

CORNVO

PIÆ IOANNIS

RAVISII TEX-

TORIS EPI-

TOME.

* * *

*Quæ res, quibus orbis locis abundè proueniunt,
alphabetico ordine complectens.*

VIRTUTE DVCE,

COMITE FORTVNA.

LVGDVN,

APVD ANTONIVM

GRYPHIVM

M. D. XCII.

CORNVCO-⁽³⁾

PIÆ IOANNIS

RAVISII TEX-

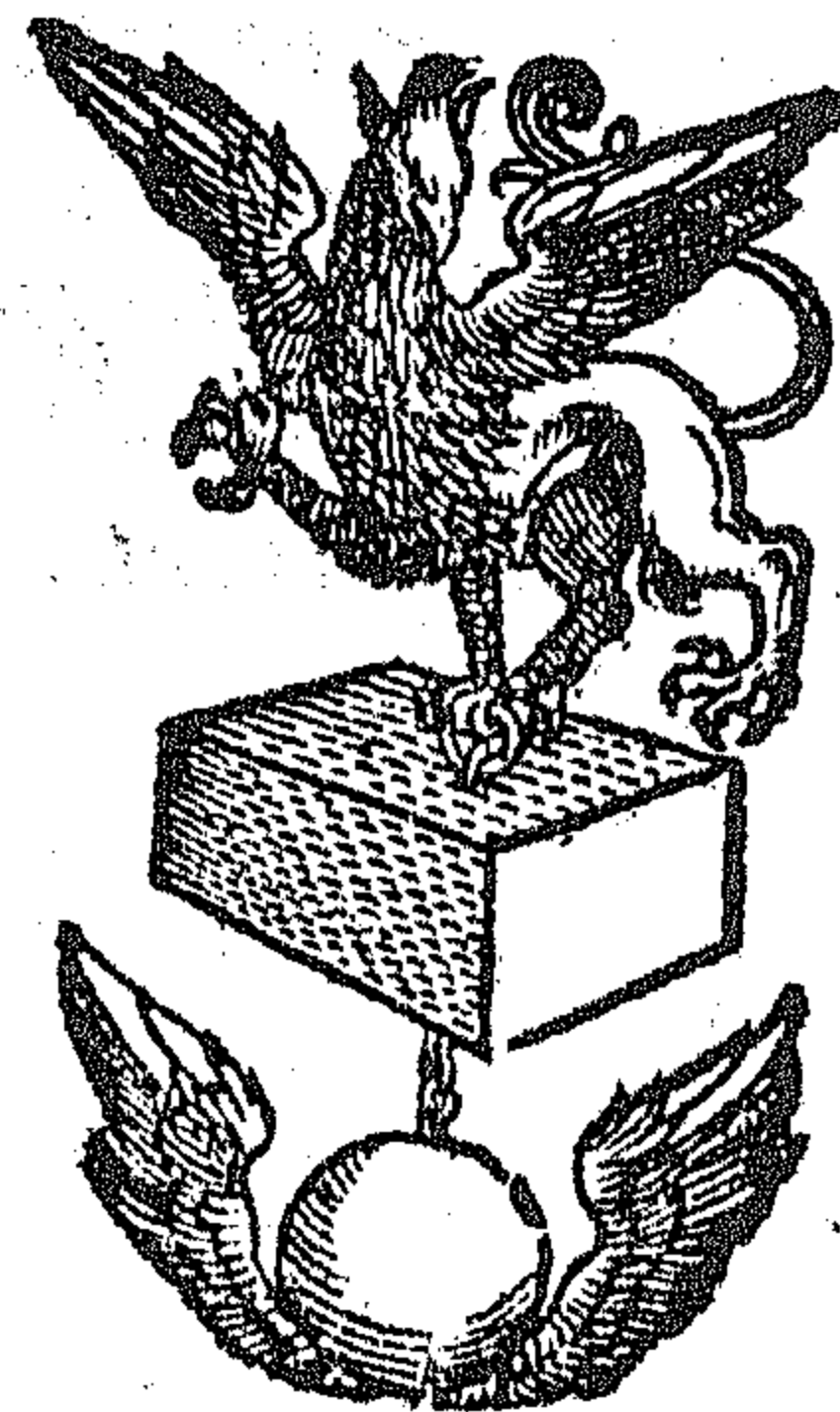
TORIS EPI-

TOME.

* *
*

*Quæ res, quibus orbis locis abundè proveniant,
alphabetico ordine complectens.*

VIRTUTE DVCE,

COMITE FORTVNA.

LVGDVNI,

APVD ANTONIVM

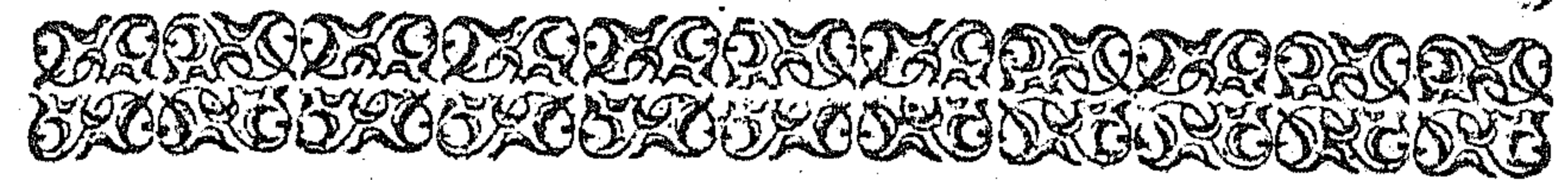
GRYPHIVM.

M. D. XCIII.

15318572

R. F.

*Amphitryoniadem mouit Calydonius amnis
 Fortia pro molli praelia Marte gerens.
 Non tulit Alcides inuictam tam malè vinci,
 Quàm bene victori Deianira fuit.
 Dum fugit in formas, tauriq; in imagine pugnat,
 Et victus mugit trux Achelous humi,
 Iam simul & pulchram cum cornu perdit amicam:
 Nonnihil at laudis frons lacerata dedit.
 Fudit opes varias pleno bona copia cornu,
 Et sacrata suis pendet ad usq; tholis.
 Quum reparat Textor totum dum permeat orbem,
 Omnia perlustrans, ut meliora ferat.
 Hos texit flores solus quos nouit Apollo,
 Quosq; suis hortis clara Minerva legit.
 Victor Alexicacus domitor virtute laborum
 Pandit Textori quò via laudis eat.*

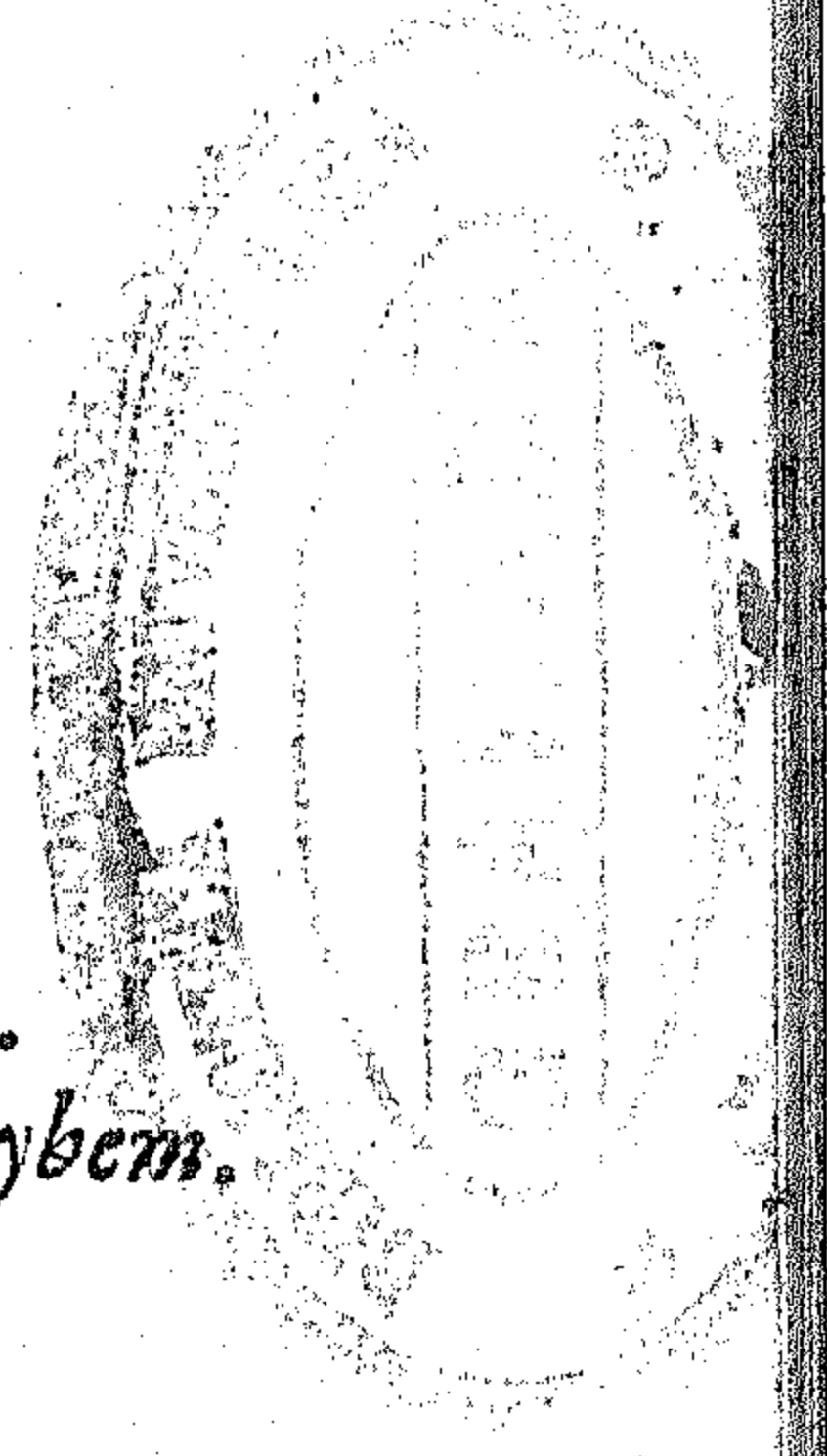

**AD DOCTISSI-
 MVM VIRVM BLA-
 SIVM MARDONETVM**

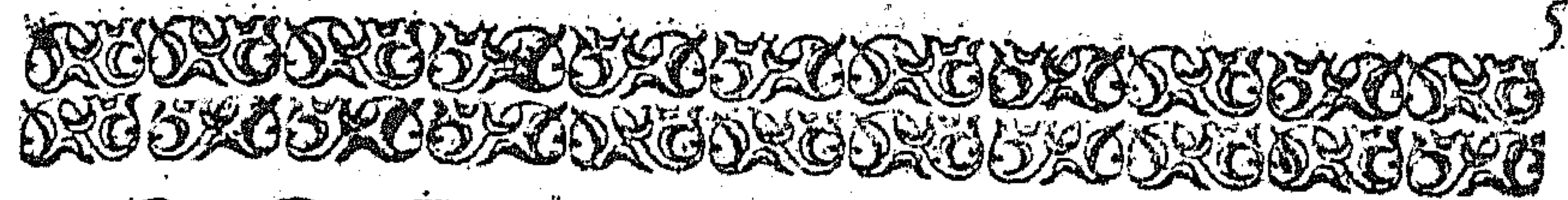
RAVISII TEX-
 TORIS

EPIGRAMMA.

Nullane librorum poterit satiare supellex,
 Nulla tuam Blasi bibliotheca sitim?
 Non adeo feruet, quem laesit aquatica dipsas,
 Aut bibitis Hydrops insaturatus aquis:
 Ut ibi perpetuis studiis furiosa cupido.
 Crescit & ad Musas impetuosus amor.
 Si facis hoc, multo ut possis ditescere lucro,
 Magnarumq; tibi crescat aceruus opum,
 Desine: te noster poterit saturare libellus,
 Sis licet immani Crassus auaritia,
 Omnia munifico dabit haec tibi copia cornu,
 Et Phrygio poteris ditior esse Aida.
 Vis aurum & gemmas? Est gemmis diues & auro.
 Vis ferrum & chalybem? ferrum habet & chalybem.
 Fingere vis statuas? Bimaris dabit era Corinthi.
 Queris habere rosas? floret ubique rosis.
 Vis armenta? dabit Spartani armenta Galesti.
 Queris mella? dabit quicquid Hymmettus habet.
 Ungere vis crines, vel corpus aromate? plena est.
 Queris aues? auibus plena & operta sonat.
 Queris opes alias? Rhodium tibi proferet imbrem.
 Vis cerasos? cerasis plurima ubiq; rubet.

4
 Vis mensas? mauri citrum tibi mittet Atlantis.
 Prunae dabit quicquid prisca Damascus alit.
 Dat cedros Libani, dat quas parit Ida: cupressos,
 Cinnama, qua mittit diues odoris Arabs.
 Lucrini conchas, Graia Sicyonis alutam,
 Hic dabit Argos equos India diues ebur.
 Electrum Aethiopes, fruges Cerealis Eleusis,
 Hybla fauos, flores Enna vetusq; Samos.
 Ostrum antiqua Tyros, lanas imbelles Tarentum,
 Saffina lac, Memphis stamina Sparta canes.
 Ne tua maiores remorentur seria nuga,
 Hoc licet exiguo munere diues eris.
 Non tot opes habuit Babylon, non prisca Corinthus,
 Non tot sceptriferi possidet arca Iouis.

CORNVCOPIAE

IOANNIS RAVISII

TEXTORIS EPITOME.

PRAEFATIO.

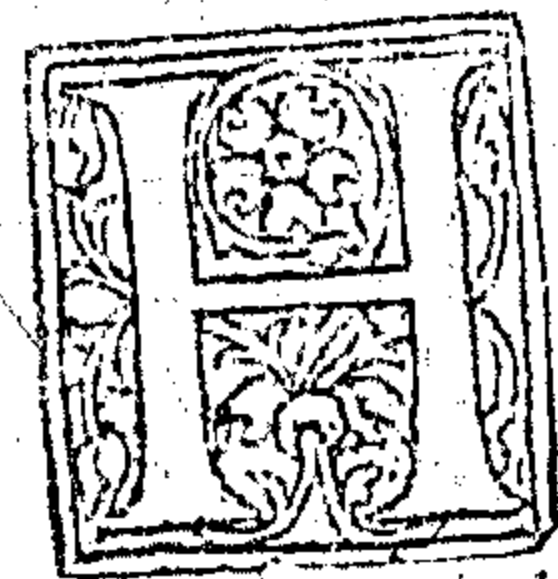
NON video, unde sequens opusculum (quod à rerum multitudine CORNVCOPIAE appellare libuit) commodius ac decenter magis auspiciari liceat, quam ab Auro. Scribit Plinius, Senatum Romanum longo tempore exiguum habuisse aurum: adeo, ut quum à Gallis capta vrbe pax emeretur, non plus quam mille pondo dari potuerint. Homerus scribit, Viros olim crinibus aurum implicuisse: ut nunc freques est, & peculiare Anglis, aureas catenas collo inuolutas ostentare. Gallos cum auro pugnare solitos Torquatus est indicio. In Quintiorum familia aurum nec feminas quidem habere moris fuit. Romani, auxiliares externos torquibus aureis donare, citicos non nisi argenteis: Creuit paulatim omnium rerum luxuria, quum homines gustato voluptatis succo lapsi sunt in ebrietatem. Nam Bruti temporibus, mulieres pedibus aurum gestare coeperunt, nedum collo & digiris. Poppæa Neronis vxor soleas aureas suis equis fecisse legitur. Antonius Triumuir corporis excrementa non nisi vasis aureis excipiebat. Ferunt Agomencelum, Alexandri magni praefectum aureis clavis crepidas suffixisse. Aureus nummus post annum LXXII. percussus est, quam argenteus. Spartacus interdixit castris suis, ne quis aurum haberet aut argentum. In Tyris alueo oppidum est Babyrace, cuius in colae mortalium soli aurum in odio contrahunt. Esseni quoque (ut idem testatur libro v.) ab occidentali littore sine vlla femina & sine pecunia degunt. Quod utinam imitarentur nostrates. Non esset tam frequens venenorum vsus. Omnes maiore animi tranquillitate viuerent, & profundiore dormirent somno. Cessarent, quæ inde enecuntur, belli contagia. Neque aliena prosperitas retorto limaretur oculo. Sed surdis cano. Si me rupero, quod iam inualuit malum non solum non abolebo, sed nec minuam quidem. Auro nihil igne deperit. Propterea tutum est ab incendiis, & rogis durante materia. Quinimò quò sepius arsit proficit ab bonitate. Aurum vbi igne probatum est, vocatur obrizum & purum. Si auro

lique scenti gallinarum membra misceantur, consumunt illud in se, ita hoc venenum auri est inquit Plinius. Vertius apud eundem testis est, Tunica aurea triumphasse Tarquinius Priscum. Nunc veniendum est ad institutum dicendumque de iis locis, in quibus plurimum auri quondam repertum est.

LOCA DIVERSIS RE-
BUS ABUNDANTIA.

Auro, & aurifodinis.

Hispaniam metallis omnibus, nedum auro abundare docet Plin. Metallis (inquit) plumbi, æris, argenti, auri, tota ferme Hispania scatet. Et li. 33. *Vicena* (inquit) millia pondo auri, ad hunc modum annis singulis Asturiam, atque Galleciam & Lusitaniam præstare quidam crediderunt, ita ut plurimum Asturia gignat. Item Strabo: Aurum (inquit) argentum, æs, ferrum nusquam terrarum, neque tantum neque tam probatum generari ad Tyberij usque tempora compertum est.

Iberia pars est Hispaniæ, quæ intra Iberum fluvium continetur, quam aurifodinis claram esse, præter quæ iam diximus, docet etiam carmen Papinij lib. 3. Syl. scribentis: Quicquid ab auriferis eiecit Iberia fossis.

Possidonius scribit M. Marcellum exegisse triburum ex *Celtiberia* Hispaniæ parte ad talenta decem. Ex quo coniecturam facere est (inquit noster Budæus) Celtiberinam gentem numerosissimam fuisse, & pecunia abundantem. Eandem ob causam Catullus Celtiberiam vocat Cuniculosam: id est Cuniculis, seu fodinis referatam, ubi ait, Cuniculosæ Celtiberiæ fili.

Quis inficiabitur Tolosam Galliæ oppidum auri plurimum habuisse, quum Trogi testimonio, in eo reperta sint auri centum & decem millia pondo, argenti quinquies decies centena millia? Quæ summa quanti sit æstimanda, hinc licet observare, quod singula pondo minoris centum aureis solatis æstimari nequeant. Hoc autem oppidum quum Q. Cæpio Consul diripuisset, quisquis ex ea direptione aurum attigit, misero cruciabilique exituperiit, inquit Gellius. Vnde natum adagium, Aurum habere Tolosanum, in Calamitosos.

Dalmatia regio est Illyrica, in qua aurum inventum est principatu Neronis, tanta quidem copia, ut quinquagenas quotidie

bras

libras effunderet. Staius libro 1. Syl. Robora Dalmatico lucent satiata metallo.

Darda populi sunt Indiæ auro fertilissimi, ut Sætax populi argenti. Autor idem Pli. lib. 6. In eorum regione formicæ aurum ex cauernis egerunt, cuius raptores, si corripiant, lacerant.

Pangæus mons est Thraciæ, quem auri fertilem esse docet Herodotus in Polyhymnia. Hæc iter (inquit de Xerxe loquens) præter eos montes à manu dextra relinquens montem Pangæum magnum atque excelsum, in quo aurea sunt & argentea metalla. Plinius scribit, Auri metalla & conflatam à Cadmo Phœnice in Pangæo monte reperta.

Capitalia mons est Indiæ, auri itidem ferax. Plinius lib. 6. de Indo loquens: Næræ, inquit, deinde quos claudit mons altissimus Indicorum, Capitalia. Huius incolæ alio latere auri & argenti metalla effodiunt.

Italiam auri fertilissimam fuisse contendit Verg. lib. 2. Geor. dicens: Hæc eadem argenti riuos, ærisque metalla Ostendit venis, atque auro plurima fluxit.

Clitarchus apud Plinium testis est Æthiopici maris insulas adeo fuisse opulentas, ut in earum una incolæ equos talentis auri permutarent.

Laureos est regio Atticæ, auri venis frequens. Vnde natum adagium, Noctuæ Laureoticæ: de pecuniarum copia, quoniam numismatis Laureoticis Noctuarum figura insculpebatur. Hoc debemus Erasmo.

Plinius libro 33. cap. 3. scribit, *Suanorum* gentem auri copia usque adeo abundare, ut regnum ipsam velleribus aureis, trabibusque & columnis aureis & argenteis ubique scateat.

Dathus fuit Thasiarum colonia, quæ quod auri venas habuerit, proverbio sequenti locum fecit, Dathus bonorum. De conferta rerum opulencia, inquit Erasmus.

Thasus insula (cuius incolæ Thasi dicuntur) aurea quondam vocata est à copia auri quod ibidem effodiebatur.

Inter loca auri feracia nonnulli etiam fluvij numerantur, ut *Tagus* Hispaniæ, *Padus* Italiæ, *Hebrus* Thraciæ, *Pactolus* Asiæ, *Ganges* Indiæ. Autore Pli. lib. 33. cap. 4. Quibus additur *Hermus*, *Iberus*, *Idaspes*. De *Gange*, Pāphilus Saxus de laudib. Veronæ: Sic Benace tuos æquat pater optime pisces, Diuitis ut fulvas marmora Gāgis opes. Benacus nomē est lacus. De *Hermio*, Mar. li. 8. Nō illi satis est turbato sordidus auro Hermus, & Hesperio qui sonat amne Tagus. Hinc opes Hermæ dicuntur à poetis. De *Tago*, Claudianus li. 1. in Rufin. Nō Tarrestiacis illū satiater arenis Tēpestas pretiosa Tagi. Itē Pli.

libro 4. cap. 22. Tagus, inquit, auriferis arenis celebratur.

De *Pactolo*, Claudia. in Panegyri Probi, Quantas per Lydia culta Despumat rutilas diues pactolus arenas.

Iberus quoque Hispaniæ fluius auri ramenta quandoque ferrur habuisse. Vnde Claudianus de Cōsultatu Manlij Theodori: Lentus Arar, Rhodanusque celer, & diues Iberus.

De *Idaspe*, Statius libro 8. Thebai. Ceu modo gemmiferum thyrso populatus Idaspem.

Hytanis, flumen est Carmaniæ, portuosum & auro fertile, inquit Plin. lib. 6. cap. 23.

Strabo ait *Turditanorum*, Hispaniæ populorum, gentē fuisse opulentissimam, vt quæ à Carthaginensibus quondam inuenta sit præsepibus vtens argenteis.

Astures populi Hispaniæ Calæcis proximi, aurifodinis quōdam nobilitati. Syl. Sed scēlere causas aperit deus improbus Astur visceribus laceræ telluris mergiturimis, Et redit infœlix effosso concolor auro.

Argento, & Argentifodinis.

Præter quæ iam diximus loca, sunt & alia venis argenti memorabilia. Strabo ait *Alyzonas* populos esse iuxta Pharnaceam insulam, qui habent venas argenti & ferri. Interpres Strabonis: Hinc & Alyzonas, Odiusque & Epistrophus vna longinqua ex Alyba ducunt, argenti vbi vena est.

Alyba regio est nō procul Mysia, in qua Homerus. ait esse argentifodinas.

Setas Indiæ populos, argento abundare docet Plin. lib. 6. Fertillissimi (inquit) sunt auri Dardæ, Sætæ argenti. Sed omnium in India propè non modò in hoc tractu potentiam claritatēque vincunt Prasi, amplissima vrbe, ditissimaque Palibotra.

Chrysas, & Argyras, idē Plin. Indiæ populos, facit auro & argento fertiles. Quod etiā vtriusq; dictionis etymologia cōprehendit.

Sardiniam argēto fertilem esse, docet Architrenius illo carmine: India ebore, argento Sardinia, & Attica melle.

In *saxonia* Salinæ sunt vberimæ. Præterea argentifodinæ apud Gostardā oppidum, ab Othone primo inuentæ, Autor Volaterra.

In Augustudunorum, seu Eduorum Diocœsi pagus est *Cithriacum* nomine frequentibus argentifodinis clarus. Sunt & loca eidē agro vicina, itidem argēti venis laudatissima, vt *Mayerium*, Calcimontium. Est & ibidem alius locus argenti feracissimus, *Boquiniuum* nomine.

Ære.

Politianus in Nutrici *Amyclas* vocat *Ærisonas*, quod ære (vt conijcio

coniicio claruerint. Sic autem scribit: Ceu maximus ille *Ærisonas* pedibus qui quondam inductus *Amyclas*.

Themese oppidum est Cypri, in quo præstantissima æris metalla fuisse, docet carmē illud Papinij lib. 1. Sylua. Et queis se totis Themese dedit hausta metallis.

Fuit & eiusdem nominis oppidum in Brutis Italiæ, conditum ab Aufoniis (Latinis *Thempsa* dicitur) cur hanc metallorū laudem adscribunt nonnulli.

Corinthus vrbs Achaïæ, à Sisypho latrone cōdita, vsque adeò æris præstantia nobilitata est, vt eo facta vasa in deliciis haberētur, auriq; & argenti prætium transcenderent. Vnde Corintharius à Tranquillo in Cæsare Augusto, vocatur amator huiusmodi vasorum immodicus. Quid. lib. 6. Met Orchomenosque ferox, & nobilis ære Corinthus. Plinius ait celebritatem æris esse in Asia, fuisse quondam in Campania, nunc esse in Bergomatium agro.

Idem Plin. scribit in *Caristo* insula, marmoris optimi ferace, æs primum repertum fuisse.

In *Dodona* Molossorum ciuitate fuit oraculum & officina æris præstantissimi: quod quum optimè resonaret, fecit locum prouerbio, *Ære dodonæo loquacior*.

Armentis.

Galesum, fluuium Calabria, armentis abundare arguit Statius lib. 2. Syl. dicens: Et Lacedæmonij pecuaria culta Galesi.

Britannia (quæ nunc Anglia dicitur) terra est frugifera, pecore abundans, auro, argento, ferro, plumbo, pellibus, mancipiis, canibus etiam venaticis, vt inquit Strabo. Cicero tamen in Episto. ad Treb. ei tantam sterilitatis notam inurit vt ne scrupulum quidem argenti in ea reperiri dicat. At nunc res aliter se habet.

Gellius lib. 10. Noct. Atti. Coniectare (inquit) ob eādem causam possumus, quod *Italia* olim esset armentosissima: multamque (quæ appellatur *suprema*) institutam in singulos dies, duarum ouium, & x x bouum, pro copia scilicet bouum, proque ouium penuria.

De *Calabria*, Horat. lib. 1. Ode. 3. Non æstuosæ grata Calabria Armenta, non aurum, aut ebur Indicum.

Thraciam abundare armentis docet Seneca in Troade, Meliorque fœtu, Fortis armentis lapidosa Thrace.

Augies Apollinis filius, fuit armentorum multitudine ditissimus. Vnde natum Adagium, Augiæ stabula repurgare.

Habuit *Iob* Idumæus septem millia ouium, tria camelorum, quinquaginta iuga bouum quinquagintaque asinas.

Erihrea insula est Hispaniæ, quā Strabo ait tãtę fœcūditatis esse, vt pecudes pabuli copia sit necesse ex creatione sanguinis purgari

Asparagis.

Asparagus dici potest virgultum, seu herba in virgulta & caule crescens ab asperitate: vel Asparagus externa lingua significat fruticem. Hoc autem frutice *Rauennam* & *Germaniam* abundare docet Plin. lib. 1. P. De Rauenna Martialis in geniis: Mollis in æquorea quæ creuit spina Rauena, Non erit in cultis gratior Asparagis. Suetonius scribit Cæsarem ad exprimendam rei alicuius velocitatem consueisse dicere, Velocius quam Asparagi coquantur. Hic frutex à Plinio vocatur Corruca.

Asinis.

Asinos optimos *Arcadia*, & in Italia *Reate* mittunt. Autore Plin. Quos propterea Peloponnesiaci illinc sibi emebant: Varro libr. 2. de re rustica, cap. 1. Hoc enim (inquit) nomine asini Arcadici in Græcia nobilitari, in Italia Reatini vsque eò, vt mea memoria asinus venierit sestertiis millibus cx. & vnæ quadrigæ Romæ constiterint quadringentis millibus.

Antron fuit Thessaliæ ciuitas, nomen inde sortita, quòd cauernis & specubus abundaret. Illic aiunt asinos insigni quondam magnitudine fuisse. Vnde prouerbia effuxit. Antronius Asinus.

Plinius. lib. 8. cap. 30. scribit in *Africa* multitudinem esse asinorum syluestrium. Idem ait asinos cornu armatos in India reperi.

Aluta.

Sicyon vrbs fuit in Achaia non procul Corintho in qua teste Cic. calcei molles & muliebres fieri solebant. Vnde Aluta Sicyonia dicitur Bapt. Pius lib. 4. Eleg. Aut sibi si modicos Sicyonia vincet Aluta. Æthereos pellis aut heredosa pedes. Est autem Aluta corium, quo calcei fiunt. Hinc Alutarij dicuntur calceolarij.

Amomo.

Amomum herba est seu arbuscula odoris suauissimi, in *Assyria* frequens & *Armenia*. Vergil. Æglo. 4. Assyrium vulgò nascetur Amomum. Amomum *Armenium* est optimum deinde *Medicum*, postea *Poticum*. Plinius. Nascitur (inquit) in Armeniæ parte, quæ vocatur *Otenæ*, & in Media, & in Ponto.

Arboribus.

In *Fortunatis insulis* arbores sunt tantæ proceritatis, vt ad cxl. pedes inolecant. Plin. lib. 6. cap. 23.

Sunt & in *India* arbores adeò proceræ, vt sagittis superari nequeant. Hæc facit vbertas soli, temperies cœli, aquarum abundantia. Plin. lib. 7. Idem lib. 5. ait, imas Atlantis radices densis altisq; repletas syluis, incognito genere arborum, quarum enodi nitore spectabilis sit proceritas, Frondes cupressis similes, tenuisque lanugine operatæ, quibus addita arte vestes *Bombyci* similes confici valeant.

Cyr

Cyrenæicus quoque ager arboribus fertilis habetur, inquit idem Plinius libro 5.

In *Hercynia sylua* tanta est arborum multitudo, tanta roborum vastitas, vt idem Plin. lib. 16. dicat, colles occurfantium inter se radicem attoli repercussu.

Caucasum montem arboribus abundare innuit Proper. lib. 1. Et nemus omne fatas intendat vertice syluas, Virgetur quantis Caucasus arboribus.

Apibus.

Peruulgatum est ex lectione poetarum, *Hyblam* Siciliæ, *Hymettum* Atticæ montes apibus & mellis optimi copia abundare. De Hybla Ouidius: Quot lepores in Atho, quot apes pascuntur in Hybla. Martial. lib. 7. Paschat & Hybla meas, pascat Hymettus apes. Eadem ratione Hymettus Florens Lucretio, Dulcis Iuuenali, & Val. Flacco, Olenis Statio dicitur.

Apris.

Hoc argumento poetæ *Erimanthum* Arcediæ montem apris abundare dicunt, quod ibidem Hercules furiosum illum, & memorabilem aprum interfecerit. Vnde Stroza filius in venatione: Amphityoniades in monstrifero Erymanto Fulmineum sic pressit aprum.

Auiibus.

Scribit Plinius lib. 6. *Fortunatas insulas*, & copia pomorum, & auium omnis generis abundare. Vide cap. 32.

Penens flauius est Thessaliæ, vndis lucidis amœnus, viridanti riparum gramine, & canoro auium concentu.

Arcubus.

Omnes ferè populi Orientales arcu, & sagittis claruerunt, quibus annumerantur Scythæ, Getæ, Cretenses. De *Armenia* Lucanus lib. 8. Armeniosque arcus, Scythicis intendite neruis.

De *Ithyra* vrbe Parthiæ, in Tauro sita, idem Luca. lib. 7. Tunc & Ithyraei. Medique, Arabesque soluto Arcu turba minax, nusquam rexere sagittas.

De *Cydone*, vrbe Cretæ, Horatius lib. 4. Carmi, Primusve Teucer tela Cydonio Direxit arcu. Item Verg. in Bucol. Ire libet. Partho torquere Cydonia cornu Spicula.

De *Gorthyna*, vrbe Cretæ, Ouid. lib. 7. Metamorph. Nec Gorthyniaco calamus leuis exit ab arcu.

Arenis.

Aethiopia scatet arenis, iuxta Marulli testimoniū dicentis: Nec te perusti minuit, aut feruor soli, Diuesque arenarum Æthiops.

Hammanientes Cyrenæicæ regionis populi, vndique arenis circumdantur. Autore Plin. lib. 5. cap. 5.

Arundi-

Arundinibus.

Ovidius lib. 5. *Tybrim* arundiferum, ab Arundinibus ubi ait: Tybris arundiferum medio caput extulit alueo. Eadem ratione Catulus vocavit *Gnydon* arundinosam: Quæque Ancona, Gnydonque arundinosam Colis.

Scribit Plin. lib. 7. in *India* esse arundines tantæ præcæritatis, ut singula internodia alueo nauigabili ternos interdum homines ferant, Idem, Arundini (inquit) Indicæ arborea amplitudo: Nauigiorum etiã vicem præstant singula internodia. Circa *Acefinem* amnem maximæ nascuntur. Didorus in tertio ostendit Indorum regis Staurabatis potentiam in nauigiis non paruum constitisse, quæ ad quatuor millia ex arundinibus fluuio accommodanda aduersus Semiramidis vires confecit. Ferunt enim (inquit idem auctor flumina, locaque palustria arundinum copiam, ita crassarum habere, ut nequaquam eas homines vnus amplecti queat. Et his naues optimæ fiunt, propter arundinum robur.

Aulæis.

Babylonij primi omnium diuersos colores picturæ intexuerunt, vnde & Plautus *Babylonica* vocat Peripetasmata. Et Iosephus *Aulæum* *Babylonij*. Martialis quoque lib. 8. Non ego prætulim *Babylonica* picta, superbè Texta *Semiramia* quæ variantur acu.

In *sarra* Phœnicia: vrbe (quæ alio nomine *Tyros* appellatur) claruit vsus purpuræ, vnde & Vergilius *Sarranum* vocat *Ostrum* lib. 2. Georgi. ut gemma bibat, & *Sarrano* dormiat *Ostro*. Eadem ratione *Iuuenalis* *Aulæa* vocat *Sarrana*.

Claruit & *Auleis Pergamus* vrbs Asiæ, quæ eius loci Rex *Attalus* reperisse dicitur. Vnde & *Attalica* dicuntur. *Syllius* lib. 14. Quæ radio celat *Babylon*, vel murice picto *Læta* *Tyras*, quæq; *Attalica* variata per artem *Aulæis* scribuntur acu, aut *Memphitide* tela. De his intellexit *Horatius* dicens, *Attalica* conditionibus Nunquam dimoueas, ut trabe *Cypria* *Myrtoû* pavidus nauta secet mare. *Lucretius* quoque *Aulæa* commendat *Britannica*.

Augurio, & Aruspicio.

Apud *Ethruscos* augurij primùm, & *Aruspicij* disciplina ferrur claruisse, eiusque inuentor extitisse *Tages*. Quam postea *Romani* ea eisdem susceperunt. *Sido.* in 3. *Panegy.* Quid rogo bisseño mihi vulture *Thuscus* aruspex Potendit? *Vitru.* l. 1. de *Architectura*: Id autè *Ethruscis* aruspicius disciplinarum scriptis ita est dedicatû.

Aceto.

Acetum in *Aegypto* ex *Mareotico* vino fiebat, tanta quidè præstantia, ut in maiore pretio, quàm ipsum vinum esset. *Martialis*: *Amphora* *Miliaci* non sit tibi vilis aceti, Esset quum vinum, vilior illa fuit.

fuit. Eandem ob causam *Codrus* *Vrceus* lib. 2. *Syl.* acetum vocat *Pharium*, dicens: Hic salis, hic *Pharij* seruat copiam aceti.

Attageris.

Attagena, seu *Attagen*, auis inter ratas quondam epulas habitata, sed præcipui in *Ionia* saporis. Auctore *Plin.* Vnde *Mart.* Inter sapes fertur alitum primus, *Ioniarum* gustus *Attagenarum*. Fuit autem hæc auis frequens in *Ionia*, *Plin.* *Attagen* maximè *Ionius* celebratur, vocalis alias, captus verò obmutescens, quondam existimatus inter raras aues. *Horat.* in *Epodo*: non *Afra* auis descendat in ventrem meum, Non *Attagen* *Ionius* iucundior.

Aromate.

Abundat *Persarum* regio *Aromate*. Vnde *Quintianus* in *Cleopoli*: *Persica* *Aromatibus* validis *Germania* fabris.

Absynthio.

Absynthium herba est amara, vim habens calidam & stypticam. Potum stomacho prodest ad dolores corporis. Laudatissimum nascitur in *Ponto* *Quid.* lib. 5. de *Trist.* *Canas* prius gelido desint *absynthia* *Ponto*.

Absynthus, vrbs est *Thraciæ* quæ nomen sumpsit à copia *absynthij* ibidem crescentis, quo oves pascuntur in regione *Pontica* felle carentes.

Nascitur quoque *absynthium* laudatum in *Macedonia*, & *Tauro* monte.

Est & vnũ genus, quod *santonicum* dicitur à *Galliæ* ciuitate. De quo videtur intellexisse *Mart.* *Santonica* medicata dedi mihi pocula virga. *Plin.* ait laudatissimum reperi in *Thapofyri* *Aegypti*.

Aspidibus.

Aspides serpentes sunt frequentes in *Aegypto*, hebetibus oculis eisdemque in temporibus fixis: Venenum habent, quo si quis percussus fuerit, nunquam euadit, nisi vulnere altius rescisso: Earum imagine utebantur *Aegyptij* reges in suis diadematis. Vnde *Val. Flaccus* lib. 4. *Argon.* Iamque *Aspide* cincta comas, & ouanti persona sistro, *Lucanus* lib. 4. *Pharias* vocat *Aspidas*, id est *Aegyptias* ubi ait: *Aspidas* ut *Pharias* cauda solertior hostis ludit, & iratas incerta prouocat umbra.

Attilis piscibus.

Attili sunt pisces, qui inertia pinguescunt. Sunt autem frequentes in *Pado*, adeò ut ad mille quandoque libras capti sint, qui nisi iugi boum extrahi potuerunt.

Anguillis.

Anguillæ pisces sunt admodum lubrici, & volubiles, qui octonis viuunt annis, durantq; sine aqua senis diebus *Aquilone* spirante. Capiunt

Capiuntur plurimæ in lacu *Benaco* hyemato, & in tanta mirabili multitudine, vt in excipulis eius fluminis, ob hoc ipsum fabricatis, singulorum millium globi reperiantur.

Scribit Plinius Anguillas in *Gange* reperi tam inuisitata magnitudine, vt tricenos pedes impleant, cuius testimonium confirmat Solinus.

Ælianus apud Volaterranum scribit, in *Timauo* optimas, ac præpingues capi. Alij palmam lacui *Vulturnensi* tradunt.

Scribit Plutarchus in Timoleone in limosis locis iuxta *Syracusas* ingentem anguillarum multitudinem pasci, adeo vt piscari volentibus lata adsit præda.

Auratis piscibus.

Aurati pisces sunt, qui à Græcis Chrysoiphires appellantur. In maris reflexu frequentes veniunt ad *Ætium* Epyri oppidum, ibique in locis arenosis ad subnascensium arborum radices & latebras occultantur, & à peritis facile capiuntur. Horum piscium viuaria primus instituit Sergius Orata nomen inde consecutus.

Anthiis piscibus.

Anthiæ sunt pisces naso adunco, testitudo corpore, qui penas habent, quas auium more, & volanti similes pandunt. Reperiuntur autem in *Mari rubro*, lupi magnitudine. Sunt & frequentes prope *Cheledonias* insulas Asia.

Asteriadibus.

Asterias auis est docilis humanæ vocis & verborum imitatrix, quam plurimam habet *Ægyptus*.

Aspalacis animalibus.

Aspalacus est animal, quod sola *Æthiopia* terra fert. Aqua translatum statim perire dicunt. Frequens est tamen apud *Orchomenios*.

Alcibus.

Alces sunt animalia, figura & pellibus capris similia, verum maiora aliquanto. Crura habent sine nodis & articulis, quare arboribus stantes adhærēt in somno. Reperiuntur in syluis *Germanorum*.

Alumine.

Alumen, dicitur terræ sulfugo, à lumine: quod lumen coloribus tingendis præstet. Inuenitur nigrum, & album liquidum & spissum. Inuenitur in *Ægypto*, ac in *Melo* insula & *Macedonia*, Volaterranus ait fodi in *Ethruia* in agro *Massano* & *Volaterrano*.

Acacia herba.

Acacia herba est, membris medens luxatis, quæ nascitur in *Ægypto*, *Cappadocia*, & *Ponto*.

Aconito.

Aconitum herba est, quæ (vt fabulantur poëtæ) ex Cerebri spuma venenum

venenum contraxit efficacissimum, quo tempore Hercules monstrum ab inferis ad superos eduxit. Aliqui dictum putant ab *Aconite* portu *Heracleæ*, qui prouentu malorum graminum vsque adeo celebris fuit, vt noxiæ herbæ *Aconita* illic nominata sint, licet alias deriuationes ponant plurimi. Volaterranus ait nasci in *Italia*.

Alypio herba.

Alypium herba est frusticosa, & subruffa, flore nigro, quæ nascitur in maritimis *Africa*.

Aneso herba.

Anesum semen est Apio simile, vim habens calefactoriam, frequens est in *Syria*.

Arinea fruge.

Arineam Volaterranus inter fruges enumerat, quam ait frequentem esse in *Gallia*, & *Italia*.

Alofis.

Alofæ, pisces sunt oblongi, de genere Clupearum, qui alio nomine *Chryssæ* dicuntur. Ferunt laudatissimas esse in *Tyberi*.

Aloe.

Aloe herba est succi amarissimi. Vnde Iuuen. Plus aloes, quam mellis habet. Nascitur in *India* plurima. Eius quoque gummi venit etiam ex *Arabia* & *Asia*, ad conglutinanda vulnera vtilissimum.

Asphalto frutice.

Asphaltus frutex est spinosus, & odoratus, quo vtuntur vnguentarij, ad vnguentorum succum. Nascitur apud *Istrum*, & *Nisyrum* in *Syria* & *Rhodo*.

Agarico.

Agaricum frutex est itidem odoratus, frequens in *Cilicia*, & apud *Sarmatas*.

Achate gemma.

Achates gemma est vario colore, partim retinens Iaspidis vitreum, partim Sardi sanguineum, partim Smaragdi fulgidum. Dedit autem nomen *Achati* fluuii *Siciliæ*, quod frequens ibidem reperitur.

Artificibus.

Plinius lib. 6. de *Meroe* loquens Cæterum (inquit) quum potiretur rerum *Æthiopes* insula ea magnæ claritatis fuit. Tradunt armatorum c. c. millia dare solitam Artificum quatuor millia alere.

Alabaastro.

Alabastrum genus marmoris perlucidi, quo antiquitus vasa fiebant vnguentaria. Nascitur autem in *India*, circa *Thebas* *Ægyptias*, & *Damascum* *Syriæ*. Habebat & *Sparta* viride cunctis hilarius. Dicimus & *Alabaster*. Cicero libro 2. *Quæst. Acad.* Quibus etiam

Alabaſter plenus vnguenti putere videtur. Item Alabaſtrites. Plin. lib. 36. Hunc aliqui lapidem Alabaſtrem vocant, quem cauant ad vafa vnguentaria. De Alabaſtro Martial. lib. II. Quod. Coſmi redolent Alabaſtra focique deorum.

Auripigmento.

Auripigmentum foditur in ſyria ad vſum pictorum, in ſumma tellure, auri colore, ſed fragili, lapidum ſpeculiarium modo. Auctor Plinius lib. 33. cap. 4.

Alijs rebus.

Amaranthum Plinius lib. 17. ait laudatiſſimum naſci in India, & in ſyria.

Arctionem herbam reperi in Creta.

Amphitanem gemmam in India.

Acerem arborem in Iſtria.

Abietem in Vogefo monte, Corſica, Bithynia, Ponto, Macedonia. Sunt & Abietes in Cypro c x x pedum longitudinis: Craſſitudinis vero ad trium hominum complexum. Germaniæ prædones ſingulis abietibus cauatis nauigant, quarum quædam x x x. homines ferunt.

Alica ſpecies eſt panis, quam ex Piceno probat Plin.

Ambrotonum herbæ genus laudatiſſimum habet Sicilia, deinde Gallia.

Amaracum Cyprus. *Accipitres* Maſſilia.

Aſſarum vnguentum, Pontus, & Phrygia.

Buxis.

Cytorum Paphlagoniæ, *Olympum* Macedoniæ, *Pyrenæos* item & *Corſicam* Buxis abundare docet Plin. lib. 6. cap. 17. Buxus inquit, plurima Pyrenæis ac Gytoro montibus, ac Berecynthio tractu. Craſſiſſima in Corſica floré nō ferendo. Hæc in Olympo Macedoniae gracilior ſed breuis. De Gytoro, Verg. 2. Georg. Et iuuat vndantem Buxo ſpectare Cytorum. Propterea pectē (quo diſcernuntur, & comuntur capilli) proprio Epitheto appellatur Cytoriacus quod Buxo fiat, quam in Gytoro frequentem eſſe diximus. Ouid. lib. 4. Metam. Sæpe Cytoriaco deducit pectine crines.

Aſpagonem populi ſunt in India, quos Plin. lib. 6. cap. 2. ſcribit Vitis, Lauri, Buxi, & pomorum omnium eſſe fertiles.

Baccis fructibus.

Bacca dicitur fructus Lauri, Oliuæ, Myrti & aliarum eiufmodi arborum, quo *Sycionem* urbem Achaïæ abundare docet Ouid. lib. 4. de Ponto, dicens: Africa quot ſegetes, quot Tmolia terra racemos, quot Sicyon baccas, quot parit Hybla fauos. Vergil. lib. 2. Georg. Venit hyems, teritur Sicyonia bacca tapetis.

Idume

Idume vrbs ſyriæ, Baccis, & arboribus baccas ferentibus, abundat. Pontanus de hortis Heſperidum: Quæque & Idumæas mittunt palmaria baccas.

Arimpæ populi ſunt vltra Riphæos montes, apud quos tanta eſt baccarum copia, vt illis etiam viuant.

Baccis gemmis.

Eſt & Bacca nomen gemmæ, frequentis apud *Gangem* Indiæ fluuium. Pontanus in Lepidina: Dona ferunt auo grauida, & Gangeride bacca.

Bombyce.

Bombix dici poteſt ſubtiliſſima tela, quam eiufdem nominis vermes in India cōficiunt Araneorum more. Reperitur autē apud *Orontem* fluuium laudatiſſima. Salmonius: Alter Orontæa radiat ceruice decorus, Alterius roſea fronte coruſcat Onyx. Bapt. Pius lib. 3. Elegi. vſus eſt in maſculino genere dicens: Protegit obſcurus radiantia tempora Bombyx, in hoc Propertium imitatus.

Plinius laudat Bombycem *Aſſyriam*, qua viri ſceminis ceſſerunt, quum viros etiam non puderet, has veſtes induere propter onera æſtiva. In tantum (inquit ille) à lorica geſtanda diſceſſerunt mores, vt oneri ſint veſtes.

Arabia (quam ab omnium deliciarum vbertate ſclicem vocamus) Bōbyce quoque abundat. Proper. lib. 2. Nec ſi quæ Arabia luget Bombyce puella. Hinc Bombycinæ vocantur veſtes illæ molliſſimæ: Iuuenal. Cuius Delicias & panniculus Bombycinus vrit.

Bellus.

Horatius li. 4. Carmin. vocat mare Belluoſum à belluarum (quibus abundat) multitudine, vbi ait: Te Belluoſus, qui remotis obſtrepit Oceanus Britannis.

Dyardenes fluuius (inquit Curtius lib. 7. de geſtis Alex.) minus celebris auditu, quia per vltima Indiæ currit. Cæterum non Crocodilos modo, vt Nilus, ſed etiam Delphines, ignotaſque aliis gentibus belluas alit.

Bobus.

celaduſam Plin. lib. 3. cap. 26. facit inſulam Meſiæ intra Surium, bobus & capris laudatam.

Taurominium mōs eſt Siciliæ, Bobus plurimis abūdans, qui propterea Taurominitani dicuntur, vt Carybdis Taurominitana.

Ælianus apud Volaterranum ſcribit boues eſſe in *Phœnicia* tanta magnitudine, vt è ſtātibus mulgeantur. Idem ait apud mare rubrum boues cornibus flexilibus eſſe: apud Myſos ſine cornibus naſci: in India curſu cū equis cōtendere publico ſpectaculo. In Libya boues eſſe agreſtes, equis nō inferiores curſu. Apud Crathera,

bb

item Clitumnum Umbriae fluium armenta ex nigris alba fieri. In Euboea omnes ferè boues albos nasci. Tauros Æthiopum agrestes cornua aurium non mouere.

Campania albos & exiles gignit. Umbria vastos. Ethruria albos & ad opera fortes, Apæninus vegetos, ac labori aptissimos.

Balsamo.

Balsamum arbuscula est aromatica, cuius lignum Xylobalsamum, succus Opobalsamum dicitur. Plin. lib. 12. Omnibus, inquit, odoribus præfertur Balsamum vni terrarum *Iudæa* concessum. Producitur & in valle Syriæ, arbore mali Punici magnitudine, ramis multis, folio rutæ simili, candido ramen & perpetuò virente: Fructu simili Terebyntho.

Bitumine.

Is, vrbs est distans à Babylone itinere octo dierum, apud quam fluius est eiusdem nominis, ex quo Bitumen toti Babylon quondam subministrabatur.

De *Asphaltite* Syriæ lacu Plin. lib. 27. Quin & bituminū (inquit) sequax alioqui, & lenta natura, in lacu Iudææ, qui vocatur Asphaltites, certo tēpore anni supernatans, nequit sibi auelli, ad omnem contractum adhærens, præterquā filo, quod tale virus interfecerit. Item lib. 2. Nihil, inquit, in Asphaltite Iudææ (qui bitumē gignit) mergi potest. Et lib. 5. Asphaltites nihil præter bitumen gignit.

Ammianus Marcellinus lib. 22. Citra omnes, inquit propinqua est nobilis Assyria. Nunc omnis appellatur Syria, vbi inter baccarum vulgariūque abundantiam frugum, Bitumen nascitur prope lacum *Sosngitem*, cuius alueo Tygris voratus fluensque subterraneus percursis spatiis longis emergit.

Inter cætera laudatur Bitumen illud, quo Semiramis coctiles *Babylonis* muros construxit. Vnde Ouid. lib. 4. Metam. Vbi dicitur altam Coctilibus muris cinxisse Semiramis urbem.

Nymphæus mons est ardens, cuius crater Bitumen egerit omni bitumine dilutiū.

Beryllis.

Beryllus lapillus est pallidus & transparentis, Smaragdo similis, qui semper sexangula figura, artificum opera politus, quā he bescit, nisi color repercussu angulorum, excitetur. Vnde Iuuenalis Saryra 5. Beryllos inæquales vocat, vbi ait: -Ipse capaces Heliadum crustas, & inæquales Beryllos Vitro tenet Phialas. Beryllos *India* gignit, rarò alibi repositos, præterquam in *Phœnicia*, vbi etiam adiuuentur.

Byssis.

Byssus dicitur genus lini subtilissimi, quo pretiosissima fuit vestes,

stes, quæ Byssinæ appellantur. Byssus in *Iudæa* præcipuus nascitur, teste Iosepho. Secundus in *Elide* Græciæ ciuitate, colore inferior Iudaico, sed tenuitate præstantior.

Bulbis.

Bulbus à Romanis dicitur Allium agreste: alij Allium marinum vocant. Caulem & folia habet Lilio simillima. Venerem excitare fertur. Martia. in Dist. Quum sit anus coniunx, & sint tibi mortua membra. Non aliter Bulbis quàm satur esse potest. Nec aliam ob causam bulbos salaces vocat lib. 3. dicens: Sed nihil crucæ faciunt, bulbi que salaces. Columel. lib. 11. Quæque viros acuunt, armant que puellas, iam Megaris veniant genitalia semina bulbi.

Bulbi *Megareses* præcipuam obtinent palmam, quos propterea Cato Megaricos vocat, & multum celebrat, teste Plinio lib. 19. cap. 5.

Idem Plinius ibidem ait bulbos sponte nasci, & copiosissimè in *Balearibus* *Ebusis* que insulis, ac per *Hispanias*. Post hos in *Africa* nati maximè laudantur. Sed & in *Prænestinis* campis sponte nascuntur, ac sine modo, in *Remorum* aruis.

Balenis.

Balenas alit *Indicum* mare quintuplo Elephantis magnitudinem excedentes. Plin. lib. 9. cap. 3. ait quasdam reperiri quaternum iugerum.

Balano.

Balanus arbuscula est, seu herba vnguentaria & aromatica, frequens in *Troglodytis*, *Thebaide* & *Arabia*.

Bisontibus.

Bison animal est deforme iubarum prolixitate, & reliquo corpore. De quo Mart. lib. 1. Illi cessit atrox Bubalus atque Bison. Et alibi: Turpes effeda quod trahunt Bisontes. Hoc animal gignit *Scythia* & *Germania*, quæ tamen fructuū inopia paucissimis abundat animalibus.

Bubalis.

Bubalus animal est ceruicem habens vitulo similem, vnde & nomen sumpsit. Reperitur autem in *Africa*.

Bonasis.

Bonafus animal est iuba equilia, cætera tauro similis. Cornibus inter se adeò reflexis, vt pugnae sint inutilia. Gignitur hoc animal in *Pæonia*. & monte *Mesapo*. Volaterranus ait Bonasorum venationem hodie cerni in *Lustania*.

Habet *Buccardiam* gemmam Babylon.

Buteones aues. *Balearis* insulæ.

Bedellium arborem Scanturum mons *Scythiæ*.

Crocus.

Corycius oppidum est Siciliae, ubi Crocus nascitur rara bonitate & foelicitate, qui propterea Corycius vocatur. Horatius lib. 2. Sermo. Corycioq; croco, & ibi in Coryco monte; deinde Lycio, monte Olympo; mox Censoripino Siciliae, aliqui Phlegraeo secundum locum dederunt. Verg. in Battarum: Et hic Cilicio Crocus editus aruo. Luca. lib. 9. Utque solet pariter totis se effundere signis, Corycij pressura Croci. Mart. lib. 11. Ultima Corycio quæ cadit aura Croco.

In Tmolo quoque monte Ciliciæ, vel (ut aliis placet) Lydiæ, Croci & quidem optimi copia esse memoratur. Verg. li. 1. Georg. Nonne vides, Croceos ut Tmolus odores, India mittit ebur, molles sua turra Sabæi? De hoc intellexit Lucret. lib. 2. dicens: Et quum scena croco Cilici perfusa recens est.

Habet & sicilia Crocum præstantissimum, licet Corycio fortasse viliores: unde Statius lib. 2. Syl. Et tenues Arabum respirant gramine sylvarum, Sicaniisque crocis.

Canibus.

Canaria vna est earum insularum, quas fortunatas, à rerum copia, vocamus. Hæc à multitudine canum ingentis magnitudinis nomen sumpsit. Autore Plin. lib. 6.

Amyclis (quæ ciuitas est Laconia) canes optimi fuisse dicuntur. Verg. lib. 3. Georg. Armaque, Amyclæumque canem, Cressamque pharetram.

Molossia quoque & Epirus partes sunt Laconia, optimis canibus abundantes. Vergil. in Cul. Illum Scylla rapax canibus succincta Molossis. Item Horat. lib. 2. Serm. Simul domus alta Molossis Personuit canibus. De Epyroticis Varro lib. 2. de re Rust. cap. 9. Itaque à regionibus (inquit) appellantur Lacones, Epyrotici, Salamantini. Tanta fuit huius loci canum bonitas, ut apud suos sepulchra meruerint. Unde Stroza fil. Suos de more Molossia veruſto Condit terra canes, cineres lædit opertos.

Celebrantur & canes Umbria, quæ est pars Italiae. Syllius lib. 3. Ceu pernix quum densa vagis latratibus implet Venator dumeta Lacon, aut erigit Umber Nare sagax è calle feras.

Seneca in Hippolyto comendat *spartanos* ubi ait: At Spartanos (genus est audax Auidumque feræ) Nodo cautus propriore liga.

In Melita insula (quæ est inter Corcyram & Illyricum sita) canes sunt admodum parui, qui habentur in deliciis, adeo ut mulieres maiorem illis, quam maritis habeant honorem. Hinc adagium, Canis Melitaus, quum quis ad voluptatem nutritur, non vtilitatem. Plinius

Plinius in fine tertij: Inter Corcyram, inquit, & Illyricum Melita unde catulos Melitaos appellari Callimachus Autor est.

Creta.

Creta dicitur tenax quædam terra, qua fullones in abluendis maculis uti consueverunt. Omnium præstantissima fuit in Creta insula, à qua nomen traxit. Hac etiam abundat *Cymolia* insula, quæ propterea Cymolia dicitur. Cuius duo esse genera scribit Plinius lib. 36. c. 16. Candidum scilicet, & ad purpurissimum inclinans.

Creta quandoque vtuntur Figuli: unde Varro lib. 3. de re Rust. Figlinam vocat. At quod extrat vlcus, inquit, figlina illiniunt creta: Figularè Colu. lib. 7. & Cymolia. Cretâ Cymolia ex aceto lineas, inquit, Itê: Solet etiâ ipsum animal viuum creta figulari circumdari.

Crocodilus.

Crocodilus animal est quadrupes. ex ouo in miram excreſcens magnitudinem, ut qui duos & viginti cubitos impleat. Quatuor menses hyemales non comedit, Lingua caret. viuit in terra, & in aqua. Crocodilus autem abundat in primis Nilus. Unde Plin. libro 8. Crocodilum, inquit, habet Nilus, quadrupes malum, & terra pariter, ac flumine infestum. Mart. lib. 3. Cui comparata rictibus tuis ora. Niliacus habeat Crocodilus angusta.

Ombita populi in Ægypto hoc animal odorant, ei que sacros dies faciunt. ac lætantur liberos suos ab eo deuotari.

Habet Indus fluuius Crocodilos. Unde Herodotus, Is, inquit, cupidus cognoscendi, vbinam Indus, qui secundus omnium fluminum Crocodilos præstat, mare influat. Plinius lib. 5. c. ait: Mauritaniam flumen *sambotum* Crocodilis, & Hippopotami refertum. Idem quoque testis est in flumine (cui *Darat* nomen) Crocodilos gigni.

Canabe.

Canabis herba est, qua sunt funes, qui propterea Canabini dicuntur Columellæ. Hac abundat *scythia*, unde Herodotus: Nascitur, inquit, apud Scythias canabis Lino simillima, præterquam crassitudine, & magnitudine. Plin. lib. 16. ait Canabem agri *sabini*, equare arborum altitudinem.

Capris.

Capraria insula (quam Græci Ægilon dixerunt, Autore Plinio) à multitudine caprarum nomen indepta est.

Iuxta *Cinyphem* fluuium. Capras esse inusitatae magnitudinis docet Plin. Unde etiam Pontanus. Iure cui Marsi inuideant, & ipsi Cyniphes hirci.

Capars optimi lactis feraces habent *Fortunate insula*. Unde Horat. Illic iniussæ veniunt ad mulctra capellæ. Refertque tanta grex amicus vbera.

Callisthenes apud Volat. testis est capras esse in parte *Africa*, villis tonsilibus, ex quibus nautæ rudentes conficiant.

Capræ *syria* magnam vim lactis egerunt: vnde natū Adagium, Capra Syria. De eo, qui multam affert vtilitatem.

In regione *Caspia* nascuntur Capræ equi magnitudine, sine cornibus, colore albo, quæ longo villo, ac mollitie lanis certant Milesiis, vnde sacerdotes, & Caspiorū ditissimi vestes conficiunt. Nymphodorus apud Volaterranum testis est in *sardinia* tantā esse caprarum multitudinem, vt earum pellibus pro vestimentis vtatur incolæ, conuersis introrsum hyeme villis, æstate verò auersis.

Corylis.

Corylis (quæ sunt arbores nuciferæ) abundat vrbs Campaniæ *Auella* nomine, vnde nuces Auellanæ dicuntur, quæ & Põtica. Cato de re Rust. Nuces caluas, auellanas, Prænestinas, & Græcas.

Cupressis, & Cyparissis.

In *Ida* monte Phrygiæ multas esse Cupressos docet Plinius libro 15. cap. 34. Idem ait cupressos in Creta optimè nasci. Mantuanus in Epigram. *Ida* funebrem peperit Cupressum.

Cyllene mons Arcadiæ eadem ratione Cupressiferæ vocatur ab Oui. lib. 5. Fastorū vbi ait: Hæc enixa iugo Cupressiferæ *Cyllenes*. Habet & Cupressos, *Erymanthus* mons Arcadiæ. Ouid. in Epistola Delen. Tegæus aper Cupressifero *Erymantho* Incubat.

De *Lycæo* monte itidem Arcadiæ, Sidonius, Quantum non Cyparissifer *Lycæus*. Quantum non nemorosa tollit *Ossa*.

Cyparissus ciuitas est in Parnaso iuxta Delphos quæ ab eius arboris frequentia meruit nomen. Homerus apud Volat.

Cypero arbore abundat *Ascalon* vrbs Iudææ, & *Canopus* hostiū Nili seu vrbs Ægypti. Nascuntur etiam Cupressi in eo insula, auctore Plinio.

Costo.

Costus in fœmineo, seu costum in neutro genere, arbuscula quædam aromatica. Reperitur & in Masculeo. Excellit autē *Serabicus*. albus existens & leui pondere probi odoris. Secundam laudem habet *Indicus* qui leuis est. Tertiam *syriacus*, colore Buxus, odore graui Lucanus lib. 9. Et Tamarix non leua comis, Eoque costum. Laudatur & *Persicus*, vnde Horatius lib. 3. Nec Phalernæ vitæ, Achæmeniūque costum. Plinius libr. 12. cap. 12. ait optimum costum reperiri in Patale Indorum insula.

Casei.

Luna vrbs Hetruræ caseos commendat Mart. in Apoph. dicens: Caseus Hetruscæ signatus imagine Lunæ. Præstabit pueris prandia mille tuis.

Apud *Vestinos* Italiæ populos, casei quoque fiebat laudatissimi auctore

auctore Plinio: & tanto quidem precio, vt carniū loco haberi possent. Martialis: Si sine fruge voles ientacula sumere frugi Hæc tibi Vestino de grege massa venit.

In *Trebula* agri Reatini oppidō casei itidem fiebant optimi. De quibus Martialis: Trebula nos genuit, commendat gratia duplex Siue leui flamma, siue domamur aqua.

Culicibus.

Ammianus libr. 18. At vbi (inquit) Solis radiis exarsit tempus in regionibus, æstu Ambusti, vapōre Syderis, & magnitudine culicum agitantur, quorum agminibus per eas terras referta sunt omnia De *Mesopotamia*.

Cinnamisi.

Cynnamum arbuscula est aromatica, olore præstas; & ad vnguentā mirè efficax. Frequēs est autem in *Panchaia*. Ouidius lib. 10. Meram Sit diues *Azomo*, Cynnamaq; Costumq; suā, sudatque ligno *Tura* ferat floresque alios *Panchaia* tellus.

Abundat & *Arabia* Cynnamo: vnde Propertius lib. 3. Et Tyrus Ostrinos præbet *Cadmæa* colores, Cynnamo & multi pastor odoris Arabs.

Pangæus Thraciæ itidē. Claud. de nupt. Honorij & Mariæ: Hic *Casiæ* matura seges, *Pangæa*que surgunt Cynnama.

Calamis.

Calami apti chartis ex *Aegypto* mittebantur, qui cognationem quandam cum papyro habebant. Sed *Gnydy* ex Creta præstantiores sunt auctore Plinio, quamuis hoc *Gnydo* insulæ *Veneri* sacræ nonnulli tribuant. Nascuntur item ad eundem vsum in Asia ad *Anethecum* lacum. De Ægyptiis Martialis: Dat. chartis habiles calamos *Memphitica* tellus.

Nigri Æthiopiū fluuio, eadem natura, quæ *Nilo*: calamum & papyrū & eadem gignit animantes, iisdemque temporibus auget. Auctor Plinius lib. 5. cap. 8. Calami Aromatici nascuntur in *India*. Commenlatur qui sunt fuluo colore, valde geniculati, & viscosi *Pupius* ait, ibidem reperiri calamos arboreæ amplitudinis Idem auctor ait nullum esse calamum sagittis aptiōnē, quàm qui nascuntur in *Rheno* *Bononiensi* fluuio, cui plurima inest medulla.

Commendantur & *Cretici*, & qui circa *Acesinam* fluumium maxime nascuntur. Vide Plinium ipsum lib. 16. cap. 17.

Cera.

Hymettus mōs Atticæ & *Hybla* Siciliæ propter apum ibidē melificam multitudinē cera abundat. Oui, li. 10. Metā. Vt *Hymettis* sole *Cera* remolescit, tractatq; pollice, multas *Flectitur* in facies *Politianus* in *Ambræ*. Gaudebat calamos *Hyblæis* iungere ceris.

Pontanus in Eridano commendat Ceram *Mantuanam*, vbi ait: Electro foelix Mantoi de Cera Eridanus.

Columbis.

Chaoniam partem Epyri, & *Dodonam* Chaoniæ sylvam, columbis abundare sequentia docent testimonia. Ouid. lib. 2. de Arte. Quasque colat turres, Chaonis ales habet.

Vfus colubarum apud *Syrios* olim fuit prohibitus. In eo illis in locis tanta fuit earum copia, vt accedentium mercatorum ora per uolarent. Tibullus lib. 1. Quid referam, vt volucres crebras intacta per vrbes, Alba Palæstino sancta columba Syro?

Tanta est apud *Pæonios* & *Illyricos* columbarum multitudo, vt contra eas ordine militari in bellum exeant, quemadmodum Magnesijs & Ephesijs contra locustas.

Conchis & Conchylis.

Lucrinus Capaniæ lacus delicatissimas habuit cochas. Martialis li. 5. Concha Lucrini delicatior stagni. Horatius in Epodo: Nō me Lucrina iuuerint Conchylia.

Bigaba Indiæ est insula, quam Plin. lib. 6. ait Ostreis & Conchylis esse refertissimam.

Est & in *Rubromari* Concharum multitudo: Vnde Polit. in Ambra. Donat Erithræis hæc plena monilia conchis.

Cochleis.

Cochlea dicitur testa Limacis, seu limax ipsa. Cochleas alit *Mare rubrum* maximas & rubetes. *Illyricis* magnitudo præcipua: *Africanis* fecunditas: *Baleatrica* nascuntur in speluncis. Caudatæ etiã in insulis *Caprearum*.

Cedris

Libanus mons Phœniciæ Cedris abundat. Sedulius lib. 4. Mirabili diu. Semper habens frondes, & tanquam libana Cedrus Multiplicandus ades.

In *Aegypto* & *Syria* reges inopia abietis, Cedro ad Classes feruntur vsu. Autor Plin. lib. 16.

Cygnis

Cayster fluuius est Lydiæ Sardibus proximus, abundans Cygnis. Ouid. lib. 5. Trist. Vtq; iacens ripa deslere Caystrius ales, Dicitur ore suam deficiente necem.

Volaterranus in Geographia, vbi mores Britannorum describit ait, Cygnos, ad *Tamesis* ripam non minus quatuor millibus continuò nutriunt.

Chalybe.

Noricis incolæ sunt Alpiū, apud quos, autore Plinio, laudabiles sunt Ferri & Chalybis fodinæ. Hinc Horatius ensẽm Noricum appellat

appellat, vt Bap. Pius Chalybem lib. 4. Elegi. Noricus aut tenero stat tibi corde Chalybas.

Cerastis.

Cerastis serpentibus quadragemina præferentibus cornua *Libyam* abundare docet Lucanus li. 6. dicens: Aut viuentis adhuc Libycæ membrana Cerastæ.

Chelydris.

Chelydris serpens est, qui per terram se conuoluit, moraturq; tam in aquis, quam in terra. Frequens est autem in *Calabria*: vnde Verg. li. 3. Geor. Est etiam ille malus Calabris in saltibus anguis, Spuma conuoluens sublato pectore terga, Atque notis longam maculosus grandibus aluum.

Colossis.

Colossi dicuntur grandes & corpulentæ statuæ, quæ antiquitus diis erigebantur. Præcipuæ autem magnitudinis fuerunt *Rhodijs*, & ille omnium maximus qui Soli sacer habitus est, de quo in septem orbis miraculis diximus. Quintianus in Cleopoli: Clara Rhodos proprium non amissura Colossum est.

Crateribus

Iam docuimus quanta fuerit olim Corinthij æris præstantia: Propterea Mantuanus lib. 2. Parth. Mar. Craterem vocat Corinthiū, dicēs Vbi purpura cingit Vasa Corinthiacis craterib. æmula.

Citro.

Citrus arbor est frequens in *Atlante* monte Mauritaniæ, qua pretiosæ admodum mensæ fieri cōsueuerunt. De his intellexit Luca. lib. 10. Dentibus hinc niueis sectos Atlantide sylvia imposuere orbes. Et Martialis lib. 10. Et Maurusiaci pōdera rara Citri. Plin. li. 13. Atlanti confines sunt Mauri, quibus plurima arbor Citri, & mensarum insania.

Cæpis.

Cumas Cæpis abundare docet Columella lib. 10. scribens: Quæ patiunt veteres Cæposo littore Cumæ.

Colocasia

Colocasia herba est *Aegypto* peculiaris. Vnde Martialis Nilicum ridebis olus lanasque sequaces, Improba quum morsu filamentique trahes.

Corruda.

Corruda herba est quædam syluestris, qua superioris *Germaniæ* campos refertos esse scribit. Plinius li. 19. ca. 8.

Carduis.

Volaterranus ait Carduos *Hispanos* miræ magnitudinis esse, præstatisq; saporis; Plinius eos cōmendat, qui apud *Carthaginem*,

& *cordubam* nascuntur.

Cappari.
Capparis frutex est humi sparsus, spinosus, hami instar, nascens in locis asperis, & grana habens mali punici granis similia. Optimus aduehitur ex *Alexandria*.

Conserua.
Conserua herba est à conseruando nomen adepta, frequēs in fluminibus Alpium.

Casia.
Casia, herba est suauissimi odoris, & cynamæ virtutis. Nascitur autem in *Fœlici Arabia*.

Cerasis.
Cerasus Cerasuntis oppidum est Ponti, quod à cerasorum arborum multitudine nomen suum traxit. Reperiuntur etiam in *Lusitania*, & ripis *Rheni*, inquit Plinius.

Cotoneis malis.
Cotoneis malis abundat *Cydon*, *Cretæ* oppidum, à cuius nomine *Cydonia* aliter dicuntur.

Canceris.
Phœnicia caneros habet littorales, tantæ velocitatis, vt vix comprehendi possint.

Cuniculis.
Plinius scribit tantam olim fuisse cuniculorum in *Balearibus* insulis multitudinem, vt populatis, & corrosis messibus, famem incolis attulerint.

Calceamentis.
Sicyon vrbs fuit inter *Corinthum* & *Achaïam*, in qua fiebāt calceamenta, quæ in deliciis apud eos habebātur, qui cultui corporis studebant, & elegantia.

Chryfocolla.
Chryfocolla humor est in puteis, per venam auri defluens. Laudatior autem habetur in *Aurariis Cypri*, Laudatissima est *Armenia*: Secunda in *Macedonia*: Largissima in *Hispania*, inquit Plinius.

Cotricula gemma.
Cotricula gemma est, arguens cuiusmodi, & quàm purum sit aurum. Aliter *Heraclius*, seu *Lydius* dicitur. Reperitur in flumine *Tmoli Armeniæ*.

Carbunculis.
Carbunculus lapillus est ignis fulgorem proferens. Laudatissimus aduehitur ex *India* licet *Carthagine* & *Massylia* reperiatur.

Calce.
Volaterranus ait in *Tybare* oppido ingentes esse fornaces, vbi calx

calx effoditur.

Cotona.
Cotonum verbo Gallis peculiari, est lana, seu lanugo tenuissima mollitia, & candore excellens, qua delicatæ vestes *Ægyptiis* sacerdotibus quondam fiebant. Aliter *Cossipium* vocatur. Nascitur in *calabria*: in insula itē *Maliba* prope *Sicilia*: Sed optimum venit ex *Syria*.

Carpionibus.
In *Banaco* lacu (quem ab anguillarum multitudine commēdat Plinius) nunc frequentes inueniri carpiones testis est. Volater.

Cocco.
Coccus pro purpura sumi solet: vnde vestes coccinæ. *Martial.* *Coccina* famosæ donas & *Ianthina mœchæ*. *Quintil. libr. i.* Nondum verba exprimit, & iam coccum intelligit. At coccum in neutro genere granum est, seu frutex, quo fullonum tinctura conficitur. Nascitur optimum in *Asia* partibus. Nunc omnium optimum è *Valentia* *Hispaniæ* oppido aduehitur. Est & *Eliberis* vrbs *Hispaniæ*, quæ ab eius grani copia *Granata* dicta est.

Chalbana.
Chalbana frutex est odoratus, seu liquor ferulæ, Turis specie, *Metopion* aliqui vocant. Reperitur in *Syria*.

Cercopythecis.
Cercopytheci animalia sunt genere *Simiarum*, cauda quinque cubitorum, barba propèsa, coma humana, alba facie, reliquo corpore nigrantes. Versantur in montibus *Indiæ* apud *Taxilam* ciuitatem copia quidem tanta, vt *Alexandro* illac transeunti terrorem incusserint.

Callitrichibus.
Callitriches etiam sunt de genere *Simiarum*. Barbam habēt in facie, & lata sūt cauda, neq; viuūt in altero, quàm *Æthiopico* solo.

Cynoprofopis.
Cynoprofopi animalia sunt eiusdem ferè speciei, capite, dentibus, ac pelle canibus propè similes, hominibus reliqua. Reperiuntur in desertis *Indiæ* *Æthiopiam* versus.

Catoblectis.
Catoblectum *Africa* gignit, tauro propè similem, aspectu terribilem, supercilliis altis, extantibus oculis, in recessu sanguineis & in terrā semper depressi iuba equina, quam ad certamen erigit.

Chenalopécibus.
Chenalopex auis est minor *Anseris*, ex *Vulpis* & *Anseris* forma, *Aquilæ* & *Feli* inimicus, fortum mira complectens charitate. Plinius ait. hanc auem frequentē esse apud *Britannos* in mensarum deliciis.

Cinnamulgis.
Cinnamulgis auis est in Arabia, quæ in furculis sui nominis ædificat.

Cephalis piscibus.
Cephalus piscis est, à cuius frequentia *Cephalenides* insulæ iuxta actium oppidum nomen traxerunt.

Citharædis piscibus.
Citharædum piscem habet mare rubrum, cui inde nomen datum, quòd à cauda ad verticem lineas habeat instar neruorum musici instrumenti distentas.

Coronis.
Elis vrbs fuit Græciæ propè quam celebrabantur ludi Olympici: variisque coronis donabantur pugiles, & Athletæ, Seneca in Troade Pharin, an Pisam Iouis, & Coronis Elida Claram,

Castaneis.
Habent *Petragorici*, Galliæ Aquitanicæ populi, tantâ castanearum in glandiu multitudinem, vt earû arboribus & syluis plena sit regio quibus porcòs pinguefaciunt, & saginant. Laudatissimi castaneis putatur Tarentum, & in Campania Neapolis.

Cetis piscibus.
Plin. lib. 32. scribit, Cetos sexcentorum pedum longitudinis: & trecentorum sexaginta latitudinis in flumen *Arabia* intrasse.

Coracini pisces peculiare sunt Nilo.

Corusam habet Rhodus.

Cotes Taygetus & Creta.

CrySTALLUM India.

Cylindros gemmas India.

Coralochatem Creta & Oeta.

Cacopyritem gemmam Cappadocia.

Choaspidem Choaspes.

Cytisum, herbarum, Cyclades.

Caprificos arbores Cea insula.

Cucumeres Africæ copiosissimi sunt & grandissimi. Præcipui nascuntur in Arabia, mox Cyrenis. In Arcadia similes Heliotropio.

Cyminum herbarum habet Æthiopia. Coriandro abundat Ægyptus. Camelos inter armenta pascunt Orientales. Plinius.

Draconibus.
Frequentes sunt in *Massylia* Africæ Dracones, qui propterea *Massyli* dicuntur à poëtis. Pamphilus Saxus: Aurea *Massyli* vincunt, quæ poma Draconis.

India fert Dracones tantæ magnitudinis, vt Elephantès (qui buscum certant) circumflexu facili ambiant, nexuque nodi præstringant.

stringant. Autor Plinius lib. 8. cap. 11. Apuleius lib. 11. Hinc dracones Indici. inde Gryphes Hyperborei.

Generat Dracones *Æthiopia*. Indici pares, vicenû cubitorum. *Asachi* quoque populi sunt in Æthiopia, apud quos maximè nascuntur, ita vt cratium modo impliciti erectis capitibus velificent ad meliora pabula Arabiæ. Autor idem Plinius.

Disciplinis.

De *Athenis* Cic. lib. 1. de Oratore: atque vt omittam Græciam & illas omnium doctrinarum inuètrices Athenas, in quibus summa dicendi vis, & inuenta, & perfecta est. Vnde & Ouid. in Epist. Atque aliquis doctas iam nunc eat (inquit) Athenas.

Diuitijs.

Fama est *Syracusanos* opibus olim adeò creuisse, vt sequenti proverbio fecerint locum, Vobisne decima quidem *Syracusano*rum abest, quum diuites alloquimur. Est & aliud argumentum miræ eius vrbs opulentæ, quòd die quodam terrestrem & maritimum contraxerit exercitum.

Non aliam ob causam poëtæ fingunt imbrem aureum olim in Rhodum pluuisse, quàm ob immensas eius vrbs diuitias. *Quintianus* in *Cleopoli*: Sit fertilis auro Magna Rhodos, quondam descenderit aureus imber In Rhodon.

Dictamo herba.

Dictamus, seu Dictamum herba est, qua lacerti cum serpentibus pugnaturi se refouent. Frequens est autem in *Ida* monte *Creta*. Verg. lib. 12. Dictamum genitrix *Creta* carpit ab *Ida*.

Dipsadibus serpentibus.

Dipsas serpens est minor vipera, qua demorsu, feruescunt siti & tandem emoriuntur. Frequens est apud *Garamantes*. Vnde Syl. li. 13. Quippe atro rapidas efferuescente veneno *Dipsadas*, immèsis horrent *Garamantes* arenis. Reperiuntur etiam in *Lybia*, & *Arabia*.

Equis.

Argos ab equorum præstantia commendat Horat. lib. 1. Car. Adicens. Plurimus in Iunonis honorem Aptum dicet equis *Argos*, ditèscque *Mycenas*.

Equo pugnare, *Thessalorum* est inuètum. Et primum in *Thessalia* equi vsus repertus est. *Lucanus*: *Thessalicus* sonipes bellis feralibus omen Antiquitus prima laus fuit Equarum *Thessaliæ*. Hinc adagium *Erasmus* positum, Decernitur equa *Thessalica*, De summo præmio. *Cæsare* equorum *Thessaliæ* in tauros dimicantium. eosque perimentium spectaculum Romæ exhibuit. *Strabo* quoque ait *Thessaliam* pascendis equis esse commodissimam, qui *Arcadios* & *Epidauricos* maximè præcellant.

Cornucopiæ Text.

Asturia vrbs Hispaniæ, equos habuit (qui tollutarij dicuntur) gressus molliter glomerantes, alterna crurum explicatione. Martialis. Hic breuis ad numerum rapidos qui colligit vngues, Venit ab Hispanis gentibus Astur equus.

Agragas, seu Agrigentum, Siciliæ oppidum, habuit optimos equos. Verg. lib. 3. *Æneid.* Arduus inde Agragas ostentat maxima longè Mœnia magnanimùm quondam generator equorum.

De *bilbili* Celtiberiæ sciuitate. Mart. Videbis altam Licianæ Bilbilim Equis & armis nobilem.

Niseus mons est in Media, in quo pulcherrimi itidem nascuntur equi.

De *Elide* Græciæ vrbe, Propert. lib. 1. Et quas Elis opes ante pararat equis. Tibul. Qui prior Eleo est carcere missus equus De *Argæo* Cappadociæ monte, Claudianus lib. 2. in Ruffin. Volucrumque parens Argæus equorum.

In *Olyssippo* Hispaniæ vrbe quæ Venerè sibi figurantes, hausto Fauonio dicuntur concipere.

Equis abundat *Scythia*, Afinis carens, propter immensum frigus. Sunt in eadem regione populi, equorum carnibus vescentes, quos Ptolemæus Hippophagos vocat. Scythæ (inquit Plinius) equitatus & equorum gloria strepunt.

Nesi populi sunt in Scythia Europæa, optimis quondam equis abundante, quibus reges vtebantur.

Irlandia regio equos habet victorios, præcipua bonitate, quos Vbinos vocant, celeriores Anglicis. De *Satriano* vrbe Appuliæ, Horatius, Me Satrianæo vectari rure caballo.

Tunis, vrbs Africae, habuit præstantes cursu, quos Barbaros vocant, quales in Massylia, Numidiæque passim reperiuntur. Ex Tyrrheni maris insulis, præsertim *corsica*, & *sardinia*, adducuntur breues admodum, sed animo generoso, atque audaci ingressu, & irrequero.

Ex *Germania* grauiiores, qui Succussarij dicuntur Festo, Nonio Tortores, plauto Cruciantes.

Herodotus scribit in *Peremitana* regione Ægypti equos esse fluuiales, vngulis bouinis, simo naso equina iuba, eminentibus & cancellatis detibus fulgida cauda, magnitudine maximè tauri, crasso corio, vt ex eo arefacto fiat pila missilia. Idè ait circa Mæotis paludè (vnde pfluit Hypanis) equos esse syluestres & cãdidos.

Elephantibus.

Corfelle oppidum est in Africa, vbi prægrandes sunt Elephantum, quorum etiam multitudo est in tota ferè *Africa*. Plin.

S. ala

Sala quoque oppidum Mauritanæ, greges habet plurimos Elephantum.

Plinius de *Tingitania* Africae prouincia scribens, Ipsa (inquit) prouincia ab Oriente montosa fert Elephantes.

Horodotus in Thalia ait, *Æthiopiã* terratarum habitatarum vltimam vastos ferre Elephantos prominentibus vtrinque dentibus.

Lybia. Syllius lib. 3. Bellua nec retinet tardente Libyssa timore.

Plinius scribit in *India* gentem esse, cuius rex quadraginta millia Elephantorum in armis habeat. Alios itè ibidem esse populos *Palybotros* nomine qui Elephantorum nouem millia regi suo per omnes dies stipendientur. Vnde (inquit ille) coniectatio ingens opum est. Idem lib. 7. scribit Indicum Elephantum Afri pauent, nec contueri audent, Nam & maior Indicis magnitudo est.

Sunt & alij populi *Oratura*, quorum rex habet decem millia Elephantorum.

Automela oppidi rex Elephantes habet M D C.

Pauperior Charmorum rex Elephantos L X.

Pandi gens sola Indorum regnata sceminis, quingentos habes Elephantos: Galterus lib. 1. Alexandreidos Nobilium multa regionum laude superbit, Hæc diues gemmis. Elephantibus India barbarit. Hinc dicenti Epitheto poetæ Indicum vocant Elephantem. Martianus Capella, Indicos (inquit) Elephantos organica permultos detineri voce compertum.

Habet *Marmarica* regio Africae Elephantos. Sidonius: Non si quas eboris trabes refractis Rostris Marmarici dedere Barri.

Onesicritus apud Plinium lib. 6. testis est Elephantos in *Taprobane* insula maiores, bellicosioresque, quam in India gigni.

Troglodyta contermini Æthiopiæ solo Elephantum venatu nutriuntur:

Ebhore.

India Vergilius: India mittit ebur molles sua tura Sabæi. Horatius lib. 1. Carm. Non aurum, aut ebur Indicum. Ouid. Sectile deliciis India præbet ebur.

Assyria. Idem Ouidius lib. 2. Eleg. Mæonis Assyrium scemina tinxit ebur.

Echinus piscibus.

Frequentes esse iuxta *Miscenum* promotorium Echinnos, docet Horatius lib. 2. Sermo. dicens: Misceno oriuntur Echinni, Pectinibus patulis iactat se molle Tarentum.

Electro.

Electrides Mesiæ sunt insulæ (quas alij Glessarias vocant) dictæ, quod in his proueniret succinum, quod illi Electrum vocant Gignitur etiam in *Æthiopia*.

Ebenum

*Ebeno.*Ebenum arborem nigri coloris, itidem habent *Aethiopes*.*ErUCA.*ErUCA herba est Venerem excitās. Vnde Ouid. de Remed. Nec minus Erucas iubeo vitare salaces. Colum. lib. II. Excitet vt Veneri tardos ErUCA maritos. Frequens est in *Hispania*.*Exocætis piscibus.*Exocætus piscis est in siccum somni causa exiens. Hunc habet *Arcadia*.*Exercitu.*Quo tempore *Aethiopes* rerum potiebantur, *Meroë* insula ducenta armatorum millia regi suo suppeditabat.*Alijs rebus.**Eupatorium* herbam mittit *Arcadia*.*Euphorbium* Atlas.*Eumetridem* gemmam Lesbos.Equos pennatos *Aethiopia*.*Formicis.***I**n solitudine *Indiae* arenosa formicæ gignuntur canum quidem magnitudine minores, vulpium vero maiores. Earum nonnullæ apud Regem *Perfarum* visuntur in venatu captæ, inquit *Herodotus*. Aurum è cauernis ibidem eruunt. *Propertius* lib. 2. Inda cauis aurum mittit formica metallis.Apud *Dardanis*, *Indorum* populos mons est trium millium stadiorum ambitu, & sub eo aurifodinæ, in quibus formicæ vulpibus non minores aurum effodiunt.*Plin.* II. lib. scribit, in *Aegyptio* formicas esse magnitudinis luporum.*Fruementis**Cremona* frumenti ferax est. Vnde *Mantuanus*: Et frumentifera cultissima rura *Cremonæ*.*Plinius* scribit, *Siciliam*, & *Beticam* frumenti adeò fecundas esse vt aristas centum granorum egerant.De *Babylonia*, *Herodotus* in *Clio*: Hæc regio, inquit, omnium (quas vidimus) optima est duntaxat ferendo frumento. Nam in arboribus ferendis, vite, olea, nequaquam de principatu contendit, *Cereris* autem fructu procreando, adeò ferax est, vt nunquam non ferè ducena reddat, Et vbi præstans bonitate se vincit, etiam ad tricena, quaternum ferè digitorum latitudine, triticeis atque hordeaceis foliis.Frumentifera etiam est *Eleusis* vrbs *Atticæ*. *Mantuanus* in *Dionysio* *Misit* & altricem frugum *Cerealis* *Eleusim*.*Africa*. *Horatius* lib. 2. *Serm.* Frumenti quantum metit *Africa*.

Idem

Idem lib. 1. *Carm.* Quicquid de *Lybicus* verritur arcis.*Appulia*. Idem *Horat.* lib. 3. *Car.* Quam si quicquid arat impiger *Appulus*, Occultares meis diceret horreis.*Gargarus* mons seu *Gargara* in plurali, *Ouid.* *Gargara* quot segetes, quos habet *Methymna* racemos.*Moravia* regio *Bohemiae* vicina pabulo, frumento, & pecore abundat.*Frugibus.**Siciliam* frugibus esse fecundissimam constat. *Stroza* pater: Aruaque frugifera pingua *Sicaniae*. Hinc orta est fabula de *Cerere*, quæ ibidem fruges, & modum arandæ terræ demonstrasse dicitur. Et *Cicero* *Siciliam* horreum populi *Romani* vocat, quæ sæpe maximos pauerit exercitus.Strepit etiam hac vbertate *Italia*. *Verg.* lib. 2. *Georg.* Salue magna parens frugum *Saturnia* tellus. *Plin.* lib. 3. cap. 5. *Italiam* vocat terram omnium terrarum alumnam.Idem lib. 5. de *Africa* loquens, ita inquit) appellatur regio fertilitatis eximia, cum centesima fruge agricolis fœnus reddente terra. *Horat.* lib. 3. *Carm.* Fulgentem imperio fertilis *Africae*.*Hispania*. *Martianus* *Capel.* *Europe*, inquit, lumè *Hispaniae* contributum, ferrili frugum, optimæq; prouinciæ, metallorū, aurique fœtura, & meri marmoris, gemmarumq; muneribus prædicandæ.*Sardinia*. *Claudianus*: *Humanæ* speciei plantæ se magna figurat *Insula*, *Sardiniam* veteres dixere coloni, *Diues* ager frugum.*Plinius* lib. 21. cap. scribit, *Aegyptum* frugum esse fertilissimam. Vnde *Priscianus*, seu *Rhennius* in *Dionisij* *Geographia*: Hinc Nilus currens ad partes flumine pingui, Ferrili, *Aegypti* terras fecundat opimas.De *Fortunatis insulis*, *Horatius* in *Epodo*. *Petamus* arua, diuites & insulas, *Reddit* vbi *Cerere* tellus inarata quotannis.*Homerus* scribit, templum *Cereris* fuisse in *Pyraeo* vrbe *Phthiae* propter copiam frugum eius loci.*Arua* vrbs *Achariae*, nomen sumpsit ab *Aratro*, quod sit pariter ferax frugum.Est fertilis *Thracia* frugum & frigore, & æstibus, vt *Africa* & *Aegyptus*, inquit *Plinius*.*Fructibus.**Plinius* lib. 5. scribit *Atlantem* *Mauritaniae* montem, opacum, nemorosumque esse, & scatebris fontium rigui: qua spectat *Africam*, *Fructibus* omnibus generum sponte ita subnascentibus, vt nunquam satietas voluptatibus desit.*Cicero* de lege *Agraria* contra *Rullum*: *Campania*, inquit, semper superbit bonitate agrorum & magnitudine fructuum, salubri-

Cornucopiæ Text.

tate aëris, & pulchritudine regionis.
Viuaresium prouincia est superior linguæ Oxitanæ, Rhodanæ
 contermina, qua prospicit Orientē, terra quidem montosa, ruen-
 tibúsq; impetū miro torrentibus vbique irrigua frequens & velut
 turrita montium multitudine, præter cæteras Galliæ partes. Quod
 tamen de bonitate, & fertilitate loci nihil adimit, imo verò auget
 inusitata quadam natura. Nam (quod est præcipuum) vina profert
 laudatissima omniumq; laudibus, nemine reclamante, lōgis inter-
 uallis anteferenda. Qua parte respicit Occidentem, mōtes habet,
 electissimis, rarāq; bonitate castaneis refertissimos. Omnium præ-
 terea pomorum, nucum, & aliorum hoc genus fructuum adeo fe-
 rax, vt nec pyra Calabriae, nec hortos Hesperidum, & Phæacum
 pomaria, conferre liceat. Granis herbis, floribus, violis, fructibus
 in tantū fœcunda, vt in ea pingenda, omnibúsq; dotibus ornanda
 vires suas exercuisse natura videatur. Vbertatem & copiam legu-
 minum si videres, rapereris in admirationem, tibiq; iucundum
 esset istic relicta patria exultare. Nec immeritò Viuaresium, à vita,
 aut viuariorū multitudine nomen meruit. Habet enim leporaria,
 ornithones, auitaria, & cætera, quæ villaticam decent pastionem.

Fagis.

Plinius lib. 16. scribit ex Cornelij Alexandrini testimonio dul-
 cissimas esse fagos in *chio* insula, earumq; glandibus obsessos
 ibidem homines diu durasse.

Feris.

Polybius apud Plinium prodit, ab Atlante Occasum versus, sal-
 tus esse plenos feris, quas generat Africa.
Scythia regio feris abundat, propter solitudinem hominum
 huius regionis, qui nullis certis sedibus vtuntur, sed vagi feruntur
 in palustris. Vnde & Scytharum solitudo, transit in prouerbium.

Ferro.

Chalybes populi sunt in Ponto, prope Thermoodontē, qui opti-
 mo abundant ferro. Vergil. lib. 1. Georg. India mittit ebur, molles
 sua tura Sabæi: At Chalybes nudi ferrum.

Norici Alpiū populi, venas ferri laudabiles habuerūt: Hinc Hor.
 ensen vocat Noricū, dicēs: Quas neque Noricus Deterrēt ensis.
Melita quoque Siciliae insula præstantes habet ferri fodinas.
Bilbilis flauis est Hispania, apud quem optima ferri tempera-
 tura fiebat. Hinc Horat. libro 1. Car. Loricas vocat Iberas, dicens:
 Quam tu coemptos vndique nobiles Libros Paneti, & Socraticam
 domum Mutare loricas Iberis, Pollicitus meliora, tendis.

Fundis.

Baleares duæ sunt insule i mari Hispano, apud quas vsus fundæ
 repertus

Epitome.

repertus est, & adeo celebratus, vt matres filios suos aliis auibus
 olim vesci non paterentur, nisi quas funda fuissent adepti. Florus,
 Cibum, inquit, puer à matre non capit, nisi quid ipsa monstrante
 percussit. Luc. lib. 1. Et torto Balearis verbera fundæ. Ocyor. Plin.
 lib. 3. Baleares, inquit, funda bellicosas. Græci Gymnesias dixerunt.
 Verg. lib. 1. Georg. Stuppea torquentur Balearis verbera fundæ.

Fauis.

Fauis abundat *Hybla* & *Hymettus*, Syl. lib. 14. Tum quæ nectareis
 vocat ad certamen Hymetrum, Audax Hybla fauis.

Fauis cera spectabiles reperiuntur in *Pelignis*, *Sicilia*, *Creta*, *Cypro*,
Africa. Plinius scribit visum in *Germania* octo pedum longitudi-
 nis fauam.

Floribus.

Cilicia. Statius lib. 2. Syl. Quid Cilicū flores, quid munera gra-
 minis Indi?

Enna vrbis Siciliae, Stroza pater: Non tu floriferis in odore valli-
 bus Ennae.

Saba. Statius lib. 5. Syl. Ver. Arabū, Cilicūq; fluit, florēsq; Sabæi.

Aetna. Ausonius: Qualis floricomā quodā populator i Aetna.

Hybla. Qui. li. 5. de Trist. Florida quā multras Hybla tuetur apes.

Paphos. Crinitus: Seu tu floriferam concelebras Paphon.

Turia fluius Hispania. Claudianus: floribus & roseis formosus
 Turia ripis.

Plin. lib. 21. scribit Cyrenis semper, flores esse laudatissimos.

Tritum Adagium est apud Erasmi, Samiorū flores: vbi quis ex-
 tremā decerpit voluptatem: q; ea insula florum vbertate claruerit.

Fabis.

Plinius lib. 4. *Burcanam* insulam esse Ponti, quæ Fabaria dica-
 tur Latinis, à multitudine frugis ibi sponte pronouentis. Est au-
 tem insula Oceani septentrionalis.

Fraxinis.

Ida mons Fraxinis abundat tantæ bonitatis, vt Citro sint simi-
 les, & ablato cortice, plerunque ementes decipiant. Nascuntur &
 in *co* insula. Autore Plinio.

Ficibus.

Plurima ficus exit in *Thessalia* & *Macedonia* teste eodē Plin. lib.
 6. Horatius in Epodo ait *Fortunatus insulas* abundare ficibus, scri-
 bens: Suamq; pulla ficus ornat arborem.

Credibile est maximas esse ficus *Indiae*, & valde spatiosas, quum
 sub earum vna turmæ condantur equirum.

Figulinis officinis.

Phycusa, autore Plinio lib. 3. dicta est non à Simiarū multitudi-

ne sed à figulinis. Pythos enim dolium dicitur.

Fontibus.

In *Ida* monte multi sunt Fontes: Ex quorum duobus *Scamander*, & *Simois* scaturiunt. Ouid. lib. 2. *Meta*. Et tum sicca prius creberrima fontibus *Ida* *Thomas Radinus*: *Ida* multifons, *Cyzicum Romanos* honorat. Propterea aquosam eam vocat *Hora*. lib. I. *Car.* dicens: Qualis aut *Nireus* fuit, aut aquosa *Raptus* ab sua.

In *Tomaro* monte *Epyri* centum esse fontes docet *Plinius* lib. 4. *Tomarus*, inquit, mons centum fontibus circa radices *Theopompo* celebratus.

Flammis.

Vesuvius mons *Campaniæ*, flammam quandoque proiecit. *Mantuanus* in *Brixia*: Et quæ flammium pariunt arbuta *Vesævi*.

Felibus.

Tartessj populi sunt in *Iberia*, apud quos *Feles* maximè nasci dicunt. Unde natum *Adagium*, *Feles Tartassia*.

Fluminibus.

In *India* mira est fluminum vastitas. Proditur *Alexædrum* magnum, nullo die minus stadia 2000. nauigasse in *Indio* fluuio, nec potuisse ante menses quinque enauigare, adiectis paucis diebus. Et tamen minorè *Gange* esse constat. *Magaſthenes* apud *Plinium* sexaginta eius amnes prodit.

Ferulis.

Ferulas in *Aegypto* præcellere, scribit *Plin.* lib. 13. cap. 22.

Gallinis.

Varro lib. 3. de *Re Rust.* *Gallinæ*, inquit, *Africanæ* sunt grædes, quas *Meleagrides* appellant *Græci*. De his loquitur & *Martialis*: An sere *Romano* quamuis satur *Annibal* esset, Ipse suas nunquam barbarus edit aues. *Suetonius* in *Caligula*: *Hostiæ* erant *Phœnicopteri*, *Pauones*, *Tetraones*, *Numydicæ*, *Meleagrides*.

Gallinaria insula est in mari *Ligustico*. nomen inde sortita, quæ gallinis abundet. *Ælianus* apud *Volaterranum* testis est, *Meleagrides* esse in *Zero* insula, quas fabula vult *Meleagri* *Oenei* filij natus, luctu patris in aues fuisse conuersas.

Gemmis.

Plinius lib. 6. ait in *Taprobane* insula aurum & argentum esse in pretio, *Marmor* testitudinis simile, *Gemmas*, *Margaritâs*q; in honore multò præstantiores.

India variis abundat gemmis. *Sabellicus*: *Cernere* erat, quicquid gemmarum prodiga mittit *India*, quicquid opus pelago scrutatur *Erithra*. *Propert.* lib. 2. *Indica* quos medio vertice gemma tenet.

Erithra rubri maris insula. *Clau.* *Talis* *Erithræis* intext⁹ *Nebri-da* gem

da gemmis *Liber* agit currus.

Idaspes fluuius. *Claudianus*: *Diues* *Idaspæis* augetur purpura gemmis.

Garamantes populi *Orientalis*. *Syllius* lib. 15: *Ardebat* gemma *Garamantide* cærulea vestis.

Habet & *Mare rubrum* gemmas varij coloris, magnique pretij *Seneca* in *Hereule* *Oetæo*: Gestat pelagi dona rubetis, Nec gemmiferas detrahit aures *Lapis Eoa* lectus in vnda. *Tibull.* lib. 3: *Quidve* in *Erithæo* legitur quæ litore concha.

Sunt & fluuij nonnulli gemmis nobiles, inter quos *Adaxis*, & *Ganges* numerantur à *Plinio*.

Glandibus.

In *Dodona* *Chaoniæ* sylua primùm repperit est glandis usus *Verg.* lib. 1. *Georg.* *Chaoniam* pingui glandem mutauit arista.

Gruibus.

Apud *Strymonem* fluuium, & *Bistonem* lacum *Thraciæ* grues maximè per æstum morantur. *Lucanus* lib. 3: *Deseritur* *Strymō*, rapido committere *Nilo* *Bitonias* consuetus aues.

Gazis.

Gazæ dicuntur diuitiæ *Persarum*, quos auro, gemmis & vnguentis refertissimos fuisse constat. *Statius* lib. 1. *Sylvarum*. *Dignæ* *Mide* *Cræsi*q; bonis, & *Perside* *Gaza*. *Sabellicus*: *Regia* quod *Cræsi* cepit, quod *Persica* regum *Gazi* vetis.

Gryphibus.

Gryphes habent *Hyperborei* septentrionales. *Politianus*: *Gryphes* *Hyperboreos* *Nemesis*, *Cytheræa* columbas.

Gobiis.

Gobiis *Venetia*. *Martialis*. In *Venetis* sint lauta licet conuiuia terris, *Principium* cœnæ *Gobius* esse solet.

Glanis.

Glanij pisces sunt, quos *Volaterranus* ex testimonio *Stephani* grammatici, ait nasci apud *Glanium* *Cummarum* fluuium.

Gruibus Piscibus.

Grus piscis est habens os & ceruicem graui aliti simile, & squamas instar pennarum eius. Nutrit huic piscem *Corinthium* pelagus magnitudine pedum xv.

Galgulis.

Galgulus auis est magnitudine turturis, toto corpore viridis, frequens in *Peloponne* so.

Graculis.

Venetorum *Adriam* incolentium regio tot habet graculos, vñ frages populentur, & iacta absuntiant femina.

Glasco.

Glascom herba est, qua Plinij temporibus *Britanni* se inficiebāt atro colore terrorem ostentantes. Vnde Martialis: Barbara de pictis veni Bascauda Britannis. Bap. Pius: Et Galatæ, Helueti que truces, pictique Britanni.

Glaucione.

Glaucion herba est foliis similibus Papaueris, frequēs in *Syria*.

Gagate.

Gagates lapillus nascitur in *Lycia*, iuxta ostium *Gagatis* fluuij, vnde nomen traxit.

Gypso.

Gypsum Tympheticum laudat Plinius, à *Tympho* oppido. Plurimum quoque effoditur in *Epiro*. Fit etiam in *Phœnicia Turris*, & *Perthebia*.

Aliis rebus.

Gentianam herbam habet *Phœnicia* & *Illyricum*: *Galefitem* gemmam *Achelous*. *Galbanum* herbam *Siria*.

Hircis.

C*yniphs* fluuius est *Aphricæ*: apud quem grandes nascuntur *Hirci*, villoque tonili. Vergilius: Nec minus interea barbas, incanaque menta *Cyniphij* tendent *Hirci*.

Hydris.

Nilus fluuius. *Mantuanus* in *Aprili*: *Niligenas* abigens ab ouilibus *Hydros*.

Helleboro.

Plurimum hellebori nascitur in *Oeta* monte. Autore *Plinio*.

Supra *Antyciram* quoque montes sunt pretiosi, in quibus copiose prouenit helleborum. Hac autem herba purgantur insanæ. Propterea *Liuius Drusus* *Tribunus* pleb. quum morbum comitialem pateretur. *Antycirã* dicitur nauigasse, in eaque insula helleborum bibisse: atque morbo liberatũ. Vnde etiam *Horatius* in arte. Si tribus *Antyciris* caput insanabile nũquã *Tõsori Licino* comiserit.

Apud *Helyconam* *Bœotix* montem, nascitur quoque optimum, & cerebro vtile, purgandæque insanæ itidem efficax.

Herbis.

Homerus apud *Plinium* lib. 15. gloriam herbarum *Aegypto* tribuit. *Diodorus* de *Aegypto* loquens: Terra (inquit) inculta relicta pecori ad pastum adeo exuberat herbis, vt oues bis anno pariant, bisque præbeant lanam.

Æschylus apud *Pliniũ* *Italiam* herbarũ potentia refertã prodit.

De *Acis* fluuiio. *Quidius* libro 4. Pastor. Præterit & ripas herbi-
fer *Acis* tuas.

Epyrus

Epyrus. Idem *Ouid.* lib. 8. *Metam* Misit aprum quanto maiores herbida tauros Non habet *Epyrus*.

Herbis veneficis.

De *caucaso* & *scythia*. *Claudianus* lib. 1. in *Ruff*. Funestiarumque potestas Herbarum, quicquid lethali gramine pollens *Caucalus*, & *Scythicæ* vernant in gramine rupes.

colchos & *Iberia* *Hor.* in *Epod.* Herbâsque quas *Colchos* atque *Iberia* mittit venenorum ferax.

In *Ponto* quoque prouentus est malorum graminum. *Vergilius* in *Buccolicis*: Has herbas atque hæc *Ponto* mihi lecta venena Ipse dedit *Mæris*, nascuntur plurima *Ponto*.

Theffalia. *Tibul.* lib. 2. Quicquid habet *Circe*, quicquid *Medea* veneni, quicquid & herbarum *Theffala* terra dedit.

Hortis.

In *Phœacia* horti fuerunt memorabiles, & pomaria variis referta fructib. Quæ quum magno studio coleret rex eius loci *Alcinous* Deus hortorum creditus est. *Stat.* libro 1. *Syl.* Quid *Bifera* *Alcinoi* laudæ pomaria, vòsq; Qui nunquam vacui prodistis in æra rami: *Syria* fuit in hortis operosissima autore *Plinio*. Inde quoque est prouerbiũ *Græcis*, *Multa Syrorum olera*.

Hyacyntho.

Hyacynthum florem mittit *Aethiopia* Frequens etiam nascitur in *Thermis* *Diocletianis*, *Eximie* quoque prouenit in *Gallia*, Autore *Plinio*.

Hyfopo.

Hyfopum montanum & hortense optimum nascitur in *ciliciã*, in *Taurom* monte, Dein *Probatum* *Pamphilum* & *Smyrnaum*.

Helenio.

Helenium flos est, quem lacrymis *Helenæ* fabulatur natũ. Reperitur in *Helena* insula.

Hippice.

Hippice herba est, qua pasti equi diurnam famem sustinet. Vnde nomen sumpsit. Frequens est in *scythia*. Prædulcis circa *Bœotiam*.

Herodius.

Herodij aues sunt prope flumina degentes frequentes in *Dio-medan* insula.

Hircis piscibus.

Hirci pisces circa *Cyrenaicum* *sardorumq;* mare oberrantes viuuntur cum *Delphinis*.

Aliis rebus.

Heliotropium herbam mittit *Aethiopia*,
Hephestitem gemmam, *Corycus*.

Hexæconthalithum gemmam Trogloditæ
Hematitem. Æthiopia.
Hydromallem Phrygia.
Hyænes animalia, Africa.
Hematopodes aues, Ægyptus.
Hammoniacum, Africa.
Hyacinthos gemmas Æthiopia, atque etiam Chryfolytos, aut eo colore translucens. Quibus præferuntur Indicæ, & si (variæ non sint) Bactrianæ.

Ignibus.

A *Ætna* inter montes igniferos numeratur. Lucanus libr. 1. Et ardenti ciuilia bella sub Ætna.

Iaculis.

Gnosos vrbs Est Cretæ, cuius incolæ Iaculis claruerunt. Luca. li. 3. Gnososq; agitare pharetras Docta, nec Eois peior Gortyna sagittis.

Iuncis.

Inter Iuncos præstantissimus *Nabathæus*, deinde *Arabicus*, quem quidem *Babylonicum* vocant. Tertius *Zybius*, prope inutilis. Laudatur & *Hispanus*, quo fiunt funes.

Iri herba.

Iris herba est odorata, Raphano similis vnguentisq; & medicinæ aptissima. Frequens est in *Cizico* insula.

Iride gemma.

Iris gemma (quam crematam, tusamque ad Ichneumonum morsus remedio esse Horus apud Plinium prodit) nascitur in *Perside*.

Isatis.

Isatis herba est fullonia, rubro colore, quam mittit *Syria*.

Iuniperis.

Scribit Plin. 16. vastas esse iuniperos in *Hispania*.

Insulis.

Idem lib. 3. ait, Illyrici oram mille amplius insulis frequentari, propter naturam vadosi maris.

Ichneumonibus.

Ichneumon serpens aspidi infestissimus frequens est in *Ægypto*.

Ibidibus.

Ibis auis circa *Pelusium* tantum nigra est, cæteris omnibus locis candida.

Lanis.

M *Ilitos* Asiæ fuit ciuitas, præstantissima Lanarum (quæ ibidè inficiebantur) memorabilis. Verg. lib. 3. Geor. Quamuis Milesia magno Vellera mutantur Tyrios imitata colores.

Tarenti quoque optima inficiebantur Lanæ. Horatius libro 2. Serm.

Serm. Lana Tarentino violas imitata veneno.

In *Canusio* Appuliæ oppido, & Caledonia, seu Britania fuit eximia lanarum bonitas. Quintianus in Cleopoli: Fama Calenoniæ flet miracula Lanæ Et Canusina simul.

Lingonicas lanas probat Martialis lib. 11. dicens, Lingonicis agendum tumeat tibi culcitra Lanis.

De *Melita* insula maris Siculi, Syllius libro decimoquarto: Te-laque superba Lanigera Melite, & littus piscosa Melacte.

Luceria vetus fuit Dauniorum oppidum, vbi sacrum Mineruæ sanum extitit. Eius Lanas probat Horatius li. 3. Carm. Te Lanæ propè nobilem Tonsæ Luceriam, non citharæ decent. Plin. li. 26. commendat Galaticas, Tarentinas, Attricas, Milesias.

Pli. li. 8. de lanis & Ouidius loquens: *Hispania* (inquit) nigri velleris præcipuas habet, Polætiâ iuxta Alpès cani, Asia rutili, quas Eritras vocant, Item Bactica. Canusium: Fului Tarentum.

Lasercio.

Lasercium genus est herbe pretiosissimæ, & in medicinis optimæ (Silphion Græci vocant) cuius succus Laser, folium Maspertum dicitur. Nascitur hæc herba in diuersis locis: sed omnium laudatissima est apud *Cyrenè* Libyæ urbē. Catullus ad Lesbiâ: Quæ magnus numerus Libyæ arenæ Laserciferis iacit Cyrenis.

Lentisco.

Linternus Campaniæ fluuius Lentisco arbore abundat. Oui. li. 15. Hinc calidi fontes, lentisciferumque tenetur Linternum.

Lactucis.

Pli. li. 19. ait, Lactucas in binos pedes aliquando se pandere sed in *Circelensi* agro amplissimas prouenire.

Lauris.

In *Olympo* monte (inquit idem li. 16. ca. 33.) nulla est arbor Lauro copiosior.

Idem li. 15. Laurus (inquit) nō quia perpetuò viret, nec quia pacifera est, præferenda vtrique Myrto, & Olæ est: sed quia spectatissima in monte Parnaso, ideòq; etiam Apollini grata. Ouid. li. 11. Ille caput flauum Lauro Parnaside vinctus. Ver. li. 2. Geor. Et iam Barnasia laurus Parua, sub ingenti matris se subiicit umbra.

Laurum Peneiam plerunque appellant poëtæ à *Peneo* Thessaliæ fluuio, iuxta quem frequens est hæc arbor. Valer. Flac. lib. 1. Et in summo Laurus Peneia Cano.

Permessum Bœoticiæ fluuium Lauros habere docet Pontanus lib. 2. de hortis Hesperidum dicens: Bœnaci de fonte ferat Permessida Laurum.

Phocis. Sabel. in Eleg. Phœaica Laurus, Libethridumque chori.

Sycion quoque vrbs Oleo & Lauro abundat, vnde *Sicyonia* bacca dicitur.

Plinius lib. 15. ait, plurimam Laurum in *Ida*, & circa *Heracleam* Ponti prouenire.

Lacte.

Sasina vrbs *Vmbriæ*, Plauti patria, Lacte abundat. *Martialis* Metam quod lactis Saffinate de Sylua.

Lituania tantam habet lactis copiam, vt eius regionis incolæ semper ferè lacticinis vtantur, & melle.

Habent & *Fortunata* insula magnam vim lactis: Vnde *Hora*, in Epod. Illic iniussæ veniunt ad mulctra capellæ, Refertque tanta grex amicus vbera.

Leonibus.

Africa *Ouid*. lib. 4. Trist. Tempore Pœnorum compefcitur ira Leonum. Idem de omnibus propè *Africæ* partibus memoratur. *Getulia*. *Hora*. Atqui nõ ego te, *Tygris* vt aspera, *Getulus* ve leo, frangere persequor.

Lybia *Martial*. li. 7. Iam cernes *Libycum* vallo assultare leonem, *Cassia*. *Statius* libro 8. Theb. Cædè redit, sic *Hircana* leo *Caspius* vmbra.

Marmarica *Seneca* in *Agamemnone*: *Marmaricus* leo Morsus cruentos passus audacis leæ.

Masylia. *Codrüs*. Antè patiens capiet *Massyllum* dama leonem. Habet & *Parthia* leones: *Marullus*: Quos fera *tygris*, quos leo *Parthicus*.

Mauritania *Pontanus*: Sed prius aut *Mauro* veniam fera præda leoni. *Horatius* lib. 1. Carm. Nec *Iubæ* tellus generat leonum. *Arida* nutrix.

Plinius libro octauo scribit solam *Syriam* leones nigros alere.

Lente.

Lens legumè est, quo qui vesceretur, olim æquiore animo fieri crediti sunt. Frequès est *Aegypto*, *Pelusia* Nili ostio. *Martialis*: Accipe *Niliacam*. *Pelusia* munera Lentem. *Verg*. lib. 1. *Geor*. Nec *pelusiacæ* curam aspernabere lentis.

Lino.

Abundat *Aegyptus* Lino tenuissimo. *Syll*. li. 3. Et *Pelusiaco* filum componere Lino. Argumentum maximæ tenuitatis est quod singula fila ccc. lxxv. filis constare dicantur, cuiusmodi visa sunt in *Thoraca* *Amasis* regis, qui *Rhodi* visebatur. Autore *Plinio* *Aethiopes*, & *Indi* ex malis, *Arabes* ex cucurbitis, *Asiatici* ex genista Lina demerunt.

Est & sua gloria *Camano* in *Campania*, quo ad pisciũ capturam
vtra

vtuntur eius vrbs incolæ.

Carbasinum Linum apud *Tarraconem* repertum est, ex quo nautica vela conficiuntur: Ex quo & *Carbasus* nomen habet.

Nascitur Linum in desertis *Indiæ*, apud *Caristum* insulam, tanta bonitate & excellentia, vt margaritarum adæquet pretium. *Carbasinis* vestibibus *Indi* & *Arabes* corpora velat, quæ sunt auro purpuræque distinctæ, vt scribit *Currius*. Vnde *Propert*. li. 4. Raptæve odorato *Carbasa* lina duci.

Setabis vrbs *Hispaniæ* agrum habet nomine *Spartarium*, à *Sparto* lini genere. *Plin*. quoque scribit citeriorem *Hispaniam* habere splendorem lini præcipuum. *Setabica* lina probat *Catullus* dicens: Nam sudaria *Seteba* ex *Iberis* Miserunt mihi muneri *Fabullus*.

Larice.

Laricem arborem frequentem esse in *Ida*, docet *Plin*. li. 16.

Luto fictili.

Samon & *Saguntum* Luto fictili ad vasa aptissimo abundare certum est. *Martialis* lib. 8. Ficta *Saguntino* *Cymbia* mala Luto. Eandem ob causam *Lagæna* vocatur *Saguntina* à *Iuuenale*.

Lenis vestibibus.

Pellene vrbs fuit *Achaïæ* à *Pellene* *Tirane* condita, apud quam optimæ fiebant *Lenæ* vestes, quæ egregiè bellantibus dabantur in præmium virtutis.

Lapide speculari.

Lapis specularis in *Hispania* reperitur, & in *Bouonia* *Italiae*, quem quidam humore terræ glaciari modo *crystalli* dicunt.

Ladano.

Ladanum frutex est odoratus, quo abundant *Arabes*, & *Nabathæi* *Syriæ* contermini.

Lacertis.

Nascuntur in *Arabia* *Lacertæ* duorum cubitorum, In *Nisa* vero monte *Indiæ* xxxiiii. pedum longitudine. *Volaterranus* scribit in *Aethiopiæ* insulis captam à regibus *Lusitaniæ* *Lacertam* octonum cubitorum longitudine, tanto oris rictu, vt solidum infantem deuorasset.

Capraria vna ex *Fortunatis* insulis, itidem *Lacertis* referta est. Autore *Plinio*.

Locustis.

Incolæ *Cass* montis adeo quondam locustis infestati sunt, vt contra eas *Iouis* auxilium implorauerint, & *Seleucidum* auxilium cas perimentium aduentum.

Graculi à *Thessalis*, *Illyriis*, & *Lemniis*, nutriuntur contra locustas, quorum vi maxima obruuntur, vbi certa mensura est præfinita quam

Cornucopiæ Text.

quam singuli enecarunt ad magistratus deferant.
Magnesi, & *Ephesi* contra locustas ordine militari ad bellam
excunt, tanta eorum animalium scætant multitudine.

In mari *Indico* locustæ aquatiles quaterna implent cubita. Au-
tore Plinio. In India ternum pedum longitudinis esse traduntur,
cruribus & femoribus ferrarum usum præbentes quum inaruerunt.

In *Cyrenaica* regione lex est ter anno debellandi eas.

Necare & in *Syria* militari imperio coguntur, quæ tamen Pa-
this in cibo gratæ sunt.

Lupis piscibus.

Lupum piscem laudatissimum capi *Roma* in Tyberi fluuiò scri-
bit Plinius lib. 9.

Lupis feris.

Cælius scribit Lupos apud *Crotoniatis* maximè scætere, à quibus
Milonem ibidem deuora tum scribit.

Lagnibus.

Lagnis piscis apud *Maandrum*, & *Lycum* Asiæ, item apud *Stry-
monem* Europæ fluuios cernitur.

Loto.

Loton arborem gignit *Africa*, sed præcipua est circa *Syrtes*, at-
que *Nasamones*. Auctore Plinio.

Lilio.

Lilium laudatissimum est in *Antiochia* & *Laddicea* *Syriæ*, mox
in *Phaselide*. Quartum locum obtinet in *Italia* nascens.
Susa vrbs Persarum à Memnone condita nomen sumpsit à Li-
liorum multitudine. Nam Persæ *Susam* vocant *Lylum*.

Leporibus.

Baleares insulæ tot quondam leporibus obrutæ sunt, vt eius lo-
ci habitatores aduersus prouentum eorum, auxilium militare ab
Augusto petiuerint. Nam prius famem regioni populatis messi-
bus attulerant. Leporem marinum tactu pestilentem habet *In-
dicum* mare.

Lyncibus.

Lyncas frequentes generat *Aethiopia*. Auctore Plin. 8. cap. 12.
Habet *Zedonem* herbam Arabia. Lesbidem gemmam Lesbos.

Melle.

Herba mons Siciliæ optimo abundat melle. Mart. lib. 11. Mella
Hiubes Hyblæa tibi, vel Hymettia nasci.
Sicilia. Varro lib. 3. de re Rust. Propter hoc Siculum mel fert
palmam, quod ibi thymum bonum & frequens est.
Hymettus mons Atticæ. Stadius libro 6. The. Strident. & Hymet-
tia mella.

Attica

Attica. Quidius: Adice de flauis Attica mella fauis. Plinius.
Melis Attici in toto orbe summa laus existimatur.

Calydna vna est Cycladum, mellis itidem ferax. Quidius lib. 8.

Dextra Lesbynthos erat, fœcundaque melle Calydna.

Scribit Plin. Sabæos esse ditissimos sylvarum fertilitate odori-
fera, auri metallis, agrorum, rigui mellis cæræque prouentu.

Calabria. Horat. Quanquam nec Calabræ mella ferunt apes.

In *Fortunatis insulis* copia est optimi mellis. Horatius: Mella ca-
ua manant ex ilice montibus altis.

Cyrnus insula est abudans melle, sed illaudato. Vergilius:

Sic tua Cynæa fugiant examina taxos.

Torini populi Indiæ victitant melle, quo affluunt. Val. Flac. lib.
-Mellis honos Torinis.

Strabo ait in *India* arundines sine apum auxilio mel ferre sua-
uissimum.

Mellaria oppidum Hispaniæ meruit nomen à copia mellis.

Marmore.

Sinada oppidum Phrygiæ ad LX. stadia proximū habet vicum
Docimū, vbi marmor nascitur, quod incolæ Docimitæ, Romani
Sinadicum vocat. Horat. Quod si dolentem nec Phrygius lapis,
Nec purpurarum sydere clarior Delinit vsus. Hac ratione Pon-
nus Idæas vocat columnas dicens: Hinc etiam templa Idæis in-
nixa columnis. Stadius. lib. 1. Syl. Sola cauo Phrygiæ mittit quam
Sinados antro, Ipse cruentauit maculis lucentibus Arys.

Commendatur & marmor *Numidicum*, quod M. Lepidus pri-
mus omnium Romæ ostendit, maculis quidè purpureis variatum,
nam huic lapidem Arys quum in Phrygia Cybelæ fugeret, cruce-
tasse dicitur. Vocatur autem Porphyrites. Plinius ait præter mar-
moris Numidici, ferarumque prouentum, nullum aliud esse re-
gionis insignie. Martialis: Marmore picta Nomas.

Laconicum marmor viride erat, & cunctis hilarius omniumque
pretiosissimum Stat. in Syl. Hic dura Laconum Saxa virent.

Tænarus Laconicæ promontorium marmor habuit laudatissi-
mum. Tibullus, Quidve domus prodest Phrygiis innixa colum-
nis, Tænare siue tuis, siue Caryste tuis?

Thasos Cycladum vna marmor habuit maculosum, quod Tha-
sum dicitur.

Caristos vrbs Eubiæ, marmor habuit laudabile, quo primus in
columnis Romæ vsus est Mamurra. Plinius: Carystos inquit no-
bilis, nobilior tamen marmore. Lucanus: Qua maris angustæ
fauces lapidosa Caristos.

Luna vrbs Ethruriæ marmor habuit candidum & lucidū, quam
propterea

propterea metalliferam, id est Marmoris feracem, vocat Statius, dicens: An ne metalliferæ repetit iam mœnia Lunæ?

Eurotas Læoniæ fluvius, ab eiusdem rei præstantia Cômédatur.

In *syene* Ægypti vrbe fodiebatur etiam maculosum marmor, quod *Pyropœcidos*, id est, igneis maculis variatum dicitur. Eo faciebant obeliscos Ægypti reges.

Paros quoq; Argæi maris insula marmor habuit laudabile. Plin. scribit Ægyptium Labyrinthum lapideis è *Paro* columnis fuisse factum. Horatius: Vrit me Glyceræ nitor. Splendentis *Pario* marmore purius. Ouidius lib. 3. *Metamor.* Hæret vt è *Pario* formatum marmore signum.

Apud *Sicyonem* marmorum fuit nobilis vena, vbi *Dipœnus* & *Scyllus* cælatores patria *Cretenses* clauerunt.

Chios quoque maris *Ægei* insula. *Taygetus*, seu *Tazgetum* mons *Læoniæ*, *Hymettus* *Atticæ*, *Donisa*, & *Liguria*, *Dalmatia* marmoris eximij laudem meruerunt.

Meretricibus.

In *Suburra* vico vrbis *Romæ* fuerunt meretriciū domicilia, quæ propterea *Suburrana* dicuntur. *Pamphilus*: Dêque *Suburranis* *Thaida* fornicibus. *Martialis*: Famæ non nimium bonæ puellam, *Quales* in media sedent *Suburra*.

Corinthus vrbs tantis deliciis eneruata est, vt *Veneris* templum ibidem fuerit, vbi mille circiter elegantes meretrices paratæ erant venientibus se prostituere, inter quas numerantur præcipui nominis, *Lais*, *Thais*, *Cyrene*, *Leœna*, *Synope*, *Phryne*, *Sicyone*. Vnde natum prouerbium, & *Corinthiari*, id est, *Lasciuire*.

Myrtis.

sparta Verg. in *Baratrum* Et violæ genus omne hîc est, & *Spartica* *Myrtus*.

Orontes *Salmonius*: Non *Thabor* horum animos, non *myrtyfer* angit *Orontes*. *Eurotas*. *Catullus*. Quale *Eurotæ* perpingit flumina *Myrtos*.

Metallis.

Ilua Insula *Thuscæ* adiacens, clara est metallis. *Virgil.* lib. 10. -*Ast Ilua* trecetos, Insula in exhaustis *Chalybum* generosa metallis. *Plinius*: *Venatia Ilua*, cum ferri metallis.

De *Amathunte* *Cypri* ciuitate *Ouidius* lib. 10. At si forte reges fecundam *Amathunta* metallis.

De *Themese* *Cypri* vrbe. *Statius* lib. 1. *Syl.* Et queis se totis *Themese* dedit hausta metallis. *Ouid.* lib. 15. *Hippotadæque* domos regis *Themese* que metalla.

De *Luna* vrbe *Ethruziæ*, *Statius* libro 4. *Syl.* An ne metalliferæ repetit

repetit iam mœnia Lunæ?

Possidonius dicebat *Plutū* deum opulentiæ habitare subterranea. *Hispania*: tanta est in eo terrarum tractu metallorum fecunditas.

Italia (inquit *Plinius*) metallorum omnium fertilitate, nullis cedit terris.

Murice.

Murex pifeis est, cuius humore fit color purpureus, & quandoque pro purpura capitur. *Murice* autem claruerunt loca sequentia.

Tyros. *Verg.* *Tynioque* ardebat *Murice* lana.

Africa. *Horat.* Te bis *Afrio* *murice* tinctæ *Vestiunt* lana.

Baie. *Idem* lib. 2. *Ser.* *Murice* *Baiano* potior *Lucrina* *Peloris*.

Getulia. *Idem* *argentum*, *vestes* *Gerulo* *murice* tinctas.

Phocis. *Oui.* lib. 6. *Met.* *Phocaico* *libulas* tingebat *murice* *lanas*.

Tarentum. *Sidonius*: *Muricis* *Tyrij*, seu *Tarentini* *conchyliato* ditat *induru*.

Sidon. *Lucanus*: Et *Tyros* *instabilis*, *pretiosaque* *murice* *Sidon*.

Læonia, *Paphilus*, *Picta*, nec *OEBalio* *fulget* quæ *murice* *vestis*.

Assyria *Sidonius*: *Assyrius* *murex*, nec tibi *signa* dabit. *Idem* dicendum de locis, *Ostro* & *purpurea* *claris*.

Muribus

Cose vrbs *Italia*, *murium* *quotidie* *erumpentium* *multitudine* obruta est.

Tanta est in *Ægypto* *murium* *abundantia*, vt & *segetes* *populentur*, *hisque* *litatione* & *votis* *resistere* oporteat.

Argyllus mons *Thraciæ* dictus est à *multitudine* *murium*, qui in terra *ibidem* *reperi* sunt *concertantes*. *Argillus* *lingua* *Thracum* *mus* dicitur.

Scribit *Plinius* ex *Gyaro* *Cycladum* *insula*, *incolas* à *muribus* *fugatos*.

Plurimi & ad *Troadem* *perueniunt*, vnde iam *magno* *prouentu* *fugauerunt* *accolas*.

Tantus fuit apud *Persas* *murium* *prouentus*, vt *reperitæ* *sint* *pregnantes* in *utero* *parentum*, teste *Plinio*.

Messibus.

Habet *Ægyptus* *binas* in *anno* *messes*, ac *totidem* *æstas*. De *Africa* & *Ægypto*, *Statius* libro 3. *Syl.* Quod *messibus* *Afris* *Verritur*, *æstiferi* *quicquid* *terit* *ara* *Nili*. *Ægyptus* ab antiquis orbis *horreum* *vocata* est, quo *Dei* *animi* *gratia* *salutis* *confugere* *soliti* *sunt*.

Libya. *Horatius*: *Quicquid* de *Libycis* *verritur* *aréis*. *Mart.* *Possidet* *Libycas* *messes* *Hermumque* *Tagumque*.

Coronia vrbs *Thessaliæ*. *Stat.* lib. 7. *Theb.* *Exilem* *Glisanta*. *Coro-*
namque

roniamq, feracem, Messe Coroniam, Bacco Glifanta colentes.

Gargarus, mons in Ida. Claud. tam flauescencia centum Mes-
sibus æstiuæ detondent Gargara falces.

Mercibus.

Orientalis populi variarum rerum mercibus, vt gemmis, auro,
argento, thure, Balsamo, cæterisque rebus aromaticis abundant.
Hinc Stroza filius merces Eoas vocat, dicens: Ille dat Eoa lectos
de merce capillos.

Theba vrbs centum portarum fama nobilis copiosa fuit Indi-
carum, Arabicarumque mercium.

Minio.

Minio pigmento abundat *Minius* Iberiæ fluuius, nomen inde
adeptus. Propert. vt Mæotica nix Minio si certet Ibero.

Sisapo locus Hispaniæ optimū habet Minium Plin. Celeberrim-
um Minium ex Sisaponensi regione Betica. Miniaria metallo.
Reperitur & Minium apud *Colchos*, in rupe quadam inaccessa.
Optimum verò supra *Ephesum*.

Margaritis.

Margaritis lapillis abundat *India*. Plin. Quantum apud nos In-
dicis Margaritis pretium est. Idem lib. 9. Principiū ergo, culménq;
omniū rerum pretij, margaritæ tenent. Indicus maximè has mit-
tit Oceanus Bapt. Pius: Indaq; gemmiferis margaritis acta vadis.

Habet etiam Margaritas *Taprobane* Arabiæ insula; item *Peri-
mula* promontorium Indiæ. Laudantur circa Arabiam in Persico
sinu maris rubri.

Scribit Plin. *Cascandrum* insulam esse desertam in Oceano In-
diam versus, margaritis quæstuosam.

Tilos quoque Arabiæ insula celeberrima est margaritis.

Palæogones incolæ sunt *Taprobanes* insulæ, auri, margarita-
rumque grandium fertiliores quàm Indi.

Tacitus scribit *Britanniam* aurum & argentum, aliâque metalla
gignere, & Oceanum margaritas, sed subfuscas & huentes. Sue-
tonius ait Cæsarem in Britanniam nauigasse, causa Margaritarum.

Mulis.

Hispania. Stroza pater: Hispanasque simul, mulas, mannôsque
Bri. annos Adde.

Murenis piscibus.

Mare Siculum. Martialis: Quæ natat in Siculo grandis mure-
na profundo.

Plinius probat lupum Tyberis, Rombum Rauennæ, Murenæ
Siciliæ, & Elopem Rhodi.

Sunt & prope *Tartessum* Hispaniæ urbem delicatæ Murenæ

Quia-

Quintianus: Traxit & Tarteſſia Murena quosdam.

Magalibus.

Magalia, seu Mapalia dicuntur Getulorum casæ, quæ calamis
reguntur. Martialis: Tecum ego, vel sicci Getula mapalia Pœni, Et
Poteram Scythicas hospes amare casas.

Ad hunc locum facere videtur, quod Sallustius scribit de *Na-
midis*, quos ait habuisse alios nauium inuersos pro tuguriis,

Scythia quoque non alias domos habuerunt, quàm volubiles,
& plaustris ductiles. Vnde Horat. Cæpestres melius Scythæ. Quo-
rum plaustra vagas rite trahunt domos, Viunt, & rigidi Getæ.

Myrrha.

Myrrhâ arbusculam aromaticâ succo distillantē habet *Arabia*.
Verg. in Cyri: Ille Arabis myrrhæ quondam qui cepit ocellos.

Habet Myrrham *Orontes*. Propertius: Aut quid Orontea crines
perfundere myrrha?

Affyria, Pontanus: Et Affyriam redolentia pectora myrrham.

Excellit & *Troglodytica* Myrrha, quæ lucida est, subuiridis, &
mordax.

Musculi.

Musculi pisces nascuntur in *Styphali* Arcadiæ.

Muriis.

Antipolis vrbs Asiæ. Muriis & Thynnis piscibus abundat. Mar-
tialis: Antipolitani fateor sum filia Thynni.

Monilibus.

India. Statius lib. 1. Syl. huic Inda monilia Glaucum, Proteaq;
atque omnem Nereida quærere iussi. Vbi loquitur de forma, &
cultu Violantillæ vxoris Stellæ poëtæ Patavini.

Murrhagemma.

Murrham gemmam (qua fiebant murrhea, seu murrhina pocu-
la pretiosa) multis in locis mittit *Parthia*. Propertius: Murrheaque
in Parthis pocula cocta focis.

Montibus.

Macedonia perpetuis montibus cingitur. Habet ab Oriente Of-
sam & Pelion, Ab occasu Pindum, Ab Aquilone Olympum, à Me-
ridie, Othryn.

Corfica quoque montibus, tanquam verticibus, abundat. Vnde
& nomen sumpsit, Corfas enim tempora Cræci vocant.

Molaribus.

Antron vrbs est Theſſaliæ, cauernis & cuniculis abundans, qui-
bus optimi lapides ad molas eruuntur. Gellius vocat molas illas
trufatiles, vbi loquitur de Plauto: quæ ait operam pistori locasse,
& fecisse quæstum in agendis molis illis, quas trufatiles vocant.

Cornucopiæ Text.

Melino.

Melinum pigmentum nomen sumpsit à *Melo* insula, vnde exportatur.

Magnete.

Magnetes lapis est argento similis, ferrum ad se attrahens. Reperitur in *India*, & in *siphno* insula maris *Ægei*.

Melonibus.

Melones (quos veteres *Melopepones* dicebant) fructus sunt hortenses, qui humi rotundantur. *Spartianus* *Ostiensis* probat.

Muscis.

Plinius ait *Cyrenæicos* Achorem deum cōtra multitudinem muscarum invocare, eique litare consuevisse. Muscarum multitudo depopulata est quondam *Megareses*.

Myrica.

Myrica arbuticula, nascitur domestica in *Aegypto*, & alibi agrestis.

Myrobalano.

Myrobalanum arbor est frequens apud *Trogloditas* *Æthiopiæ*, aromaticam ferens glandem, qua fit vnguentum pretiosum. Palma quæ fert myrobalanum præbatissima est in *Aegypto*.

Malobathro.

Malobathrum vnguentum est odoriferum, *Syriæ* regioni peculiare. *Horatius*: Cum quo morantem saepe diem mero *Fregi*, coronatus nitentes *Malobathro* *Syrio* capillos.

Meliloto.

Melilotos herba est suavis & mellea, de qua *Ovidius*: Pars thyma, pars rores, pars meliloton amant.

Melilotos optimus est *Mitius*: Nascitur & in *Campania* circa *Nolam* mellini coloris, odorisque vehementis.

Mantichora.

Mantichorū feram *India* gignit magnitudine leonis, pelle villosa & purpurea, vultu & auribus propè humanis, triplici dētiū serie in vtraque maxilla, vtrinque aculeis, cuspidatā, quos in certamine pro telis iaculatur.

Monope.

Monopem animal tauri magnitudine habet *Pæonia*.

Muribus Araneis.

Muribus Araneis, quos *Herod.* *Mygdalos* vocat, scætet *Britānia*.

Monocerotē.

Monoceros fera est sæuissima, capite ceruino, pedibus elephātinis, cauda aprina, reliquo corpore similis equo, vno in frōte cornu duūm cubitorum armata. Nascitur in *Æthiopia*.

Margaris.

Margaris pisces sunt specie rotunda, & gregatim natautes, ac regem

Epitome.

gem sectantes more apum. Reperiuntur in *mari Rubro*.

Membranis.

Membranae *Pergami* primū repertæ sunt.

Malis punicis.

Malum punicum, seu granatum, frequēs est apud *Carthaginem*, vnde cognomen sumpsit.

Malis Cydoneis.

Malis *Cydoneis* (quæ & *Coronea* dicuntur) nomen dedit *Cydon* vrbs *Cretæ*, in qua magnus fuit eorum prouentus.

Milio.

Milio gaudet *Campania*, pultrēque candidam ex eo facit. *Sarmatarum* quoque gentes hac maximè pulte aluntur. *Æthiopes* non aliam frugem, quā milij, hordei que nouere. Habent & *Niuerni* agros milio, perinde ac frumento, aut aliis segetibus refertissimos, quo etiam contrito, & in farinam redacto pultem conficiunt.

Malua.

Maluas *Plin.* scribit in *Arabia* septimo mēse arborescere, quod est argumentum magnæ fertilitatis.

Moly herba.

Moly herba à *Mercurio* reperta, maximè contra venena efficacis, nascitur in *Cillene* *Arcadiæ*.

Militibus.

Plinius scribit *Italiam* nūtiato *Gallico* tumultu, sola sine externis vllis auxiliis armasse peditū *lxxx. millia*, Equitū *dc. c. millia*.

Mulis piscibus.

Mulos pisces *Septentrionalis* gignit *Oceanus*, & proxima pars occidentis.

Merulis Albis.

Merulæ circa *Cyllenem* *Arcadiæ*, nec vsquam alibi candidæ nascuntur.

Aliis rebus.

Mithridanion herbam generat *Pontus*. *Melichrysim* gemmā *India*. *Magudarim* caulem *Syria*. *Mastichem* arborem *Chios* insula.

Niuiibus.

Taurus, *Othrys*, *Rhodope*, *Scythia*, *Thracia*, nullo ferè tēpore non rigent niuib. gelu, ac glacie. *Taurus*, *Remaclus*: *Nubibus* impono *Taurē* niuose tuis. *Scythia*, *Luca*. *Solibus* & nullis *Scythicæ*, quæ bruma rigeret, *Dimadure* niues. *Thracia*. *Stadius* *libr. ii.* *Bistonix* tepuere niues. *Oui*. *Brachia* *Sythonia* cādidiōra niue. *Othrys*. *Claudianus*. *Lassa* per *Othryas* fundere mēbra niues *Rhodope*. *Quid*. in *Episto*. Quā paret *ymbrosū* *Rhodope* glacialis ad *Hemuni*.

Cornucopiæ Text.

Scribit Plinius *Atlantis* verticem, altis, etiam æstate, niuibus operiri.

Nemoribus.

Zacynthos insula non procul *Corynthis*. Verg. lib. 3. *Æneidos*, medio apparet fluctu nemorosa *Zacynthos*.

Egaleos mons *Atticæ*. Statius lib. 12. *Diues* & *Egaleos* nemorū, *Parnesque* benignus *Vitibus*.

Atlas (inquit *Martianus Capella*) nemorosus est, scatens fontibus, sed rupibus infœcundus.

Nucibus.

Auella vrbs *Campaniæ*, nuces habuit præstantissimas. *Plinius*: Nuces *Auellanæ* capitis dolorem faciunt. *Vergil.* Et qui maliferæ despectant mœnia *Auellæ*.

Plinius laudat *Tarentinas* amplitudine, & putaminis mollicie. *Columella*: Nucem *Græcam Auellanam*, & *Tarentinam* hoc modo facere poteris.

Thasia. *Quintianus*: *Thasia* nux quosdam, *Cilix* & piscis aliquos. *Varro* apud *Gellium* *Sacros Cilices*, nuces *Thasias*, *palmas Ægyptias*, glandes *Ibericas* inter cibos electiles reponit.

Optimum genus Nucū fuit *Persicum*, autore *Plinio*. *Politianus* in *Rust.* *Cornaq;* cū *Cerasis*, duroq; putamine clausa *Persica* nux.

Plinius laudat *Ponticas*. Vnde *Stattius* lib. 1. *Syl.* Quicquid nobile *Ponticis* nucetis.

Nardo.

Nardus, seu *Nardum* frutex est aromaticus, quo *Indi* & *Persæ* abundant. *Horatius*: Nunc & *Achæmenio* perfundi *Nardo* iuuat. *Plinius*: Cuius folia nihil ab *Indico nardo* distant.

Nymphis.

Oceanus *Nympharum* omnium pater est. *Catallus*: Non genitor *Nympharum* abluat *Oceanus*.

Napis.

Amiternum vrbs *Campaniæ* *Napis* abundat. *Martialis*: Hos *Amiternus* ager felicibus educat hortis *Plinius*: *Napi* verò *Amiternini* (quorum eadem ferè natura) gaudent æque frigidis. *Napus* in *Ægypto* mirè celebratur propter olei celebritatem, quod de semine eius faciunt.

Nebriidibus.

Nebrides dicuntur *damarum*, seu *cervorum* pelles. His abundat mons *Nebriis* nomine, autore *Solino*.

Nitro.

Nitru lapis est sulphuri cōmixtus, & natura sali proximus. Apud *Epirum* fit eodem quo sal modo. Optimum crescit in *Macedonia*, quod

Eptiomē.

quod vocant *Colestricum*. In *Egipto* conficitur multò abundantius, sed deterius. *Nitrariæ* egregiæ *Ægyptiis* circa *Memphim* esse consueverunt.

Nasturcio.

Nasturcium herba est torporem & hebetudinem excitans. Frequens est apud *Babylonem*.

Meadibus.

Neades animalia sunt, quorum voce abrumpitur terra. Reperiuntur in *Samo* insula.

Narcisso.

Plinius ait probatissimum *narcissum* crescere in *Lyciæ* montibus.

Ostro.

L *Emannus* lacus, *Gebennæ* propinquus, colore muricis abundante arguitur dicto *Ricardi Bartolini*. *Ostrifero* madidum caput obiectare *Lemanno*.

Sarra, seu *Tyros*, *Verg.* Vt gēma bibat, & *Sarraño* dormiat *ostro*.

Sidon. *Ouidius*: Hic qui *Sidonio* fulget sublimis in *ostro*.

Assyria. *Verg.* in *Cyri*: Nō *Lybis* *Assyriō* sternetur lectulus *ostro*.

Phœnicia. *Ruffus Festus*: *Agénoreo* color hinc mentirier *ostro*.

Tanarus mons *Laconiæ*. *Ægidius Maserius*: Commendent *ostrum* *Tænarus*, atque *Tyros*.

Chalcedon. *Lucan.* libro 9. *Pontus* & *ostriferam* dirimat *Chalcedona* cursu.

Oleo. & Oliuis.

Venafrum *Campaniæ* oppidum, præcipuam olei laudem meruit: *Martialis* li. 13. Hoc tibi *Campani* sudavit bacca *Venafri* *Vnguentum* *Horat.* *Pressa Venefranæ* quod bacca remisit. *Oliuæ* *Plinius*: Et vulgò (inquit) principatum hoc bono obtinuit *Italia* toto orbe, maximè agio *Venefranio*.

Picenum regio *Italiæ*. *Martial.* Si mihi *Picena* turdus *Palleret* oliua. *Oliuam* *Picenam* commendat *Plinius*.

Sicyon vrbs *Achaiæ* *Ouid.* in *Ibin*: Aut vt oliuifera quondam *Sicyone* profecto.

Trebia, seu *Trebula* vrbs *Italiæ* (quæ prius *Nitisca* dicebatur) etiam claruit oliuis. *Vergil.* libro 7. *Ereti* manus omnis, *Oliuiferæ* que *Nitiscæ*.

Peparethros insula. *Ouidius* libr. 7. *Meta.* Et *Giaros*, nitidæque ferox *Peparethros* oliuæ.

Ager *Sabinorum*. *Ouidius* libr. 3. *Fast.* *Primus* oliuiferis *Romam* deductus ab *aruis*.

Eurotas fluuius *Laconiæ*. *Stattius* libr. 4. *Theb.* *Taygetique* phalanx, & oliuiferi *Eurotæ* *Duta* manus.

Lycabesos mons Atticæ Stat. lib. 12. Parnæque benignus Vitibus, & pingui melior Lycabesos oliua.

Betis Hispaniæ fluuius. Martialis, Betis oliuifera crimē redimite corona. Plinius: Glareosum oleis solum aptissimum in Venafrano, pinguiissimum Betica. Idem: Betica quidem messes vberri-
mas inter oleas merit.

Paropotamia proxima Tigri regio non palmetis modò, verum & oleo, primisque & aliis arbutis nobilis est.

Oliuis etiam abundare *Fortunatas insulas* ostendit Horatius dicens: Germinat & nunquam fallentis termes oliuæ.

Taburnus mons Capaniæ. Vergilius: Iuuat Ismara Baccho Conferere, atque olea magnum vestire Taburnum.

Onis.

In *Velitris*, Volscorum oppido, fuit ouorum ingens abundantia Mantuanus: Iam Latij Romam caput, ouiferasque Velitras.

Pygmeorum casus luto, pennisque & ouorum putaminibus constructi scripsit Pli. lib. 7.

Oona eodem teste insulæ sunt Ponti, in quibus ovis auium & auenis viuunt incolæ.

Onibus.

Galesus, Calabriæ flumen, ouium multitudinem quondam fertur habuisse. Horat. lib. 2. Carm. Dulce pellitis ouibus Galesi flumen.

Canusium vrbs est Appuliæ, in qua lanæ erant rutili coloris. Iuuenalis Satyr. 6. Pastores, & ouem Canusinam, vlmósque Falernas.

Gallia. Horatius, Nec pingua Gallicis crescunt vellera pascuis.

Calabria, & *Appulia*. Colu. lib. 8. Generis eximij Calabras, Appulasque milites nostri existimabant, earumque optimas Tarétinas. Nunc Gallicæ pretiosiores habentur, earumque præcipuæ Altinates. *Alinum* autem oppidum est in palude positum, simile Rauen-
næ situm habens. Martialis: Vellibus primis Appulia prima, secundis Nobilis Alinum, tertia laudat ovis. Plinius: Lana autem laudatissima Appula, & quæ in Italia Græci pecoris appellatur, alibi Italica. Tertium locum Milesiæ oves obtinent. Appulæ breues villo, nec nisi penulis celebres. Circa Canusium, Tarentumque summam nobilitatem habent.

Tibareni populi sunt Trapezonti imminentes, Chalybibus vicini, ouium præstantissimi cultores. Priscianus, seu Remnius in Dionysij Geographia: Hinc pecorum est diues nimirum gens Tibarenum Hanc prope sunt Chalybes, durissima regna colentes, Quos labor exercet sæuus ferrique metella.

Aegyptus adeo herbis exuberat, autore Diodoro Siculo, ut oves bis anno ibidem pariant, bisque præbeant lanam.

Hero

Herodotus ait in *Arabia* esse oves cauda triu cubitorum quam per humum trahunt.

Sunt & minutissimæ oves in *chio* pabuli inopia, quarum tamen lacte caseus conficitur laudatissimus. Ibidem agni statim a partu matrem pastoremque agnoscunt, & circa petulca lasciuia subsiliunt.

Onis.

Peliön mons Thessaliæ. Val. Flac. lib. 1. Argo: Quantum Peliacas in vertice vicerat othos.

Odoribus.

Arabia propter varias herbas, fruticesque aromaticos tota est odorifera Stadius lib. 1. Syl. Odoriferis Arabum quod doctus in aruis; Tibulus: Vrantur odores, Quos terra diuite mittit Arabis.

Saba. Colu. lib. 11. Cœlitibus templisque Sabæum miscet odorē: Stadius lib. 2. Syl. Odoriferos exhaurit flamma Sabæos. Plin. scribit Sabæos dirissimos sylvarum fertilitate odorifera.

Persis. Syllius lib. 15. Altera Achæmenium spirabat vertice odorem. Ad hoc alludit Horatius: Persicos odi puer apparatus.

Assyria. Carullus, Fragrantem Assytio venit odore domum:

Panchaia & *Idaspe*. Claudianus: Quicquid thuriferis spirat Panchaia syluis, Quicquid odoratus longè blanditur Idaspe.

India. Syllius lib. 17. Qualis odoratus descendit liber ab Indis.

Armenij. Tibul. lib. 1. Iactat odoratos vota per Armenios.

Oraculis.

Apud *Delphos*, oppidum Phocidis, dabantur Apollinis oracula, Plinius: Subeunt in hac reputatione Delphica oracula, velut ad castigandam hominum vanitatem à deo missa:

Ostreis.

Ostrea, seu *Ostreæ* appellantur aquatiles conchæ, quarum olim usus erat in deliciis. Optime fuerunt in lacu Lucrino. Martialis: E-
bria Baiano veni modo concha Lucrino. Horatius: Non me Lucrino inueniunt conchylia. Sergius Orata (qui primus ostrearum piscinas habuit) optimum saporem Lucrino adiudicauit.

Gerardasa: stagnum est agri Volaterrani, optimis ostreis refertum.

Baia. Adrianus Cardin. Baiana ostrea, murices, luposque.

Circæi. Hora. Ostrea Circæis, Miseno oriuntur echini:

Abydos. Mantuanus: Vnus, & ostriferam Sesto qui iunxit Abydon.

Oppidis.

Alexandri magni comites in eo tractu *India*, quem subegerat, scripserunt quinque millia oppidorum fuisse, Indiãque tertiam partem esse terrarum omnium, & multitudinem gentium innumeram probabili ratione. Indi enim propè gentium soli nunquam emigrare suis finibus.

Betica olim habuit oppida 175.

Oleribus.

Syria in hortis operosissima oleribus abundavit. Vnde natum Adagium, Multa Syrorum olera.

Onagris.

Onagri sylvestres afini præcipui sunt in *Phrygia* & *Lycaonia*. Sunt & in *Mauritania* cursu pernices, citòque desistentes, quos anhelos venatores propterea facile capiunt.

In *India* repertiuntur agrestes, equi magnitudine, capite penè rubenti, oculis cæruleis. vno in fronte cornu.

Onocrotalis.

Onocrotales aues olerum similitudinè habentes, *Gallia* Septentrionalis, Oceano proxima mittit.

Onychite.

Onychitem gemmã in *Arabia* montibus, nec vsquã alibi nasci veteres putauerunt.

Aliis rebus.

Othonem & *Oenanthem* herbas habet *Syria*. *Opalos* gemmas *India* *Ocrum*, pigmentum *Topazonos* insula *Obsidiarum* lapidem, *Æthiopia*. *Oryges* feras, *Africa*. *Origanum* herbam, *Bœotia*.

Pice.

Plinius: Asia picem Indicam maximè probat. *Græcia* *Piericam* *Naryciam*. Verg. lib. 2. Georg. dicens: Et iuuat vndantem buxo spectare *Cytorum* *Naryciæ*q; picis lucos. Est autè *Narycia*, seu *Narycium* oppidum *Volsorum* *Colu.* lib. 11. Sobolem dabit illa capacem *Naryciæ* picis, aut *Actæi* mellis *Himetti*.

Est & circa *Idam* in *Troade* pice plurima. Vergi. lib. 3. Georg. I. dæalque pices, & pingues vngvine cæras.

Ihirtum, seu *Illirta* *Epiri* regio, *Italia* propinqua pice quoq; abundat *Quidius*: *Nigrior* *Illyrica* cui pice sanguis erat.

Theopompus apud *Plinium* testis est in *Apolloniatarum* agro picem fossilem non deteriozem *Macedonica* inueniri.

Piceis Arboribus

Picea arbor frequens est in *Pado*: Vnde impositum fluuiio nomè *Pades* enim *Picea* *Gallicè* vocantur, inquit *Plinius*.

Palmis.

Apud *Hessenos* *populos* vrbs est *Eggada* nomine, fertilitate, & nemoribus palmetorum nobilis.

Ægyptus. *Plinius*: *Palma* (inquit) quæ fert *Myrobalanum* probatissima est in *Ægypto*. *Quintianus*: Inuenta mensis palma mox *Ægyptia*.

Idume prouincia *Syriæ* palmis luxuriat. *Lucanus*: Et arbusto palmarum

marum diues *Idume*. Vergil. li. 3. Georg. Primus *Idumæas* referam tibi *Mantua* palmas.

Hiericus oppidum est *Idumææ*, in cuius agro *Strabo* ait palmetum esse centum stadiorum, *Plinius* *Hiericuntem* palmetis cõsitam, & fontib⁹ irriguã vocat *Idem*: Sed vt copia (inquit) ibi atque fertilitas, ita nobilitas in *Iudæa*: nec in tota, sed *Hiericunte* maximè.

In *Babylonia* Per omnem regionè palmæ sunt sua sponte nascentes, pleræque fructiferæ.

Arabia. *Oui.* li. 10. Palmiferos *Arabes*, *Panchæa*q; rura relinquã.

Pharos *Ægypti* Insula. *Quid.* li. 2. Eleg. Quæ colis & *Memphim*, palmiferamque *Pharon*.

Selinis vrbs iuxta *Lilybæum*. *Syllius*: *Audax* *Hybla* fauis, palmis quoque onusta *Selinis*. Verg. lib. 3. Téque datis linquo ventis palmosa *Selinis*.

Plinius scribit *Iudeam* esse inclytam palmis.

Est & in *Lyguria* castrum *S. Romuli* palmis nobilibus refertum.

Canaria vna ex *Fortunitatis* insulis abundat palmetis, cariotas, id est, palmarum fructus ferentibus *Martialis*: Notè cariotides theatris. *Stattius*: Prægrandes cariotides cadebant.

Tylos insula maris *Persici*, palmas, oleas, vites, ficos, & varia pomorum genera profert.

Theba. *Ægyptiæ* palmis ibidem fecunda fuerunt. *Stattius*: Seu quæ palmiferæ mittunt venalia *Thebæ*.

Pomis.

Tybur oppidum non procul *Roma*, pomis abundavit. *Colu.* li. 11. Et turris lacus, & pomosi *Tyburis* arua.

Phæacum regio tanta pomorum vbertate claruit, vt præmaturis fructibus noui statim succederet. His autè præfuit *Alcinous*. *Stat.* libro 1. Syl. Quid bifera *Alcinoui* laudem pomaria, vòsq; Qui nunquam vacui prodistis in aëra rami: *Iuuenalis* Sat. 5. Illa iubebit *Poma* dari, quorum solo pascaris odore: *Qualia* perpetuus *Phæacum* *Autumnus* habebat.

Anio fluuius *Tyburis* propinquus, etiam pomis abundat. *Propertius*: *Ramosis* *Anio* qua pomifer incubat aruis.

Phalisci. *Volsorum* *populi*, etiam abundant pomis. *Quid.* lib. 3. Eleg. Quum mihi pomiferis coniuX foret orta *Phaliscis*.

Aspagonis *India* *populos*, *vitis*, *lauri*, *buxi*, pomorumque omnium in *Græcia* nascentium fertiles scribit *Plin.*

Omnes *Fortunata* Insula copia pomorum & auium omnis generis abundant.

Plumbo.

Mictis Insula candidum generat plumbum. *Plinius* lib. 4. cap. 16.

Timæus historicus à Britània introrsus sex dierū navigatione abesse dicit insulam Mictim, in qua cādīdum plumbum proueniat. Ex *Cassiteride* insula, ait Pli. li. 7. ca. 56. plumbum primus appor-
tauit Midacritus.

Cantabria nigro abundat plumbō.

Pantheris.

Hyrcania Scythiæ pars Pantheris, Pardis, & Tygribus abundat.

Pinis.

Atlas mons. Ausonius: Nec pinifer Atlas Amphitryoniadem puerum.

Ida Staius lib. 3. Syl. Pergame pinifera multò pretiosior *Ida*.

Lycæus mōs Arcadiæ. Staius lib. 7. Theb. Néc sua pinigero magis adnaret vmbra *Lycæo*.

Simois fluuius Phrygiæ, Staius li. 12. Pinigeri rapitur Simoentis ad amnem.

Mænalus. Verg. Pinifer illum etiam sola sub rupe iacentem *Mænalus*, & gelidi fleuerunt saxa *Lycæi*.

Ossa mōns Thessaliæ. Luca. Quantus Piniferæ Boreas quū Thracius *Ossæ* Rupibus incubuit.

Othrys. Valerius Flac. Parnasi lateant, cesserit *Othrys* Piniger.

Portis.

Ægyptiæ Thebæ centum portis nobiles fuerunt. Iuuenalis Ecce vetus *Thebæ* cētum iacet obruta portis. Plinius: Et *Diospolis* magna, eadem *Thebæ*, portarum centum nobilis.

Piscibus.

Aulus vrbs seu portus Bœotiæ, piscibus abundat. Ouid. lib. 12. *Metam.* Bœotique tellus *Aulide* piscosa puppes tenuisset ituras. *Benacus* lacus. Petrarca: Carmine piscoso referens accepta *Benaco*. Vbi primam corripuit, quæ à Vergilio producitur.

Gnydos Lyciæ ciuitas. Ouid. lib. 10. Piscosamque *Gnydon*, grauidemque *Amathunta* metallis.

Multa sunt in *Nilo* piscium genera, inter quos numerantur *Lepidothus*, *Coracinus*, *Porcus*, *Phagonus*, *Silurus*, *Citharus*, *Alofa*, Ex testaceis *Dilichius*, *phiscus*, *Bosites*.

Tanta est in *Thuli* insula piscium multitudo, vt ligni loco comburantur ab incolis.

Cedrosi Indiæ populi (qui *Arbim* amnem incolunt) fores in domibus maxillis piscium, & belluarum faciunt, & ossibus recta contignant.

Populis arboribus

Sperchium fluuius Thessaliæ. Ouid. lib. 1. *Meta.* Populifer *Sperchius* & irrequietus *Enipeus*.

Padus

Padus. Ouid. lib. 2. Eleg. Frigidus *Eurotas* populiferque *Padus*. *Populos* nigras, efficacissimas habet *Creta* Insula.

Papyro.

In *Lacunis Nili* nascuntur iunci, ex quorum tenuissimis fissuris contexuntur chartæ & vela, & vestes & stragula. Est autem *Papyrus*, frutex nascens in paludibus *Ægypti*, aut quiescentibus aquis *Nili*. *Papyrus* ostendit primus in *Ægypto* Alexander. De *Papyro* *Lucanus*: Nondum flumneas *Memphis* contexere *Biblos* Cœpentalis, Perditæ *Niliacas* Musæ mea damna *papyros*: *Plinius* lib. 13. *Papyrus* (inquit nascitur in *Palustribus* *Ægypti*, aut quiescentibus *Nili* aquis, vbi euagatæ stagnant, duo cubita non excedente altitudine gurgitur. Et paulò post: *Nuper* & in *Euphrate* nascens circa *Babylonem* *Papyrus* intellectum est eundem habere vsu chartæ.

Prunis.

Damascus vrbs *Syriæ* optimis abundat *prunis*, quæ *Damascena* vocantur. *Columel.* lib. 11. *Armeniisque* & *Cæreolis*, *prunis*que *Damasci*. *Plinius* lib. 15. In peregrinis arboribus dicta sunt *Damascena*, à *Syriæ Damasco* cognominata.

Pyris.

Plinius ait *Crustumina* *Pyra* cunctis esse gratissima.

Abundant & *Pyris Calabri*, quæ consueuerunt hospitibus apponere. *Horat.* Non quo more *Pyris* vesci *Calaber* iubet hospes. Hinc *Adagium*, *Calabri* hospitis *Xenia*.

Crustumini proxima sunt *Falerna*, à potu: quoniam tanta vis succi abundat.

Porris.

Aricia vrbs *Italiæ* porris abundat. *Martialis*: Mittit præcipuos memorialis *Aricia* porros.

Tarentum Idem *Martial.* *Fila Tarentini* grauitè redolentia porri. *Plinius* ait laudatissimum porrum esse in *Ægypto*, mox *Orchiæ*, atque *Ariciæ*.

Phasianis.

Phasiani, à *Phaside* *Colchorum* fluuio dicuntur, quòd ibi sint frequentes *Lactantius*: Cernitur & mixtam *Phasidis* inter auem. *Martial.* lib. 13. *Argina* primum sum deportata carina, Antè mihi notum nil nisi *Phasis* erat.

Paludibus.

Nilus. *Staius* lib. 3. Syl. Vnde paludosi fœcunda licentia *Nili*. *Rauenna*. Syl. lib. 8. Lenta paludosa proscindunt signa *Rauennæ*. *Sicambri* populi *Germaniæ* *Rhenò* proximi, in paludibus habi-

tant

tant. Propertius: Ille paludofos memoret feruire Sicambros:

Portentis.

Nilus, Stroza fil. Et portenti nasset vada noxia Nili.

Pruinis.

Scythia, *Riphei*, *Caucasus*, *Strymon* fluius Thraciæ perpetuis riget pruinis. Vergil. libro 4. Georg. Aruâque Riphæis nunquam viduata pruinis. Claudianus: Caucasæas captiua bibunt armenta pruinâs.

Pharetris.

Creta. Vergil. libr. 3. Georg. Armâque, Amyclæumque canem Cressamque pharetram.

Gnosæ & *Gortynæ* vrbes Cretæ, Luc. 3. Creta vetus populis, Gnosæque agitare Pharetras Docta, nec Eois peior Gortyna sagittis.

Cydon vrbs Cretæ, Ouid. lib. 8. Meta. Armâque, equosque, habitusque Cydoneasque pharetras.

Lycia. Stadius lib. 6. Theb. Cætera pars Lyciis gaudet contenta pharetris.

Media. Marullus: Non tot spicula Medicis pharetris.

Purpura.

In *Melibœa*, vrbe Theſſaliæ, claruit vsus purpuræ. Verg. lib. 5.

Æneid. Purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit.

Plinius ait in *Laconia* purpuram optimam fieri consueuisse. Horat. Nec Laconicas mihi Trahunt honestæ purpuras clientes.

Bombycinam vestem texere Pâphila Platis filia in *Coa* insula prima docuit. Martialis: Nec Coæ referunt iam tibi purpuræ.

Tyros. Tibullus, Illi selectos certent præbere colores, Africa puniceum, purpureumque Tyros: Idem: Vellera det fuccis bis madefacta Tyros.

Sidon & *Ancon*. Syllius lib. 8. Stat facare colus, nec Sidone vi-
lior Ancon.

Plinius de *Carthagine* loquens, Nunc omnis (inquit) nobilitas conchylio, atque purpura constat.

Purpuras pisces habent *Sigæum* & *Leetum* Idæ promontoria.

Placentis.

Picentes pane laudantur, quem conficiebant ex halice materia macerata. Hic ob duriciam frangi non poterat, nisi lacte mulsove mollitus: Martialis: Picentis Ceres niueo sic neetare crescit, Ut leuis accepta spongia turget aqua Pamphilus: Non halicæ panes, non quas tibi terra placentas Picerinâ dedit.

Pyramidibus.

Pyramides lapideæ fuerunt structuræ in *Ægypto*, quas reges sumptu maximo erigebant, aut in ostentationem diuitiarum, aut in vsum

vsu sepulturæ, aut ad excitandum populi torporem. Earum vna ccc. lxx. millibus hominum, viginti annorum spatio constructa fertur, tanta quidem rerum prodigèntia, ut in Raphanos, allium & cæpas (quibus operarij vescerentur) m. dccc. talèta erogata sint. Martialis: Barbara Pyramidum fileat miracula Memphis.

Procellis.

Syrtis, *Charibdis*, *Scylla*, *Malea*, *Caphareus*, marina dicuntur pericula, procellis frequentibus agitata Pâphilus, Perq; procellosas Syrtis, Per saxa Maluæ, Per mare, q; rapido vortice Scylla trahit.

Pectinibus.

Pectines pisces sunt iati quibus abundat *Tarentum*. Horat. Pectinibus patulis iactat se molle Tarentum. Plin. ait laudatissimos esse pectines Mitylenis, in *Ægypto* verò pectunculos.

Pecore.

Phyllos regio *Arcadiæ*. Stat. lib. 4. Theb. Aptior armentis Mydeæ, pecoraque Phyllos.

Tartari populi, quum frugibus careant, pecore tamen abundat. Et quoniam aquarum sunt pauperes, equinum sanguinem bibunt. *Sclau* regionem habitant adeò feracem, ut bis in anno grauidas habeant pecudes, quæ quater tondentur.

Volaterranus ait *Pannoniam* pecoribus & vitibus abundare, sed olei pauperem esse.

Orchomenos vrbs *Arcadiæ*. Polymelos à pecoris copia nomen meruit.

Angli pecore abundant, lanisque mollissimis, quoquoersus exportatis. Viuaria animalium ad tria millia in tota insula cernuntur, inquit Volaterranus.

Pabulis.

Morauia sterilitatem olei, est vini, pabulorum, frumenti, pecorisque abundè pensat.

Erithrea insula Hispaniæ tantæ est fecunditatis, ut oporteat pecudes pabuli copia, excreatione sanguinis purgari: Cuius rei causa ea finguntur quæ de Geryonis armentis dicuntur.

Plin. ait nihil esse laudatius *Germaniæ* pabulis.

Pernis.

Pernæ pisces de genere concharum, frequentes sunt circa *Pontias* insulas.

Psymmithio.

Psymmythium, seu Cerussam parit *Rhodos* insula.

Pumicibus.

Pumices dicuntur lapides erosi amne, cuiusmodi corporibus aptissimi. Laudantur in *Melo*, *Scyro*, & *Æolis* insulis. Reperiuntur & in

sicilia nigri coloris.

Persicis.

Persica dicuntur à *Perside* regione his abundante, Habet *Aegyptus* Persicum arborem similem pyro.

Paliuro.

Paliuro arbori Cyrenaica regio suam postponit Loton.

Ptisana.

Ptisana Potioni (cuius laudibus Hippocrates volumina vnum dicauit) bonitas præcipua *Viticensi* in *Aegypto* fit ex hordeo.

Panico.

Panico cibo præcipuè vtitur *Aquitania*. *Pontica* gentes nullum panico præferunt cibum.

Portu.

Aulis vrbs Bœotie portum habuit quingintarum nauium capacem. Strabo ait *Anihedonem* Bœotie urbem portuosam esse.

Munychia vrbs Atticæ habuit stationem c c c c. nauium capacem. De *Lycia*, Seneca in The. Tutacq; crebris portubus Lyciâ videt.

Pardis.

Pardos in *Africa*, *Syria*que esse creberrimos, ait Plinius. Capuntur & in regione *Mauritania*, Sunt & in *Caria* ac *Libya* prælongi admodum, animo imbelles, saltu agiles, pelle adeò dura, vt ferro non cedat.

Pristibus.

Pristes pisces sunt in mari *Indico* c c. cubitorum.

Platanistis.

In *Gange* reperiuntur *Platanistæ* pisces x v. cubitorum.

Phœnice.

Phœnicæ auem annis 690. viuentem sola fert *Arabia*. Claudianus: Hæc fortunatus nimium Titanus ales Regna coli, Solisque plaga defensus iniqua possidet intactas ægris animalibus oras.

Palumbibus.

In agrum *Volaterranum* Palumbes quotannis aduolant è mari.

Psytacis.

India Psytacum mittit, auem humanæ vocis docilem. Claudianus: Et si qua loquendi Gnara coloratis viridis defertur ab Indis. Nunc etiam aduchuntur ex *Lusitania*, insulisque *Aethiopicis*.

Phaleridibus.

Phalerides aues habet Parthorum *Seleucia*. Aquaticarum laudatissima Asia.

Phalacrocoraces aues Balearum insularum sunt peculiare:

Pellibus.

Ex *Tana*, Venetorum castello, exportantur pelles & mancipia, quæ

quæ Sarmatæ mercantur, vocantque Carcasos.

Panibus.

In scolo Bœotie vico laudatissimi fiebant panes.

Palamidibus.

Pelamidum piscium copiam habent *Alyxones* populi. Strabo ait etiam reperi in angustiis Byzantij.

Peloridibus.

Pelorides pisces dicuntur, à *Peloro* promontorio, vbi scatent.

Peponibus.

In *Campania* Pepones optimi spontè proueniunt.

Petroselino.

Optimum Petroselinum veniebat quondam ex *Macedonia*.

Paphagis.

Habet *India* pœphagum animal duplo magnitudinem equi excedens.

Perdicibus.

Theophrastus dixit perdices esse in *Paphlagonia* duplici corde.

Palæstra.

Fuerunt *spartani* clarissimi pugiles, & palæstritæ: Propert. Multa tuæ Sparte miramur iura palæstræ.

Alijs rebus.

Parthenium pigmentum habet *Aegyptus*.

Purpurissum colerem india.

Panacem herbam Clitorus mons.

Panacem vnguentum Arabia.

Philoginon gemmam. *Porphyritem* lapidem, *Perseam*, arborem *Aegyptus*.

Phatagam animal. *Porphyrum* serpentem India.

Panorpm auem, Galatia.

Pardialim & *Perseum* pisces Mare rubrum.

Populo, & diuersis rebus abundat *Parrhisiorum* Lutetia.

Quercibus.

Chaonia pars *Epyri*, glandibus abundat, & quercibus. Ouid. lib. 10. Umbra loco venit, non Chaonis absuit arbor.

Dodona sylua *Epyri*. Val. Flac. lib. 1. Arg. Dodonida quercu Ingridior. Syllius lib. 3. Implet fatidico Dodonida munere quercu.

Ossa mons *Thessaliae* Valer. Flac. Fleuit vbi *Ossæ* captaret munerera quercus.

Racemis.

Cæcubum oppidum in sinu Caietano terras habet optimi vini feraces. Horatius: Cæcubum, & prælo domitam Caleno Tu bibes vnam.

Tmolus mons *Lydiae*. Ouid. lib. 4. de Ponto. Africa quot segetes

getes, quot Tmolia terra racemos, Quot Sycion baccas.
Methymna. Quid. Gargara quot segetes, quot habet Methymna
 racemos.

Rhombis.

Arabia. seu mare Adriaticum. Iuuenalis Satyra 4. Incidit Adria-
 ci spatium admirabile Rhombi.

Rhombitem Ptolemæus ait esse fluuium post Mæotidem à
 Rhomborum frequentia nominatum.

Plinius ait Rhombum *Rauenna* esse laudatissimum.

Rosis.

Pæstum oppidum in Lucania bis in anno fructus quosdam, &
 in his rosas parit. Vergilius lib. 4. Georg. Biferique rosaria Pæsti.
 Idem de rosa: Vidi Pæstano gaudere rosaria cultu.

Pangæum quoque montem rosis feracem esse docet. Plinius
 lib. 21. cap. 4.

Abundat & *Campania* optimis rosis, quibus præcipua dignatio.
 His Plinius addit *Prænistinam* & *Milefiam*. Est etiam *Cyrenis* odo-
 ratissima rosa.

Resina.

Resina humor est fluens ab arboribus, etiam in eisdem resi-
 dens. Plautus Ægyptiam probat in Mercatore dicens: Resinam
 ex melle Ægyptiam vorato, saluum feceris.

Raphanis.

Raphanus herba est seu radix comestibilis, tam frequens & no-
 bilis apud *Delphos*, vt ex auro dicaretur. Beta ex argento, Rapū ex
 plumbo: Æquat in *Germania* infantū puerorum magnitudinē. In
Ægypto Raphani sparguntur nitro vbi sunt suauitate præcipui.

Laciade quoque populi Atticæ raphanorum habent copiam.
 Apud eos moris erat, vt qui fuisset in adulterio deprehensus igno-
 miniosas pœnas daret, impactis in pudendam corporis partem
 raphanis, qui ibidem crescunt mira magnitudine.

Rapis.

Plinius lib. 18. dat palmam rapis, in *Nursino* agro nascentibus.

Reseda.

Resedam herbam collectiones, inflammationesque decutien-
 tem habet *Ariminum* magno prouentu.

Riuus.

Methone vrbs riuus abundat. Seneca in Troade, An frequens ri-
 uis leuibus Methone?

Serpentibus.

Ophiusa insula dicta est à multitudine serpētum. Ophis enim
 Græcè serpentē significat. Vnde Ophiogenæ populi in Hel-
 lesponto,

lesponto, qui serpētum ictus tactu leuant, & imposita manu, cor-
 poris venena extrahunt.

Mauritania. Horatius: Nec Mauris animo mitior anguibus.

Libya. Syllius: Terga damus, Libycisque parem non esse fate-
 mur Anguibus Ausoniam.

Africa. Horat. lib. 1. Ser. Canidia afflasset peior serpētibus Afris.

Sinuessa vrbs Campaniæ. Quid. lib. 15. Vulturis, niueisque fre-
 quens Sinuessa colubris.

Cinyphs fluuius est *Libyæ* inter duas syrtes, capris & serpentibus
 abundans. Pamphilus: Affer Cinyphij caput colubri.

Candei populi orientales serpentibus vescuntur. Vnde & Ophio-
 phagi vocantur. Neque est alia regio earum fertilior. Plinius.

In *India* serpētes in tantam adolefcunt magnitudinem, vt so-
 lidos hauriant ceruos, taurisque.

Tanti sunt & apud *Rhindacum* annē in Ponto, vt superuolan-
 tes, quamuis altē, perniterque, alites haustu raptas absorbeant.

Constat apud *Bragadam* fluuium serpentem centum & vigin-
 ti pedum longitudinis à regulo interfectum. Quod est argumen-
 tum maximos ibidem nasci.

Sulphure.

Nascitur (inquit Plinius) sulphur in insulis *Æollis* inter Siciliā
 & Italiam. Sed nobilissimum in *Mele* insula. In Italia quoque in-
 uenitur in *Neapolitano*, *Campano*que agro, & collibus qui vocantur
Leucogahi Volaterran. ait nunc fossile sulphur esse in agro *Volater-
 rano*. *Nar* quoque fluuius aquas habet Sulphureas. Ausonius: Flu-
 minibusque Italis præponens sulphureus Nar.

Segetibus.

Apud *Cinyphem* *Libyæ* fluuium magna est frugum copia. Vnde
 Quid. Cinyphæ segetis citius numerabis aristas.

Multis testimoniis constat *Libyā* & *Africā* segetibus abunda-
 re. Manrua. in Syluis, Vbi *Libyæ* segetes, vbi *Gnosia* Vina. Quid.
 lib. 4. de Ponto: Africa quot segetes quot Tmolia terra racemos.
 Ab hac rerū copia, Cererem Agri *Libyssam* vocant autore Festo.

Gargarus mons Phrygiæ. Quid. Gargara quot segetes, quod ha-
 bet Methymna racemos.

scaris piscibus.

Scaros pisces habet *Carpathium* mare. Horat. Non me Lucrina
 Iuuerint cōchylia, Magisve Rhōbus, aut Scari: Si quos Eois into-
 nata fluctibus. Hyems ad hoc vetat mare. Eois fluctibus dixit, id
 est. Orientalibus, propter mare *Carpathiū*. Hunc piscem Optatus
 Melipertius præfectus classis sub Claudio, principe, è *Carpathio*
 inuexit. Numeratur autē inter cibos electiles. Varro apud Gellium

testis est Scaros *cilices* omnium esse præstantissimos:

sagittis.

Sequentia loca incolas habuerunt peritissimos sagittarū, *Creta.*

Verg. in Cyri, Attica *Cretæ* a sternebat rura sagitta.

Lycia. Verg. libr. 8. Ille mihi insignem pharetram, Lyciāsque sagittas Discedens, pharetramque auro dedit intertextam.

Cydon vrbs *Cretæ.* Statius lib. 7. Theba. *Cydonæas* anteibūt gesa sagittas.

Gortyna. Luca. lib. 6. *Dictæa* procul ecce manu *Gortynis* arūdo. Idem: Nec Eois peior *Cortyna* sagittis.

Dictæ. Syllus lib. 13. *Dictæa* per auras *Tranat*, & in medium perlabitur vrbs arundo.

Parthia. Mantuanus in *Alphonso*: Nec *Parthica* tanto Agmine per cœli nubem se fundit arundo. Hac ratione *Catullus* *Parthos* vocat sagittiferos.

Erithra, seu *Erithræ.* *Sidon.* Fortè sagittiferas *Euam* populatus *Erithras.* De *Orientalibus* populis. *Flac.* lib. 5. Quos neq; liber, neq; rura suis aurora sagittis, *Sustinet.* Per auroram intelligit *Orietales.*

sarissis.

Sarissæ dicuntur hastæ *Macedonum.* *Ouid.* libr. 12. Qui clypeo gladioque *Macedonia*que *Sarissa.* *Lucan.* lib. 8. *Primi* *Pellæas* arcu fregere *Sarissas.*

smaragdis.

Smaragdo gēma viridi, & oculorū acie recreante abūdant *Erithra*, & *Scythia.* *Claud.* Inter *Erithræos* surgentia colla *smaragdos.*

Reperitur etiam in *India*, & *Cypri* ærifodinis. *Plinius* ait *Ægyptorum.* *Scythicorum*que; *smaragdorū* tantā esse duritiem, vt nequeant vulnerari. Ait & *Scythicos* omnium esse nobilissimos.

sistris.

Sistrum tinnulum est instrumentum, ab *Ægyptiis* repertum, quo utebātur in sacris *Isidis*, vnde *Sistrati* *Ægyptij* dicuntur. *Mart.* *Lignigeri* fugiunt calui, *sistrata*que turba. *Quid.* libr. 3. *Eleg.* Quid nūc sacra iunant, quid nunc *Ægyptia* profunt *Sistra*?

saccaro.

Saccarum dicitur mel in arundinibus collectum instar gummi candidum, & dentibus fragile, *Saccarum* autem fert *Arabia*, sed audacius *India.*

stanno.

Cassiterides decem sunt insulæ in *Hispania*, ex quibus effoditur *Stannum*, quod *Cassiterum* appellatur. *Diodorus* ait venam *stanni* esse in *Britannia*, iuxta *Helenum* promontorium, quod nunc *Cornubiam* vocant.

saxis.

Saxis.

Mantuanus *Apenninū* saxosum, *Pamphilus* *Ceraunia* scopulosa, *Calentius* *Pelion* lapidosum vocant, quod ea loca *saxis* abundant.

De *Ericæ* monte *Siciliæ* *Seneca* in *Medæa*, Quæcunque generat inuius *saxis* *Eryx.*

Stamine.

Pergamus *Attali* regia, *Memphis*, & *Babylon* vrbes ingeniosæ fuerunt in texendis *staminibus.* *Politianus* in *Rust.* *Textile* nec tenero sub tegmine fulgurat auram, *Spirates* referens vultus, quæ *Pergamos* olim *Artifici* describat acu, quæ *stamina* *Memphis*, Quæ *Tyros* & *Babylon* radio pinxere sonanti.

sale & salinis.

Hammanientes *Cyrenaicæ* regionis populi domos *sale* montibus suis exciso ceu lapide construunt.

Sunt etiam in *Saxonia* *Salinæ* vberimæ, & *argentifodinæ* ab *Othone* primò inuentæ.

Alos vrbs *Achaicæ*, à *sale* ibidem reperto meruit nomen.

In *Ormeno* mōte *Indiæ* quum *sal* eruitur, & instar lapidum caditur, fertur postea renasci mira vbertate.

Apud *Cyprum* *sal* *hammoniacū* dicitur, quod in arena reperitur.

Bisuntium, vrbs est *Burgūdiæ*, in cuius agro duo sunt fontes, alter aquæ dulcis, alter vnde *sal* igne densatum conficiunt, candore præstans, & maximum eius gentis vectigal.

Tarentini *sale* abundant candidissimo, atq; fossili, quem *Plinius* ait esse omnium suauissimum.

Apud *Bactros* amnis *Ochus*, & *Iaxartes* ex appositis montibus deferunt *salis* ramenta,

Sunt & in *Africa* lacus turbidi *salem* ferentes.

In *Carris* *Arabicæ* oppido muros domosque *massis* *salis* faciunt, aqua ferruminantes.

Salicibus.

Ameria vrbs *Vmbriæ* fuit quondam *salicibus* ferax. *Vergi.* Atque *Amerina* parat lentæ retinacula viti.

Setabo.

Setabū genus est lini, sudariis aptissimi, & tenuitate præcipui, quo abūdant *Hispaniæ* vrbs *setabis* nomine. *Carullus*: Nam *sudaria* *Seraba* ex *Iberis* miserunt mihi muneri *Fabullus* & *Verannius.*

sparto.

Spartum herba est in *Hispania* frequens, qua optimum etiam conficitur *linum.* *Strabo* ait in *Hispania* campum esse *spartarium*, à *Sparti* multitudine nuncupatum.

Scombris.

Scombraria insula est, vel promontorium cōtra *Africā*, *scombris*

piscibus abundans. Vnde nomen tractum.

Saliunca

Saliuncam herbam breuem & foliosam multæ suauitatis gignit
Pannonia & Norica.

Suis

Sues in *Arcadia* adeò saginantur, vt Plinius scribat Soricem in corpore cuiusdam præpinguis nidificasse.

Struthiocamelis.

Struthiocameli aues sunt in *Africa*, & *Aethiopia*, tantæ magnitudinis, vt altitudinem hominis insidentis equo superent, & celeritate vincant.

Salmonibus.

Salmo fluuiatilis in *Aquitania*, præfertur marino.

Sampsuco.

Sampsucus herba est *Mytilenis* plurima, qua optimum conficitur oleum, quod Sampsucinum dicitur.

speculis.

Optima specula olim fiebant *Brundusij*, stanno & ære mixtis. Autor Plinius.

signis.

Rhodi LXXIII. millia signorum fuisse, Mutianus apud Plinium testis est.

Sinopide pigmento.

Sinopis primū inuenta est i *Poto*. Inde nomē à Sinope vrbe. Nascitur i *Aegypto*, *Balearibus*, *Africa*, sed optima i *Leno* & *Cappadocia*.

Siliqua.

Siliqua arbor nascitur frequens in *Syria*, *Ioniæque*, & circa *Gnydon*, atque in *Rhodo* semper comantibus foliis.

Syluis.

Mare rubrum, & totus *Orientis Oceanus* refertus est syluis. *Tylos* quoque insula maris *Perfici*, quæ spectat *Orientem*.

Subere.

Suber præcipuè nascitur circa *Elidem*, aut *Spartam* Plinij temporibus nascebatur in *Italia*.

scirpis.

Mauri mappalia sua regunt scirpis, tanta eorum multitudine affluunt. His & nauæ in *Pado* velificant.

stipulis.

In *Leborino* *Campaniæ* agro tanta est stipularum crassitudo, vt eis ligni vice vtantur.

Serpillo.

Plin. lib. 19. ait montes *Thraciæ* scatere serpillis.

Spon

Spongiis.

Spongiæ mollissimæ sunt circa *Lyciam*, In *Helleponto* asperæ; Densæ circa *Makam*.

Aliis rebus.

Sarcocollam parui arboris lachrymam habet *Perfis*.

Sandaracam pigmentū *Topazos* siue *Topazonos* & *Rubri* maris insula. *Selenitem* gemmam *Arabia*. *Sesamum* frugem *India*. *Syroperdicem* autem perdice minorem. *Antiocha*. *Synthicem* herbam *Bæotia*. *Stœchadem* herbam odoratam *Stœchades* insulæ.

Syderitem gemmā *Arabia*. *Silurum* piscem *Nilus*. *Scorpiones*, *Africa*.

Terebinthis.

Oricos, seu *Orithos* ciuitas est iuxta *Epyrum* abundans *Terebintho* arbore quæ propterea vocatur *Orithia*, *Verg. lib. 10.* Inclusum buxo, aut *Orithia* *Terebintho* *Lucet ebur*.

Syria quoque habet *Terebinthum*, maximè in *Damascò*.

Talpis.

Talpis scatet tota *Bæotia*, præterquam *Coronea* vrbs, vbi nec gignuntur, nec allati viuunt.

Plinius ait talpas in *Orchomeno* cuncta subruere.

Thure.

Sabæa regio *Arabia*, & tota ferme *Arabia* abundat *thure*. Plinius: *Sabæi* *Arabum* propter *thura* clarissimi. *Val. Flac. lib. 6. Argo.* Hac quoque *thuriferos* felicia regna. *Sabæos*. *Vergilius lib. 1. Æneid.* Centimq; *Sabæo* *Thure* calent are. *Idem: India* mittit ebur molles sua *thura* *Sabæi*.

Minei *Arabia* populi, primi commercium *thuris* fecere, maximèque exercent.

Abundat etiam *thure* *Panchaiæ* regio *Arabia*. *Lucr. lib. 2. Araque* *Panchæos* exhalat propter odores.

Thure quoque nobilis est *Libanus*, mons *Phœnicia*. *Ausonius:* *Florum* spirat odor, *Libani* ceu montis honor *thus*.

Topazio.

Topazio lapide pretioso abundat *Topazios* insula maris *Rubri*, à qua & nomen sumpsit. Reperitur & in *Arabia* insula, quæ *Ohytis* vocatur.

Testudinibus.

Scribit Plinius in *Taprobane* insula tantam plerisque in locis testudinum reperiri multitudinem, vt earum superficie contegantur habitantium familia.

In *Carmania* angulo sunt *Chelonophagi* (inquit Plinius) testudinum superficie casas tegentes, & carne vescentes. Sunt & in *Africa* plurimæ.

Testudines tantæ magnitudinis habet *Indicum* mare, ut singularem superficiem habitabiles casæ integantur, atque inter insulas rubri præcipue maris his nauigent cymbis.

Trogodyta cornigeras habet, ut in *Lyra* annexis cornibus satis, sed mobilibus, quorum in natando, remigio se adiuuant.

Tædis.

Tæda arbor, nuptiis quondam sacra frequens est in *Calabria*.

Thapsia.

Thapsia ferula sylvestris, nomen sumpsit à *Thapso* insula, in qua abundat.

Tigribus.

Reperiuntur tigres in India apud *Prastios* populos, magnitudine duplici, quam sit Leo. Iuena. Indica Tigris agit rapida cum Tigride pacem.

Sunt & frequentes in *Hircania*, & *Armenia*, quæ propterea *Hircanæ* & *Armenicæ* dicuntur à poetis. Vergilius: Daphnis & Armenias curru subiungere Tigres instituit.

Dicuntur & *Gangetica* à Gange. Ouidius lib. 6. Meta. Nec mora traxit Iryn, veluti Gangetica ceruæ lactentem foetum per sylvas Tigris opacas.

Eadem ratione dicuntur *Caucasæ*, à Caucaso monte *Scythiæ*. Syllius: Caucasum iustrans virgato corpore Tigrim.

Et *Caspia*, à Caspia *Scythiæ* regione Claud. Si tu sancta Ceres, & te non Caspia tigris Edidit.

Parthica à Parthia. Idem: Quem Parthica tigris velat.

Prope *Niphatem* *Scythiæ* fluium sunt etiam tigres. Sido. Aut ut Tigriferi pharetrata per arua Niphatis.

Tarandis.

Tarandum animal tauri magnitudine, & pelle versicolore (qua scuta fiunt) fert *Scythia*.

Torstonibus.

Torsto piscis est similis Delphino præterquam rostro. Hanc gignit mare *Ponticum*.

Thrissis piscibus.

Thrissas in *Tyberi* fluiuo laudatissimas reperiri scribit Plinius. Has in *Aegypto* circa *Meroæ* stagnum, coloni flebilibus numeris escæ vice deceptas expiscantur.

Thynnus.

Strabo ait Thynnos pisces miræ magnitudinis in *Hispania* reperiri eosque glande vesci prodit.

Thricis.

Thricæ pisces sunt frequentes in *Isthro*, ex quo quum in mare veni-

venierunt, nunquam postea remeant.

Thymallo.

Thymallum piscem magnitudine cubitali gignit *Ticinus*, *Italiæ* fluius.

Tuberibus.

Tubera poma, seu cibi in magnis olim deliciis fuerunt, *Asiæ* nobilissima existerent circa *Lampscam*, & *Alopeconesum*. *Græciæ* vero circa *Elidem*. Præstant *Africana*. De his Martia. Rumpimus alticem, tenero de vertice terram Tubera: Boleris poma secunda sumus.

Tela.

Ausonius talem commendat *Pesicam*, ubi ait: Laudet *Achæmæniæ* Orientis gloria telas; Molle aurum paliis *Græciæ* texe tuis.

Comendatur *Aegyptia* ob præcipuam lini bonitatem, vel quod multis licis (quæ polimita dicuntur) texere docuerint. Lucanus lib. 10. Ut mos est Phariis miscendi licia telis.

Setabis vrbs *Hispaniæ* tela claruit. Syllius lib. 3. Atq; alitrix celsa mittebat Setabis arce, Setabis & telas Arabum spreuisse superbas, Et pelusiaco filum componere Nilo.

Fauris.

Clitumnus fluius est *Vmbriæ*, cuius aqua pota candidos boues (qui ibidem sunt frequentes) reddit. Statius lib. 1. Syl. Aut præstent niueos Clitumna noualia tauros.

Meuania oppidum est *Vmbriæ*, Clitumno fluiuo propinquum, ferax taurorum & armentorum. Lucan. lib. 1. Est qui tauriferis ubi se Meuania campis Explicat.

Taxus.

Taxus arbor est feralis baccas proferens venenatas, à qua toxicum velut taxicum appellatur. Frequens est in *Hispania* & *Corsicâ*. Vnde Verg. Sic tua *Cyrnæas* fugiant examina taxos. Plinius ait, *Arcadiæ* taxos tam præsentis esse veneni, ut si quis sub his dormiat, cibumve capiat, statim moriatur.

Tapetibus.

Alexandria & *Assyria* tapetibus claruerunt, qui inde *Assyrii* & *Alexandrini* vocantur. Statius lib. 2. Thebaid. Fuderat *Assyriis* extincta tapetibus alto Membrathoro.

Thermis.

Baiæ ciuitas est *Campaniæ*, in cuius agro calidæ sunt aquæ ad voluptatem & varios morbos aptissimæ. Vnde & thermæ *Baianæ* celebratæ sunt.

Targoni, & Trogete.

Tragonis, seu Rhagion, herba nascitur in *Creta* tantum insula in

maritimis, Iunipero similis, & semine, & folio & ramis.
Trogetes arbor nascitur in inferiore *Cyrenais* parte.

Thymo.

Thymus, seu Thymum, herba est apibus gratissima, qua abundant *Hybla* & *Himetus*. Verg. in Buc. Nerine Galatæa, thymo mihi dulcior *Hyblæ*. Mart. lib. 5. *Hyblæis* madidas thymis placentas.

Tritico.

Plinius ait *Bizantium* Africæ campum centenos quinquagenos tritici modios reddere, atq; missa Augusto ex vno grano quadringenta paucis minus germina, & c c c x l. stipulas Neroni ex vno grano.

Cum ceteris quidem & *Leontini* Siciliæ campi fundunt. Sunt imprimis feraces tritici tota *Betica* & *Aegyptus*.

Tribulis.

Thracia tantam habet tribulorum copiam, ut eorum foliis equos saginent, qui ad *Strymona* habitant.

Tragelaphi.

Tragelaphi animalia iuxta *Phasim* Colchorum amnem, nec alibi nascuntur.

Turdis.

Idem ait Turdos frequentes in *Germania* cerni, maximè hyemis tempore.

Vasis.

Habet *Samos* insula sigulinum lutum, conficiendis vasis (quæ in æsculentis laudantur) aptissimum. Vnde *Tibullus* libro. 2. At tibi læta trahant *Samis* conuiuia testæ.

Cuma quoque ciuitas *Campaniæ* vasis olim terreis gloriabatur. Idem *Tibullus*: Fictique *Cumana* lubrica terra rota.

Corinthus vrbs *Græciæ*, prima torcumatâ, vasorumq; luxuriam commenta est, quæ *Corinthia* propterea dicuntur, & eorum amatores *Corinthiarum*. *Suonius* in Augusto: Pater argentarius, ego *Corinthius*. *Stadius*: *Æræ*q; ab *Isthmiacis* auro potiora metalis.

Venenis, & herbis venenatis.

Abundat venenis, & herbis veneficis *Thessalia*. *Tibullus* libr. 2. Quicquid & herbarum *Thessala* terra dedit. *Propertius* libro 1. Et bibere è tota toxica *Thessalia*. *Luc.* li. 6. *Thessala* quinetiam tellus herbâsque nocentes *Rupibus* ingenuit. *Oui.* li. 3. Nam mea *Thessalico* languent deuota veneno Corpora.

Pontus quoque veneficis abundat herbis. Verg. in Buc. Has herbas, atque hæc *Ponto* mihi lecta venena, Ipse dedit *Meeris*, nascuntur plurimo *Ponto*.

Colchos, & *Iberia* sunt etiam feraces veneni. *Horatius*. Herbâsq; quas

quas *Colchos* & *Iberia* mittit venenorum ferax.

Scythia: Stat. lib. 4. *Thebaid*. Et *Scythicis* quoties armata venenis *Colchis* aget.

Athrax vrbs est *Thessaliæ*, itidem veneni ferax. *Valerius Flac.* li. 6. *Argon*. Quamuis *Athracio* Lunam spumare veneno sciret.

Citea vrbs fuit *Colchorum*, veneficiis famosa. *Propert.* lib. 1. Tunc ego crediderim vobis & sydera, & amnes Possent *Citæinis* ducere carminibus. Vnde & maga *Citæis* ab eodem vocatur li. 2. vbi ait, Non hic herba valet, non hic nocturna *Citæis*, Non per *Medæ* gramina cocta manus.

Phasis fluius *Colchorum*. *Ouid.* Quid te *Phasiacæ* iuuerunt gramina terræ?

Vellere.

Seres populi sunt orientales, apud quos arbores sunt, non folia solum, sed lanam quoque tenuissimam proferentes, ex quarum frondibus, caniciem depectunt aqua perfusam, & ex vellere vestimenta conficiunt, quæ vocantur *Serica*. *Ver.* li. 2. *Geor.* Vellerâq; ut foliis depectunt tenuia *Seres*. *Propert.* lib. 1. Quid releuant variis *Serica* textilibus?

Miletus vrbs *Ionis*, Lanarum & vellerum præstantia, magnam quoque meruit laudem *Martial.* Nec *miletus* erat vellere digna tuo. *Horatius* lib. 1. *Epist.* Alter *Mileti* textam cane peius & angue Vitabit *chlamydem*. *Verg.* li. 3. *Georg.* Quamuis *Milesia* magno *Vellera* mutantur, *Tyrio* imitata coloris.

Vestibus.

In *Pellene* *Achaicæ* ciuitate diuersæ vestimentorum formæ fieri cõsueuerunt. Vestes *Pellenicæ* adeo nobiles fuerunt, ut in *Iunonis* ludis ac certaminibus victori *Lacerna Pellenica* præmij vice daretur.

Vlmi.

Pteleon vrbs *Thessaliæ*, nomen habuit ab *vlmorum* frequentia.

Vitulis.

Sunt qui velint *Italiam* à tauro, bouum, vitulorumq; multitudine & præstantia nominatam. *Græci* enim (inquit *Gellius*) *Italos* vocant vitulos.

Vrbibus.

In *Creta* insula centum fuerunt vrbes. *Ouid.* li. 6. Fama noui centum *Cretæas* forsitan vrbes Impleset monstri. Idem in *Episto.* Non ego te *Crete* centum digesta per vrbes *Aspiciam*.

Aegyptij regnante *Amasi* viginti millia vrbium habitauerunt. In *Bactrianis* mille vrbes fuerunt. In *Italia* septingentæ.

Taraconenfis *Hispania* continet oppida cccxiii.

Polybius scribit trecentas *Celtiberorum* vrbes à *Tiberio* *Grac-*

cho expugnatas.

Viuaria animalium (inquit Volaterranus) ad tria millia in tota Britannia insula cernuntur.

Vitica pisce.
Vitica piscis adhærens scopulis frequens est in Chalcide Euboicæ.

Vnguentis.
Vnguentum Rosaceum optimum est apud Phaselidem, Neapolim & Capuam. Crocinum in Cilicia, & Rhodo: Nardinum, apud Tarsum: Oenanthinum & Omphacinum apud Cyprum: Adramitinum, Amaranthinum, Corin, Azelinum, Metopium, Azendestum, in Ægypto: Iris optimum apud Elidem. Fuit & Agathasa insula vnguento nobiliss, vna earum, quæ Sporades dicuntur. Idem Syria. Propert. lib. 2. Quum dabitur Syrio munere plenus onyx.

Antiquitus laudatissimum fuit vngentum in Delo insula. Terrarum omnium accommodatissima vnguentis est Ægyptus. Ab ea Campana est proxima copia rosæ. Bathylli populi, Cyprij, Cyzecen, Corinthij, vnguentis madent.

Vrsis.
In Mysia vrsi sunt albi tanto infecti veneno, ut canes venantes solo afflatu perimant.

Apud Rhoxolanos & Lituanos maximi capiuntur vrsi, qui mansueti regibus sunt in deliciis.

Vri.
Vri animalia sunt magnitudine tauri, quæ in Germania syluis reperiuntur.

Vlula.
Ulula in Borsippa, Assyriæ ciuitate, miræ magnitudinis, ac cibo expertæ inueniuntur.

Ventis.
Gnoessa, Ætolia ciuitas, perperuis ventis agitur. Seneca in Troade. An carens nunquam Gnoessa vento.

Vnionibus.
Uniones gemmæ reperiuntur in Gange. Mantuanus. Vnióque ingenti candens Gangeticus orbe.

Vitro.
Plinius ait sidonem vitri officinis quódam fuisse nobilem. Idem li. 5: Sidonem vocat vitri artificem.

Vitri sunt in India & crystallo. Et ob id nullum comparatur Indicū.

Vnedonibus.
Iuba apud Plinium testis est Vnedones arbores esse in Arabia quinquagenum cubitorum altitudine.

Vicis.
Habuit insula Taprobane vicos 700. quos pagos dicimus.

Vulturibus.
Vultures non aliorum dicuntur Caucaei, quam quod in Caucaaso abundant. Verg. in Buc. Caucaeosque refert volucres, furtumque Promethei. Hinc orta poetarum fabula de Prometheo, quem ibidem rodi & à vulture fabulantur.

Vluæ.
Padusa fluuius Rauennæ vicinus plurimum habet vluæ. Mantuanus: Et vluiparæ tellus vicina Padusæ.

Vino. & vitibus.
Timolus mons Lydiæ, Falernus, & Massicus Campaniæ, Aulon Calabriæ optimo abundant vino. Syllius li. 7. Atque ex illo tempore diues Timolus. Ouid. li. 6. Metamorpho. Deseruere sui nymphæ vineta Timoli. Falernus Varro, Quod far comparandum Campano? Quod triticam Appulo? Quod vinum Falerno? Tibull. Nunc mihi fumosos veteres proferre Falernos. Massicus: Horat. Est qui nec veteris pocula Massici. Verg. lib. 7. Vertunt felicia Baccho Massica. Aulon. Horat. Et amicus Aulon Fertilis Baccho mimū: Falernis inuidet vis. Martialis: Nobilis & Ianis & Baccho fertilis Aulon, Det pretiosa tibi vellera, vina mihi.

Gaurus quoque mons Campaniæ, vinum habuit laudabile, ut Falernus.

Commendatur & vinum Lesbium. Propert. li. 1. Lesbica Mentoreo vina bibas opere. Horat. Hic innocentis pocula Lesbica sub umbra. Aristoteles (ut scribit Gell. lib. 12.) agrotans gustato vino Rhodio, inquit, Firmum hercle vinum, & iucundum. Degustato inde Lesbico, Vtrumque, inquit, oppido bonum, sed suauius Lesbium.

Metymna ciuitas fuit in Lesbo. vini bonitate nobilis. Verg. lib. 2. Georg. Quam Methymnao carpit de palmito Lesbos. Syllius li. 7. Ac Methymna ferax, Latiis cessere Falernis.

Cæcubum oppidum Campaniæ commendat etiam vini bonitas. Martialis: Cæcuba Fundanis generosa coquuntur amicis. Horat. Cæcubum & prælo domitam Caleno Tu bibes vnam.

Fuit & in Caleno vrbe Campaniæ vinum generosum. Iuuenalis, Quæ molle Calenum Porrectura viro miscet siccante Ruberam.

Formia vrbs iuxta Caietam, antiqua Læstrygonum sedes fuit nobilis vino. Horat. Mea nec Falernæ Temperent vites, neque Formiani Pocula colles.

Setina vrbs Campaniæ superbit etiam vini bonitate. Mart. li. 4. Tu Setina quidem semper, vel Massica ponis.

De Surrento Campaniæ oppido, Martialis: Surrentina bibis, nec Myrrhina picta, nec aurum Sume. dabunt calices hæc tibi vina suos.

Habuit & prædulces vuas Alba vrbs Italiæ. Martialis: Hoc de Cæsa

Cæsaris mitis vindemia cellis Mittit, Iudæo quæ sibi mōte placēt:
Fundanum etiam commendatur à Fundis oppido Campania.

Martial. Hæc Fundana tulit fœlix Autumnus opimi.
Messana vbrs Sicilia, à Mamertinis Campaniæ populis habitata, optimum ferebat vinū: Martialis: Amphora Nestorea tibi Mamertina senecta. Si detur, quoduis nomen habere potest. Plinius. Quartum cūriculum obtinere publicis epulis à diuo Augusto Mamertina, circa Messanam in Sicilia genita.

Chios insula maris Ægei, & Aruisium in ea promontorium laudantur vini præstantia. Syllius lib. 7. Et Ambrosijs Aruisia pocula succis:

Veientum Etruriæ oppidum. Horat. Qui Veientanum festis potare diebus. Mart. lib. 2. Veientana tuam si domat vva sitim.

Aminæi populi fuerunt, vbi nunc est Falernus, quorum regio Aminæa dicebatur vini feracissima. Ver. lib. 2. Georg. Sunt & Aminææ vites firmissima vina.

Thasus insula maris Ægei vinum habuit laudabile. Verg. lib. 2. Geor. Sunt Thasiæ vites, sunt & Mareotides albæ.

Mareotis pars Ægypti itidē Horat. Mentemque lympharā Mareotico Redegit in veros timores. Stat. lib. 3. Syl. Sparit Tyrrenæ Mareotica vina Minervæ. Hoc vinū durat in longam vetustatem:

Naxos insula maris Ægei, à fertilitate vini Dionysia dicta est. Vnde Pontanus vitigenam eam appellat, dicens: Hanc post vitigenæ spaciātem littora Naxi. Bacchicam Statius li. 4. Achil. Lemnos, & à tergo decrescit Bacchica Naxos.

Maronea vbrs Ciconū laudata est vino, quo Vlysses inebriavit Polyphemum. Tibullus: Victa maronæo fœdatus lumina Baccho.

Methone quoque vbrs in Thracia, nomen habuit à vini copia Nam Methin Græci ebrietatem vocant.

Tarraco in Hispania, etiam vino claruit. Syllius lib. 3. Dat Tarraco pubem Vitifera, & Latio tantum cessura Lyæo.

Vina apud Græcos celebrata fuere Prannium Cereri sacrum, Chium, Thasium, Lesbium, Creticum, & apud Syracusanos Polium, Coum, denique & Rhodium.

Celebrantur & alia plerāq, loca vini bonitate, quæ omnia longū esset recensere. Propterea summatim subiiciamus, quod in cōpendium redigimus ex Plin. lib. 14. cap. 10. Augustus (inquit) Setinum prætulit cunctis. Antea Cæcubo erat generositas in palustribus populetis. Secunda nobilitatis agro Falerno. Nascitur Gauranum in summis collibus, mediis Faustinum, imis, Falernum. Albanæ vna sunt prædulces. Surrentina in vineis tantum nascuntur, cōualescentibus maximè probata propter tenuitatem, salubritatēq;. Nam

Nam quæ spissa sunt, non adeo profunt morbis. Surrentino medici nobilitatem dabant. Certant Massica æquæ ex monte Gaurano. Præponuntur Calena, & quæ in vineis arbutisq; nascuntur, Fundana Augustus probavit Mamertina, circa Messanam Sicilia genita. Potulana ab autore dicta etiam laudantur. Retica Falernis tantum posthabentur à Vergil. Etruriæ palmam Luna habet, Liguriæ Genua, inter Pyrenæum Alpēque Massilia. Hispaniarum Lalerana, copia nobilitantur. Elegantia verò Tarracōnensia, atque Lauronesia, & Balearica ex insulis, Italia primis conferuntur. In summa gloria fuere Thasium, Chiumque ex Chio, quod Aruisium vocant. Item Lesbium quod sponte nature suæ mare sapit. Gratia est & Clazomenio.

Quid autem de Gallicis dicendum? De quibus veteres nihil ferè scriptum reliquerunt, ne alienæ gentis gloria suam ipsi deprimerent. Existimabant, fuliginem, & tenebras suis inductum iri, si de nostratibus verba facerent. Sciebant enim terram Gallicam populi virtute omnium præstantissimā, vini quoque gloria non esse inferiorem, imo & feliciorē multo. Propterea hoc velut conuiuentes prætermiserunt: quum tamen sit in confesso Belnensibus, Niuernis, Andegauensibus, Aurelianis, Parisiis, meliora non reperiri, etiam si exotica omnia conferre libeat.

Sed iam nostræ copię finem faciamus. Nam tamen si cursim omnia, & velut per transennam attigerimus, remque omnem leui (quod aiunt) brachio excusserimus, satis tamen hæc ipsis etiam literarum helluonibus fore confido. Quod si quis rem parum accuratè dicat curatam, curet curiosius. Habebit saltem, vbi doctrinæ suæ, & eloquentiæ nervos exercent.

LOCA DIVERSIS REBUS CARENTIA.

ONGRVM videtur, vt rerum copiam subsequatur penuria. Propterea paucis narrare constitui, quibus locis quæque res desint, vt animi pacantur varietate, quæ tantum voluptatis consuevit parere, quantum ciborum diuersitas, mentis. Sed iam hanc rumpamus glaciem, & iter aperiamus lectori.

Insula est Carthaginem versus, Gaule egalata nomine, cuius terra Scorpionem dirum animal Africae necat.

Dicuntur & in clupea emori scorpiones.

Nilus vnus omnium fluuiorum nullas expirat auras. Plinius.

Sigarus Arabiæ est insula, quam canes non intrant. Expositique circum littora, errando moriuntur.

Tentyra insulæ Crocodili non adnatant olfactuque incolarum, serpentes fugantur.

Cervos Africa propemodum sola non gignit, nec etiam vrsos.

Asinis (quod sint frigoris impatientes) carent Pontus, & Scythia regiones frigidissimæ.

In *Arabia* Suillum genus non viuit in vilo genere maximè in regione Scænitaram populorum.

Mustellæ in *Bœotiam* Lebadiam illatæ, solùm ipsum fugiunt.

In *Ithaca* lepores illati moriuntur extremis quidè in littoribus.

In *Ebuso*, Cuniculi non sunt.

In *Olympo* Macedoniae mōre non sunt lupi. Lupos quoque non gignit *Anglia*, nec aliunde aduectos nutrit.

In *Creta* insula non sunt vulpes, nec vrsi, nec vllum omnino maleficium animal præter Phalangium, Item non sunt cerui, nec apri, nec Attagenæ, nec Erinacei.

Plinius ait in *Africa* nec esse apros, nec cervos, nec capreas, nec vrsos.

Idem ait Cornicem nunquam *Athenis* aspici.

Hirundines *Thebarum* recta non subeunt, quoniam vrbs illa sæpius capta sit. Nec *Bixie* in Thracia cernuntur, propter scelera Thesei.

In *Creta* insula non sunt Noctuæ, & si qua inuecta sit emoritur. *Rhodos* aquilam non habet.

Larius lacus est Italiæ transpadanæ ad quem Ciconiæ non transmeant.

In *Fidenate* agro iuxta Romam, Ciconiæ, nec nidum faciunt.

Picus Martius negatur esse in agro. *Tarentino*.

Perdices non transuolant *Bœotia* fines in Attica.

Non est vlla auis in *Ponto* insula, in qua sepultus est Achilles.

Cerasi in *Aegypto*, nulla cura vnquam potuerè gigni.

Hedera non nascitur in *India*, nisi in monte Mero.

In *Aegypto* & *Syria*, reges inopia abietis, cedro ad classes feruntur vsi.

Magudaris non prouenit in *Cyrenaica* regione.

Thyrium herbam apibus gratissimam non habet *Arcadia*.

In *Carina* monte Cretæ, muscæ non reperiuntur.

Templum quoque *Herculi*, Romæ non ingrediebantur.

In *Aegypto* non nascitur Hebenus arbor.

Tineæ in *Thracia* & *Phrygia* non nascuntur.

India

India neque æs, neque plumabum habet, sed gemmis suis, ac margaritis hæc permutat.

Mures non sunt in *Paro* insula.

Daulis oppidum est nõ procul Delphis, vbi *Lucinia* non purit.

Herodotus ait nullos multos gigni in *Scythia*, propter imensum frigus.

Montes non habet *Lusitania*, teste Strabonè.

Cic. ait *Anglos* oleo carere, & vino, pro quo ceruisia vtuntur.

Gaulian regio *Libyæ* serpentes non nutrit.

In *Coronea* *Bœotia* vrbe talpa non gignitur.

AD ILLVSTRISSIMVM MAGNÆQVE
SPEI ADOLESCENTEM, ET REGIO
prognatum sanguine Franciscum
Cliuensem Rauisij Textoris
carmen.

CVr ergo nunc laudum præco tubicemque tuarum
Has tibi primitias, atque hæc monumenta laboris
Offero, & inculta fabricatum incude volumen,
Laurigeris Franciscæ, puer gratissime Musis:
Hoc fecere tui mores, & candida virtus,
Que quantum surgit numerosis mensibus ætas,
Tantum habet augmenti, crescitque augmentibus annis.
Tanta tibi in niueo, tam clara est gratia vultu,
Tantus in ore lepos, tam clara in corpore dotes,
Vt triplex habeat lapidoso in pectore marmor,
Qui tantum specimen non pleno predicat ore.
Quo sit, vt hos noster numeros tibi mittat Apollo.

